

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen och med förslag till lagar om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen samt om ändring av patentlagen och lagen om nyttighetsmodellrätt

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen ska godkänna den överenskommelse som träffades i London 2000 om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen och lagar om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen samt om ändring av patentlagen och lagen om nyttighetsmodellrätt.

Syftet med överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen (Londonöverenskommelsen) är att sänka översättningskostnaderna i anslutning till europeiska patent i det skede då ett europeiskt patent sätts i kraft nationellt.

I propositionen föreslås också vissa sådana enskilda ändringar i patentlagen och lagen om nyttighetsmodellrätt som är oberoende av anslutningen till Londonöverenskommelsen. Viktigast av dessa är det ändringsförslag som gäller språkregimen för nationellt patent, vilket innebär att patentsökanden kan få patentmyndighetens beslut om en engelskspråkig patentansökan på engelska under hela ansökningsprocessen, dvs. tills patentet har meddelats. Syftet med ändringen är att garantera dem som ansöker om nationellt patent samma konkurrenskraftiga tjänster som dem som ansöker om europeiskt patent. Samtidigt blir språkbestämmelserna för nationella patent och europeiska patent mer enhetliga, när Londonöverenskommelsen träder i kraft för Finlands del. Dessutom föreslås i propositionen

en ändring som innebär att offentligheten av diarierna över patent- och modellansökningar ska begränsas så att en del av de uppgifter som ska antecknas i diariet blir offentliga först när själva ansökningarna har blivit offentliga. Syftet med ändringen är att förbättra sökandenas skydd av affärs- och yrkeshemligheter.

Londonöverenskommelsen trädde internationellt i kraft den 1 maj 2008. För Finlands del ska Londonöverenskommelsen träda i kraft första dagen i fjärde månaden efter depositionen av Finlands anslutningsinstrument. Londonöverenskommelsen och lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president. För att det nationella genomförandet av överenskommelsen ska kunna ske på behörigt sätt, är avsikten att Finlands anslutningsinstrument deponeras först i det skedet då de behövliga nationella genomförandeåtgärderna har fullbordats. Detta beräknas ske några månader efter det att beslutet om Finlands anslutning har godkänts.

Lagarna om ändring av patentlagen och lagen om nyttighetsmodellrätt avses träda i kraft samtidigt som Londonöverenskommelsen träder i kraft för Finlands del. I fråga om ikraftträdandet föreskrivs genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	4
2.1 Finlands lagstiftning.....	4
2.2 Lagstiftningen i Europeiska unionen	7
2.3 Internationell lagstiftning.....	8
2.4 Lagstiftningen i utlandet	10
2.5 Bedömning av nuläget	12
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	15
3.1 Målsättning.....	15
3.2 Alternativ för genomförande.....	16
3.3 De viktigaste förslagen.....	18
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	21
4.1 Ekonomiska konsekvenser	21
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	24
4.3 Samhälleliga konsekvenser	26
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	27
5.1 De internationella förhandlingarna om Londonöverenskommelsen	27
5.2 Beredningen i Finland.....	28
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	30
DETALJMOTIVERING	31
1 LONDONÖVERENSKOMMELSENS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL FINSK LAGSTIFTNING	31
2 LAGFÖRSLAG	33
2.1 Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen	33
2.2 Lagen om ändring av patentlagen	33
2.3 Lagen om ändring av lagen om nyttighetsmodellrätt.....	45
3 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	47
4 IKRAFTTRÄDANDE	47
5 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE	48
6 BEHANDLINGSORDNING	49
6.1 Förslaget till lag om sättande i kraft av Londonöverenskommelsen.....	49
6.2 Lagen om ändring av patentlagen	49
6.3 Lagen om ändring av lagen om nyttighetsmodellrätt.....	53
LAGFÖRSLAG	55
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen	55
om ändring av patentlagen.....	56
om ändring av lagen om nyttighetsmodellrätt	62
FÖRDRAGSTEXT	64
BILAGA	69
PARALLELLTEXT	69
om ändring av patentlagen.....	69
om ändring av lagen om nyttighetsmodellrätt	80

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

De immateriella rättigheterna indelas vanligtvis i två huvudområden: industriella rättigheter och upphovsrättigheter. Till de industriella rättigheterna hör bl.a. patent, nyttighetsmodeller, varumärken och mönster.

Patenten har betydande konsekvenser på många områden inom näringslivet och forskningen. Syftet med patentlagstiftningen är att främja uppfinnarverksamheten och näringslivets utveckling. En förutsättning för patent är att uppfinningen är industriellt användbar och ny och att den väsentligen skiljer sig från de lösningar som är kända sedan tidigare. Patentmyndigheten undersöker om uppfinningen uppfyller patentbarhetsförutsättningarna och meddelar patent när förutsättningarna uppfylls. Patentet ger sin innehavare ensamrätt för en viss tid, vilket innebär att innehavaren kan förbjuda andra att yrkesmässigt utnyttja den skyddade uppfinningen. Patenthavaren kan förbjuda bland annat tillverkning, försäljning och användning av uppfinningen. Denna ensamrätt ger uppfinnarna ett ekonomiskt incitament att söka efter nya innovationer. På företagsnivå är patenten både ett konkurrensmedel och en metod att trygga att produktutvecklingen fortgår. Som vederlag för ensamrätten publiceras patentansökan och uppfinningen kommer då till den stora allmänhetens kännedom.

Lagen om nyttighetsmodellrätt (800/1991) gör det möjligt att skydda sådana tekniska lösningar för vilka patentskydd inte är ett möjligt eller ändamålsenligt alternativ. Genom nyttighetsmodell kan först och främst skyddas sådana nya, tekniska lösningar som tydligt skiljer sig från de tidigare men som dock inte uppfyller kraven på uppfinningsnivå enligt patentlagen (550/1967). En annan grupp utgörs av de små uppfinningar och förbättringar av anordningar som i sig uppfyller förutsättningarna att få patent men för vilka patentskydd är en alltför dyr eller långsam skyddsform på grund av uppfinningens art eller en kort ekonomisk nyttjandetid. Ansökningsförfarandet för nyttighetsmodeller är enklare och snabbare än sökande av patent

och kräver inte motsvarande ekonomiska investeringar.

Ett patent som meddelats av den nationella patentmyndigheten gäller endast i den stat där det har meddelats. Patentsamarbetet har dock utvecklats på såväl europeisk som internationell nivå för att underlätta ansökan om patent och minska de nationella patentmyndigheternas överlappande arbete. Ett patent som gäller Finland kan i dagens läge sökas på tre olika sätt: genom ansökan om nationellt patent, genom ansökan om europeiskt patent eller genom internationell ansökan. En ansökan om nationellt, finskt patent görs hos Patent- och registerstyrelsen (PRS). En ansökan om europeiskt patent görs hos Europeiska patentverket (EPO) eller hos den nationella patentmyndigheten. En internationell patentansökan görs hos den nationella patentmyndigheten, hos Europeiska patentverket eller hos den internationella byrån vid Världspannsorganisationen för den intellektuella äganderätten (World Intellectual Property Organization, WIPO).

I motsats till vad som är fallet för varumärken och mönster saknar Europeiska unionen fortfarande ett sådant skyddssystem för patent som omfattar hela EU. Gemenskapspatentet (numera Europeiska unionens patent; EU-patent), som har planerats som ett alternativ till europeiskt patent och nationella patent, skulle om det förverkligades göra det möjligt att med samstämmiga rättsverkningar skydda uppfinningar i hela Europeiska unionen. Ett förslag till förordning om gemenskapspatent lades fram redan 2000, men förhandlingarna avbröts på grund av meningskiljaktigheter om bl.a. språkregimen, ganska snart efter det politiska samförståndet 2003. Kommissionens patentmeddelande våren 2007 gav en impuls till att återuppta förhandlingarna. Ibrukttagandet av EU-patent har sedermera länkats nära samman med inrättandet av en internationell patentdomstol. För att patentreformen ska kunna slutföras krävs det att de öppna EU-patentfrågorna (språkregim, avgifter, organiseringen av forskningssamarbetet) löses och att den europeiska patentkonventionen ändras.

Enligt systemet för europeiskt patent är det möjligt att med en enda ansökan få patentskydd i alla fördragsslutande stater som designeras i ansökan. I motsats till vad som är fallet med EU-patent, ska ett europeiskt patent sättas i kraft i varje fördragsslutande stat i de länder där patentskydd önskas. Ett europeiskt patent är liksom en knippe nationella patent som kan sökas genom en och samma ansökan via systemet för europeiskt patent.

Enligt artikel 65 i den europeiska patentkonventionen har en fördragsslutande stat kunnat kräva att den fullständiga europeiska patentskriften översätts till ett av statens officiella språk när det europeiska patentet sätts i kraft nationellt. Dessa översättningar har orsakat innehavaren av ett europeiskt patent betydande kostnader. I syfte att sänka översättningskostnaderna ingicks år 2000 en överenskommelse om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen, den så kallade Londonöverenskommelsen. Genom att förbinda sig att iakttä överenskommelsen avstår de fördragsslutande staterna till den europeiska patentkonventionen i viss mån från kraven på översättning i samband med det nationella ikraftsättandet av europeiska patent. Londonöverenskommelsen påverkar inte de översättningskrav som har ställts på europeiska patent innan det europeiska patentet meddelades. Londonöverenskommelsen trädde internationellt i kraft den 1 maj 2008.

I denna proposition föreslås att riksdagen ska godkänna den i London i oktober 2000 ingångna överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen, dvs. den så kallade Londonöverenskommelsen. Propositionen innehåller förslag till sådana ändringar av patentlagen som är nödvändiga när Finland ansluter sig till Londonöverenskommelsen.

I propositionen föreslås också vissa sådana enskilda författningsändringar i patentlagen som är oberoende av anslutningen till Londonöverenskommelsen. Det föreslås att språkregimen för nationellt patent ändras på så sätt att det ska bli möjligt att få beslut om ett nationellt patent på engelska under hela ansökningsprocessen, dvs. tills patentet har meddelats. Dessutom föreslås i propositionen en ändring som innebär att offentligheten av

diarierna över patent- och modellansökningar ska begränsas så att en del av de uppgifter som ska antecknas i diariet är offentliga först när själva ansökningarna har blivit offentliga. I patentlagen föreslås dessutom tekniska anpassningar på grund av förordning (EG) nr 469/2009 om tilläggsskydd för läkemedel och förordning (EG) nr 816/2006 om tvångslicensiering av läkemedel.

2 Nuläge

2.1 Finlands lagstiftning

Patentlagen

Patentlagen (550/1967) trädde i kraft den 1 januari 1968. Patentförordningen (669/1980) trädde i kraft den 1 oktober 1980. Patent- och registerstyrelsens patentbestämmelser trädde i kraft den 30 september 1980.

Finlands patentlagstiftning stämmer överens med Finlands internationella förpliktelser inom patenträtten, såsom den europeiska patentkonventionen. Patentlagen ändrades senast i december 2007, då de ändringar som förutsätts i revisionsakten till den europeiska patentkonventionen trädde i kraft (894/2005, 896/2006, 93/2007). Bestämmelser om europeiskt patent och om ansökan om europeiskt patent enligt den europeiska patentkonventionen finns i 9 b kap., som har fogats till patentlagen. Kapitlet ändrades i samband med förbindelsen att iakttä revisionsakten till den europeiska patentkonventionen.

Nedan beskrivs den patentlagstiftning som är väsentligast med tanke på Londonöverenskommelsen och de bestämmelser i patentlagen som är viktigast när språkregimen för nationellt patent ändras. Dessutom har beskrivits de centrala bestämmelserna i propositionens förslag till ändring av offentligheten av diarierna över patent- och modellansökningar.

Patentlagens bestämmelser om europeiskt patent

Efter att ett europeiskt patent har meddelats, ska det sättas i kraft separat i varje fördragsslutande stat. De europeiska patentens rättsverkningar i Finland börjar i regel i det

ögonblick då det meddelade europeiska patentet sätts i kraft i Finland.

Om språket i det nationella ikraftsättandet av ett europeiskt patent föreskrivs i 70 h § i patentlagen, varigenom bestämmelserna om översättningar av europeiska patent enligt artikel 65 i den europeiska patentkonventionen har genomförts. Enligt 70 h § 1 mom. i patentlagen har europeiskt patent ingen rättsverkan i Finland, om inte sökanden eller patenthavaren inom utsatt tid tillställt patentmyndigheten en översättning till finska av de handlingar som ligger till grund för meddelande av patentet och betalt fastställd avgift för publicering av översättningen. Om sökandens eller patenthavarens eget språk är svenska, får dock en översättning till svenska ges in. Beslutar Europeiska patentverket att ett europeiskt patent ska upprätthållas i ändrad avfattning, gäller det som bestäms ovan även handlingar med ändrad avfattning. I vilka fall sökandens eget språk är svenska, bestäms numera i 41 a § 1 mom. i patentbestämmelserna. Enligt det momentet är sökandens eller patenthavarens eget språk svenska om han har hemvist i ett land i vilket ett av de officiella språken eller det enda officiella språket är svenska och den europeiska patentansökan eller den internationella ansökan i vilken Finland designerats genom europeisk patentansökan, är gjord på svenska. Ett dotterbolag kan ge in översättningen på svenska endast om också moderbolagets eget språk är svenska. I 70 h § 3 mom. föreskrivs det att om översättningen redan ingivits och publiceringsavgiften betalats inom utsatt tid och det europeiska patentverket kungjort sitt beslut om att patent har meddelats eller sitt beslut om att patentet ska upprätthållas i ändrad avfattning, ska patentmyndigheten utan dröjsmål kungöra detta på finska och svenska. Patentmyndigheten ska så snart som möjligt hålla kopior av översättningen tillgängliga för allmänheten. Patentmyndigheten ska sörja för att patentkraven i ett europeiskt patent vid behov finns tillgängliga på finska och svenska.

I 70 p § i patentlagen föreskrivs om en situation då en översättning som gäller ett europeiskt patent inte överensstämmer med handlingarna på handläggningsspråket. I 1 mom. i paragrafen föreskrivs det att om en

översättning av ett europeiskt patent inte överensstämmer med handlingarnas lydelse på det språk som varit handläggningsspråk vid det europeiska patentverket, omfattar patentskyddet endast vad som framgår av båda lydelseerna. Enligt 70 p § 2 mom. är i mål om ogiltighet enligt 52 § lydelsen på det europeiska patentverkets handläggningsspråk ensam beviskraftig. Med beviskraftighet avses att handlingarnas innehåll på handläggningsspråket ska utgöra grund för domstolens beslut. Nämnda handlingars innehåll är således avgörande, om översättningen till finska inte motsvarar det som står i handlingarna på handläggningsspråket.

Fastän ett europeiskt patents rättsverkningar i Finland enligt 70 h § 1 mom. i regel börjar först i det ögonblick då det europeiska patentet sätts i kraft i Finland, kan europeiska patent under vissa förutsättningar få skydd redan på grundval av patentansökan. En förutsättning för ett sådant tillfälligt skydd som det föreskrivs om i 70 n § i patentlagen är att sökanden till patentmyndigheten ger in en översättning till finska av de publicerade patentkraven efter att en ansökan om europeiskt patent har publicerats enligt artikel 93 i den europeiska patentkonventionen. Eftersom översättning till både finska och svenska inte kan krävas enligt den europeiska patentkonventionen, krävs det i Finland att översättningen ges in på finska. Om sökandens eget språk är svenska, får dock en översättning till svenska ges in. Patentmyndigheten ska hålla översättningen allmänt tillgänglig och utan dröjsmål kungöra detta på finska och svenska. Patentmyndigheten ska sörja för att de publicerade patentkraven vid behov finns tillgängliga på finska och svenska.

Ett tillfälligt europeiskt patentskydd omfattar enligt 70 n § i patentlagen endast vad som framgår såväl av patentkraven i den lydelse de publicerades på ovan nämnt sätt som av patentkraven enligt patentet. Om någon efter det att ovan behandlade kungörelse har utfärdats yrkesmässigt utnyttjar en uppfinning för vilken det har sökts skydd i en europeisk patentansökan, ska bestämmelserna om patentintrång tillämpas om ansökan leder till patent för Finland. För utnyttjande som skett under denna tid får inte dömas till straff, och skadeersättning för sådant utnyttjande får be-

stämmas endast enligt 58 § 2 mom. i patentlagen.

I fråga om europeiska patent är det också möjligt att få för användarrätt, dvs. möjlighet att utan hinder av patentet fortsätta att utnyttja en uppfinning med bibehållande av dess allmänna art. Det är möjligt att få för användarrätt bland annat i en situation då översättningen är felaktig och den senare har rättats. I 70 c § 3 mom. i patentlagen föreskrivs det att om någon, innan rättad översättning blev gällande, i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i landet på ett sådant sätt som enligt den tidigare översättningen inte utgjorde ett intrång i sökandens eller patenthavarens rätt eller vidtagit väsentliga åtgärder i detta syfte, får han den rätt som anges i 71 c § 2 och 3 mom. i patentlagen.

Patentlagens bestämmelser om nationellt patent

Ett nationellt patents rättsverkningar börjar från ingivningsdagen för patentansökan eller om prioritet har begärts, från prioritetdagen.

I 8 § i patentlagen föreskrivs om de handlingar som en nationell patentansökan ska innehålla samt om dessa handlingars språk. Ansökan ska innehålla en beskrivning av uppfinningen, vid behov innefattande även ritningar, samt bestämd uppgift om vad som söks skyddat genom patentet (patentkrav). Ansökan ska dessutom innehålla ett sammandrag av beskrivningen och patentkraven. Sammandraget ska tjäna enbart som teknisk information och får icke tillmätas betydelse i annat avseende. Enligt 8 § 5 mom. i patentlagen ska beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven avfattas på finska eller svenska i enlighet med stadgandena i gällande språklagstiftning. Om patentkraven och sammandraget avfattats endast på det ena inhemska språket, ska patentmyndigheten sörja för översättningen av patentkraven och sammandraget till det andra av dessa språk, innan ansökan enligt 22 § 2 mom. blir offentlig. Sökanden ska erlägga fastställd översättningsavgift. I fråga om utländsk sökande ska beskrivningen av uppfinningen avfattas på finska samt patentkraven och sammandraget på såväl finska som svenska. Envar har likväl rätt att avfatta beskrivningen av

uppfinningen, sammandraget och patentkraven på såväl finska som svenska.

Det är redan nu möjligt att lämna in en ansökan om nationellt patent på engelska. Detta möjliggjordes genom en ändring av 3 § i patentförordningen 1997 (246/1997) och 38 a § i patentbestämmelserna. Om en handling inte är avfattad på ett sådant språk som föreskrivs i 8 § 5 mom. i patentlagen ska sökanden enligt 3 § 1 mom. i patentförordningen även till patentmyndigheten inge finsk- eller svenskspråkig översättning därav. I fråga om annan handling än beskrivning, sammandrag eller patentkrav samt i fråga om sådan text i beskrivning eller patentkrav i finsk patentansökan, vilken icke ingår i vad som enligt 21 § 1 mom. i patentförordningen utgör grundhandling, kan patentmyndigheten dock avstå från att kräva översättning eller godta översättning till annat språk än finska eller svenska. Enligt 3 § 2 mom. i patentförordningen kan patentmyndigheten ta upp ansökan till behandling innan en översättning på ett av de språk som avses i 1 mom. har getts in. Översättningen ska ges in innan ansökan enligt 22 § i patentlagen blir offentlig. I 38 a § i patentbestämmelserna föreskrivs närmare om under vilka förutsättningar ansökan tas upp till behandling innan översättningen har getts in.

Enligt 60 § i patentlagen tillämpas bestämmelserna om patentintrång på den som efter att patentansökan har blivit offentlig yrkesmässigt utnyttjar den patentsökta uppfinningen, om patent därefter meddelas. Innan patent meddelats omfattar patentskyddet dock endast vad som framgår såväl av patentkraven i deras lydelse när ansökan blev offentlig som av patentkraven enligt patentet. Till straff får inte dömas, och ersättning för skada på grund av utnyttjande som sker innan patent har meddelats, kan bestämmas endast enligt 58 § 2 mom. i patentlagen.

Lagen om nyttighetsmodellrätt

Lagen om nyttighetsmodellrätt trädde i kraft den 1 januari 1992 (800/1991). Förordningen om nyttighetsmodellrätt (1419/1991) trädde i kraft den 1 januari 1992. Lagen och förordningen har senare ändrats.

Offentligheten av diarierna över patent- och modellansökningar

Enligt 12 § 2 mom. i grundlagen är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Var och en har rätt att ta del av offentliga handlingar och upptagningar.

Enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) blir en anteckning i ett diarium eller någon annan fortlöpande förteckning offentlig, när den har införts, om det inte i den lagen eller i någon annan lag föreskrivs något om en handlings offentlighet eller sekretess eller om någon annan begränsning av rätten att ta del av den.

I patentlagen har offentligheten av diariet över patentansökningar inte begränsats. Om diariets offentlighet finns en bestämmelse i 7 § 1 mom. i patentförordningen. Enligt bestämmelsen för patentmyndigheten diarium över inkomna patentansökningar. Diariet är offentligt.

Enligt 22 § 1 mom. i patentlagen är de handlingar som gäller patent offentliga från den dag då patentet meddelades. Enligt 2 mom. i paragrafen ska handlingarna vara offentliga fastän patent ännu inte har meddelats, när 18 månader har förflutit från den dag då patentansökningen gjordes eller, om prioritet yrkas, den dag från vilken prioritet begärs. Har ansökningen avskrivits eller avslågs blir dock handlingarna offentliga endast om sökanden begär att ansökan tas upp till förnyad behandling eller anför besvär eller gör en framställning enligt 71 a eller 71 b §. Sökanden kan också enligt 3 mom. begära att handlingarna blir offentliga tidigare än som följer av 1 och 2 mom.

Inte heller i lagen om nyttighetsmodellrätt har offentligheten av diariet över modellansökningar begränsats. Däremot finns det en bestämmelse om saken i 7 § 1 mom. i förordningen om nyttighetsmodellrätt som föreskriver att registreringsmyndigheten för diarium över inkomna modellansökningar. Diariet är offentligt.

Enligt 18 § 1 mom. i lagen om nyttighetsmodellrätt är ansökningshandlingarna offentliga från och med registreringsdagen eller se-

nast när 15 månader har förflutit från den dag då ansökan har gjorts eller ska anses ha gjorts, eller om prioritet har begärts, från prioritetdagen. I 2 mom. föreskrivs det att om ansökan har avskrivits eller förkastats, blir handlingarna offentliga endast om sökanden ber att ansökan ska tas upp till ny behandling eller ansöker om ändring av det beslut genom vilket ansökan har förkastats. Sökanden kan också enligt 3 mom. i paragrafen begära att handlingarna blir offentliga tidigare än vad som föreskrivs i 1 mom.

2.2 Lagstiftningen i Europeiska unionen

Inom området för patenträtt har i Europeiska unionen antagits tre förordningar: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 om tilläggsskydd för läkemedel (kodifierad version), som upphävde den tidigare förordningen (EEG) nr 1768/92, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 816/2006 om tvångslicensiering av patent för tillverkning av läkemedelsprodukter för export till länder med folkhälsoproblem.

I förordningarna (EG) nr 469/2009 och (EEG) nr 1768/92 föreskrivs det om patenthavarens möjlighet att genom ansökan om tilläggsskydd kunna förlänga skyddstiden för ett patentskyddat läke- eller växtskyddsmedel som hör till förordningarnas tillämpningsområde. I förordning (EG) nr 469/2009 har beaktats bl.a. den sex månaders förlängning av tilläggsskyddet för läkemedel som baserar sig på förordningen om pediatrik användning av läkemedel (EG) nr 1901/2006. I normala fall får giltighetstiden vara högst fem år. Om de materiella förutsättningarna för en förlängning av giltighetstiden för tilläggsskydd för läkemedel föreskrivs i förordningen om pediatrik användning av läkemedel.

I förordning (EG) nr 816/2006 föreskrivs det om det förfarande som tillämpas för utfärdande av tvångslicenser för patent och tilläggsskydd för tillverkning av läkemedel avsedda för export till länder med otillräcklig produktionskapacitet inom läkemedelssektorn. Behörighet att utfärda tvångslicenser i

medlemsstaten enligt rättsakten har i regel den myndighet som har behörighet att utfärda tvångslicenser enligt den nationella patentlagstiftningen. Rättsakten utgör en del av en mer omfattande verksamhet på europeisk och internationell nivå, som syftar till att lösa de minst utvecklade och andra utvecklingsländernas folkhälsoproblem.

Dessutom har inom området för patenträtt antagits Europaparlamentets och rådets direktiv 98/44/EG om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar. Genom direktivet har medlemsstaternas nationella lagstiftning i anslutning till biotekniska uppfinningars patenterbarhet harmoniserats.

I övrigt har den materiella patenträtten tills vidare inte harmoniserats i EU. Ett förslag till rådets förordning om gemenskapspatent (numera Europeiska unionens patent, EU-patent) lades fram 2000. De sedan länge pågående förhandlingarna har tills vidare inte lett till ett slutgiltigt beslut. I december 2009 uppnåddes dock en mellanetapp när en allmän inriktning för förordningen antogs i rådet för konkurrenskraft. När EU-patentet förverkligas innebär det att Europeiska patentverket (EPO) centraliserat meddelar patent, som automatiskt ska ha samstämmiga rättsverkningar i alla EU-länder. EU-patent ska kunna meddelas, överlåtas, begränsas eller förklaras ogiltigt blott och bart inom unionen. Syftet är att skapa ett enklare och kostnadseffektivare patentsystem, vilket bland annat förutsätter en minskning av patentöversättningarna. Om språkregimen för EU-patent planeras en särskild rättsakt, som kompletterar förordningen om EU-patent. Vid tidpunkten för överlämnandet av regeringspropositionen är det inte känt hur långt språkregimen för europeiskt patent enligt Londonöverenskommelsen och för det kommande EU-patentet motsvarar varandra.

2.3 Internationell lagstiftning

Europeiska patentkonventionen

Allmänt om den europeiska patentkonventionen

Syftet med konventionen om meddelande av europeiska patent, dvs. den europeiska pa-

tentkonventionen (Convention on the Grant of European Patents; European Patent Convention; EPC) är att göra det möjligt att få patentskydd genom ett enda förfarande för meddelande av patent inom de fördragsslutande staternas område samt att skapa regler för patent som har meddelats på detta sätt. Den europeiska patentkonventionen är ett självständigt internationellt fördrag som inte är beroende av Europeiska unionen. Den trädde i kraft i oktober 1977.

Genom konventionen skapades ett system för meddelande av europeiska patent på ett centraliserat sätt och den europeiska patentorganisationen (European Patent Organisation) bildades. Organisationens organ är Europeiska patentverket (European Patent Office, EPO) samt ett förvaltningsråd, som består av representanter för de fördragsslutande staterna.

Till konventionen har anslutit sig samtliga medlemsstater i Europeiska unionen samt f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Island, Kroatien, Liechtenstein, Monaco, Norge, San Marino, Schweiz och Turkiet. Antalet fördragsslutande stater var den 28 april 2010 totalt 36. Dessutom har Albanien, Bosnien och Hercegovina, Montenegro och Serbien ingått ett separat avtal med den europeiska patentorganisationen. Utifrån detta avtal kan ansökningar om europeiska patent och europeiska patent utsträckas till att gälla också dessa stater. Dessa ansökningar och patent har således i nämnda stater samma skydd som de av Europeiska patentverket meddelade patenten har i de nuvarande fördragsslutande staterna. Systemet baserar sig dock på ifrågavarande staters nationella lagstiftning.

Finlands anslutning till den europeiska patentkonventionen

För Finlands del trädde den europeiska patentkonventionen i kraft den 1 mars 1996 (FördrS 8/1996). Anslutningen till konventionen innebar att Finland kunde utnämnas till målstat för en uppfinning som skulle skyddas med europeiskt patent från och med den dag då Finland anslöt sig till konventionen. Anslutningen till konventionen begränsade inte Patent- och registerstyrelsens rätt att meddela nationella patent. Europeiska pa-

tentkonventionen har senare reviderats: Revisionsakten till den europeiska patentkonventionen antogs vid en diplomatkonferens mellan de fördragsslutande staternas regeringar i november 2000. För Finlands del trädde bestämmelserna i revisionsakten i kraft i december 2007 (FördrS 93/2007).

Ansökan om, meddelande och begränsning av europeiskt patent

Ansökan om europeiskt patent ska inges antingen direkt till Europeiska patentverket eller, om ifrågasvarande fördragsslutande stats lag tillåter det, till den nationella patentmyndigheten. I så fall sänder den nationella patentmyndigheten ansökan vidare till Europeiska patentverket. Enligt 70 f § 2 mom. i Finlands patentlag kan en ansökan om europeiskt patent också inges till patentmyndigheten i Finland, dvs. via Patent- och registerstyrelsen (PRS). Behandlingen av ansökningarna (nyhetsgranskning och patenterbarhetsprövning) och meddelandet av ett europeiskt patent sköts centralt hos Europeiska patentverket. Tack vare de europeiska patenten blev behandlingen av patent enklare och billigare, eftersom ansökningarna inte längre behövde inges separat till patentmyndigheterna i alla de länder där skydd önskades.

De materiella förutsättningarna för meddelande av patent bestäms uttömmande i den europeiska patentkonventionen, och patentet träder i kraft med samma innehåll i alla de fördragsslutande stater där patentet har satts i kraft. På nationell nivå kan man inte längre pröva förutsättningarna för meddelande av patent. Europeiska patentverkets behörighet upphör när patentet har meddelats. Ifall en invändning görs mot patentet inom invändningstiden på nio månader från det beslutet att meddela europeiskt patent har offentliggjorts, återfår Europeiska patentverket sin behörighet för tiden för behandling av invändningen. Europeiska patentverket kan i ett invändningsförfarande låta ett europeiskt patent förbli i kraft eller upphäva det helt eller delvis.

Revisionsakten till den europeiska patentkonventionen innehåller bestämmelser om ett gemensamt förfarande för begränsning av europeiska patent vid Europeiska patentverket.

Det kan finnas behov av begränsning t.ex. när en patenthavare upptäcker att det redan meddelade patentet delvis utgör ett hinder för patenterbarhet. Patenthavaren kan då begära att patentets skyddsområde begränsas genom att patentkraven ändras. Förfarandet vid Europeiska patentverket är ett snabbare och billigare alternativ för patenthavaren än att försvara sig mot en talan om ogiltigförklaring i domstol. Begränsningen av ett patent påverkar dock inte möjligheten att väcka talan om patentintrång eller ogiltigförklaring i domstol. Europeiska patentverkets beslut om begränsning av ett europeiskt patent gäller alla de fördragsslutande stater där det europeiska patentet är i kraft. Det nya centraliserade förfarandet för begränsning av ett patent kan anses som en tidsmässig breddning av Europeiska patentverkets nuvarande befogenheter, eftersom patenthavaren kan ansöka om begränsning eller upphävande av sitt patent när som helst sedan patentet har meddelats, utom när behandling av en invändning mot patentet pågår. Om en invändning görs mot ett europeiskt patent när ett förfarande för begränsning av patentet redan pågår, avbryts begränsningsförfarandet.

Översättning av europeiskt patent och av ansökan om europeiskt patent

Ansökan om europeiskt patent kan göras på vilket språk som helst. En ansökan kan således göras bl.a. på finska eller svenska. Ansökan måste dock översättas till något av Europeiska patentverkets officiella språk, dvs. till engelska, franska eller tyska inom två månader efter att den getts in. Det språk som ansökan har översatts till blir sedan handläggningsspråk för ansökan. Om det senare uppstår oklarheter om patenthandlingens innehåll, t.ex. på grund av skillnader i olika språkversioner, är det språk som ansökan har översatts till avgörande. En ansökan om europeiskt patent publiceras också på handläggningsspråket. Innan ett europeiskt patent meddelas ska sökanden bl.a. ge in en översättning av kraven för det europeiska patentet till Europeiska patentverkets övriga officiella språk, som inte har varit handläggningsspråk för ansökan. Därigenom är patentkraven tillgängliga på det europeiska patentverkets alla

tre officiella språk i det ögonblick det europeiska patentet meddelas och handlingen som gäller det europeiska patentet är i sin helhet tillgänglig på dess handläggnings-språk.

När ett europeiskt patent har meddelats ska det dessutom sättas i kraft separat i de stater där patentskydd önskas. Eftersom ett europeiskt patent handläggs och meddelas på något av Europeiska patentverkets officiella språk, dvs. engelska, franska eller tyska, finns patenthandlingarna vid tidpunkten för ikraftsättandet ofta på något annat språk än på den fördragsslutande stats officiella språk där patentet sätts i kraft.

I artikel 65 i den europeiska patentkonventionen föreskrivs om de språkkrav som en fördragsslutande stat har rätt att ställa, om de handlingar som gäller det europeiska patentet har avfattats på något annat språk än på vederbörande fördragsslutande stats officiella språk. Enligt artikeln får den fördragsslutande staten i en sådan situation föreskriva att patenthavaren ger in en översättning till statens officiella språk av de handlingar som gäller det meddelade europeiska patentet. Om Europeiska patentverket har beslutat att ett europeiskt patent ska upprätthållas i ändrad eller begränsad avfattning, gäller skyldigheten att inge en översättning även dessa handlingar. Översättningen ska inges inom en frist på tre månader från den dag då meddelande om, upprätthållande eller begränsning av det europeiska patentet har kungjorts i Europeiska patenttidningen (European Patent Bulletin), om inte vederbörande stat medger en längre frist. En fördragsslutande stat har också rätt att föreskriva att patenthavaren inom en frist som denna stat bestämmer ska betala kostnaden för publicering av översättningen. Ingivande av översättning samt betalning av publiceringskostnaden kan vara förutsättningar för att det europeiska patentet får rättsverkan i vederbörande fördragsslutande stat. I praktiken har nästan alla fördragsslutande stater till den europeiska patentkonventionen, Finland medräknat, utnyttjat den möjlighet att kräva översättningar som artikel 65 erbjuder.

Londonöverenskommelsen

Översättningarna enligt artikel 65 i Europeiska patentkonventionen vid det nationella ikraftsättandet av ett europeiskt patent har orsakat innehavarna av europeiska patent betydande kostnader. I syfte att sänka dessa kostnader ingicks i London den 17 oktober 2000 en överenskommelse om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen (Agreement on the application of Article 65 of the Convention on the Grant of European Patents). Denna överenskommelse kallas allmänt för Londonöverenskommelsen, och den trädde internationellt i kraft den 1 maj 2008. Syftet med Londonöverenskommelsen är att sänka de översättningskostnader som hänför sig till europeiska patent på så sätt att de fördragsslutande staterna förbinder sig att i viss mån ge avkall på översättningskraven i samband med det nationella ikraftsättandet av europeiska patent. Londonöverenskommelsen påverkar inte de översättningskrav som har ställts på europeiska patent innan det europeiska patentet meddelades. De länder som har anslutit sig till Londonöverenskommelsen är Nederländerna, Island, Storbritannien, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Monaco, Frankrike, Sverige, Tyskland, Slovenien, Schweiz och Danmark. Antalet stater som var parter i överenskommelsen var den 28 april 2010 totalt 15.

Andra viktiga överenskommelser där det bl.a. bestäms om patent är Pariskonventionen om skydd av industriell äganderätt (FördrS 5/1921) från år 1883, konventionen om patentsamarbete (FördrS 58/1980), fördraget om handelsrelaterade aspekter på intellektuell äganderätt (TRIPS-fördraget FördrS), 5/1995), som hänför sig till avtalet om Världshandelsorganisationen, och fördraget om patenträtt (FördrS 6/2006).

2.4 Lagstiftningen i utlandet

Under beredningen av regeringspropositionen har det beaktats att de nya bestämmelserna ska främja och stödja den nordiska lagstiftningens enhetlighet. Som exempel på andra länder som har anslutit sig till Londonöverenskommelsen samt de lagstiftningslös-

ningar som man har antagit i samband med anslutningen till överenskommelsen kan särskilt nämnas Sverige och Danmark. I dessa länder har anslutningen till Londonöverenskommelsen samma effekter som i Finland, eftersom inte heller dessa länder har ett gemensamt språk med Europeiska patentverket.

En mer heltäckande framställning om olika länders anslutning till Londonöverenskommelsen finns i slutrapporten från arbetsgruppen för behandling av Londonöverenskommelsen (Arbets- och näringsministeriets publikationer, Koncernen 38/2009).

Sverige

Londonöverenskommelsen. Sverige under-tecknade Londonöverenskommelsen 2000. År 2002 lät Sverige göra en utredning, där man bl.a. behandlade frågan om huruvida Sverige skulle tillträda Londonöverenskommelsen. I betänkandet ”Harmoniserad patent-rätt” som lämnades i juni 2003 (SOU 2003:66) föreslås att Sverige ska tillträda Londonöverenskommelsen. Dessutom ges förslag till de lagändringar som behövs i samband med tillträdet.

Regeringens proposition (Prop. 2005/06:189) överlämnades i mars 2006. I regeringspropositionen ansågs det att Londonöverenskommelsen skulle ge svenska och europeiska företag kostnadsbesparingar och ha en positiv inverkan på svenska företags konkurrenskraft. I propositionen kom man fram till att varken språkpolitiska aspekter eller rättssäkerhetsintressen hindrar ett tillträde till Londonöverenskommelsen, om det språk som Sverige utser enligt Londonöverenskommelsen är engelska och om Sverige all-tjämt kräver översättning av patentkraven till svenska. Inte heller andra intressen ansågs tillräckligt vägande för att förhindra ett till-träde till överenskommelsen. Av ovan nämnda skäl föreslogs det att Sverige skulle till-träda Londonöverenskommelsen. Det före-slogs att tillträdet skulle genomföras så att det språk som Sverige utsåg enligt London-överenskommelsen skulle vara engelska. Dessutom skulle av patentkraven i fortsätt-ningen alltid ges in en översättning till svenska. Om handläggningsspråket för ett

europiskt patent vid Europeiska patentver-cket var engelska skulle ingen beskrivning be-höva ges in till den svenska patentmyndighe-ten. I annat fall skulle en översättning av be-skrivningen till svenska eller engelska sändas till patentmyndigheten.

I regeringspropositionen konstaterades att skadeståndsbestämmelserna inte behövde ändras med anledning av tillträdet till Lon-donöverenskommelsen. De gällande uppsåts-, oaktsamhets- och skälighetsbedömningarna gav domstolen tillräckligt med utrymme att bedöma ett intrång i en situation då patentbe-skrivningen inte fanns på svenska. Det före-slogs också att i patentlagen skulle införas en ny 68 a §, där det skulle föreskrivas om dom-stolens möjlighet att förelägga patenthavaren att ge in en fullständig översättning till svenska av patentskriften i samband med tvistemål om patent. Om den förelagda par-ten var kärande i målet och trots rättsens begä-ran lät bli att ge in en översättning, skulle ärendet kunna avskrivas. Om den förelagda parten var svarande i målet och inte gav in en översättning, skulle rätten kunna låta göra översättningen på dennes bekostnad.

Anslutningen till Londonöverenskommel-sen genomfördes i Sverige på det sätt som fö-reslogs i ovan beskrivna regeringsproposition och överenskommelsen trädde för Sveriges del i kraft samtidigt som den trädde i kraft in-ternationellt, dvs. den 1 maj 2008.

Språkregimen för nationellt patent. I Sve-rige utreds möjligheten att ändra bestämmel-serna så att den svenska patentmyndigheten ska kunna meddela nationella patent även på engelska.

Danmark

Londonöverenskommelsen. Danmark un-der-tecknade Londonöverenskommelsen 2000. De ändringar som anslutningen till Londonavtalet krävde i Danmarks patentlag gjordes genom ändring av 77 och 78 § i la-gen (lag 451/2003) samt av 113 och 115 § i patentförordningen.

Om kraven på översättning som gäller eu-ropeiskt patent föreskrivs i 77 § i Danmarks patentlag. I och med anslutningen till Lon-donöverenskommelsen ändrades den aktuella bestämmelsen så att en översättning till

danska av hela den handling som gäller europeiskt patent inte som tidigare behöver ges in i samband med ikraftsättandet av ett europeiskt patent. I sin ändrade form konstateras det i bestämmelsen att patenthavaren inom tre månader från den dag då Europeiska patentverket har kungjort patentmeddelandet eller beslutet att upprätthålla patentet i ändrad avfattning, till den danska patentmyndigheten ska ge in det meddelade eller ändrade patentet antingen i sin helhet översatt till danska eller på engelska, dock så att kraven ges in på danska. Patenthavaren ska också betala en publikationsavgift. Londonöverenskommelsen trädde för Danmarks del i kraft samtidigt som den trädde i kraft internationellt, dvs. den 1 maj 2008.

Språkregimen för nationellt patent. I Danmark har man gjort det möjligt att behandla patentansökan på engelska under hela ansöknings- och meddelandeprocessen. Ändringen i Danmarks patentlag trädde i kraft vid början av 2009 (lag 1404/2008). Till följd av ändringen har patentsökandena haft möjlighet att hos den danska patentmyndigheten välja engelska som handläggningsspråk. Om engelska har valts till handläggningsspråk meddelas också beslutet om patentet på engelska. Patenthavaren ombeds att ge in patentkraven även på danska, och patentet publiceras på engelska samt patentkraven även på danska. I samband med ett invändningsförfarande har den som gör invändningen möjlighet att begära att ett patent som har publicerats på engelska översätts till danska.

2.5 Bedömning av nuläget

Kostnader på grund av översättning av europeiska patent

Working Party on Cost Reduction (WPR), som har försökt sänka översättningskostnaderna, utredde under sin mandattid 1999–2000 översättningskostnaderna i samband med europeiska patent och vilken inverkan ingåendet av Londonöverenskommelsens har på dessa kostnader. I utredningarna konstaterades det att om de åtta länder där de flesta europeiska patent sätts i kraft anslöt sig till Londonöverenskommelsen, skulle de totala

översättnings- och ikraftsättningskostnaderna i samband med europeiska patent minska med 45–53 procent, när ett europeiskt patent sätts i kraft i dessa länder. I vilken mån översättningskostnaderna har minskat beror på om handläggningsspråket för det europeiska patentet vid Europeiska patentverket har varit engelska, tyska eller franska. Om handläggningsspråket har varit engelska, är kostnadsminskningen större än om handläggningsspråket har varit tyska eller franska.

År 2005 uppskattade Europeiska patentverket, utifrån en undersökning som verket hade beställt, att ansökan om ett europeiskt patent och att hålla det i kraft i tio år i Spanien, Storbritannien, Italien, Frankrike, Tyskland och Schweiz i genomsnitt kostar 32 000 euro, varvid kostnaderna för översättning av patentkraven är 600 euro och översättningskostnaderna vid ikraftsättandet i genomsnitt 3 600 euro.

Översättningskostnaderna är bl.a. beroende av i hur många länder det europeiska patentet sätts i kraft och vilket ländernas officiella språk är. Översättning till nordiska språk är dyrare jämfört med andra språk. Översättning av de handlingar som gäller ett europeiskt patent från engelska till finska kostar i genomsnitt 75 euro per sida, medan översättning från engelska till tyska endast kostar i genomsnitt 53 euro per sida.

I slutrapporten från arbetsgruppen för behandling av Londonöverenskommelsen (Arbets- och näringsministeriets publikationer, Koncernen 38/2009) har man behandlat olika undersökningar och utredningar, där översättningskostnaderna i samband med ett europeiskt patent samt Londonöverenskommelsens inverkan på dessa kostnader har uppskattats. Enligt vissa undersökningsresultat som framförs i slutrapporten har kostnaderna i och med Londonöverenskommelsen minskat med 20–30 procent. Resultatet baserar sig på att 15 av de 34 fördragsslutande staterna till den europeiska patentkonventionen har ratificerat Londonöverenskommelsen. Den totala nytta som Londonöverenskommelsen medför för näringslivet uppskattas till 220 miljoner euro per år. Trots de kostnadsbesparingar som Londonöverenskommelsen medför, anses de relativa kostnaderna för ett europeiskt patent ändå vara minst fem gånger

högre än kostnaderna för patentering i Förenta staterna.

Utnyttjande av översättningar som gäller europeiska patent

Eftersom översättningarna som gäller europeiska patent på ovan nämnda sätt orsakar betydande kostnader, är det vid uppskattningen av deras behövlighet relevant att fråga sig hur mycket dessa översättningar utnyttjas i praktiken. Exakta statistiska uppgifter om i vilken mån översättningarna utnyttjas i Finland, finns inte tillgängliga hos Patent- och registerstyrelsen.

Utnyttjandet av översättningarna i Finland undersöktes i samband med konsekvensanalysen för Finlands eventuella tillträde till Londonöverenskommelsen (Arbets- och näringsministeriets publikationer, Koncernen 27/2009). I konsekvensanalysen konstateras det att patentuppföljningen är rätt allmän och att den primärt utförs på engelska. Uppföljningen sker emellertid också på andra språk, såsom tyska och svenska. Att uppföljningen av patenteringen sker endast på finska visade sig vara sällsynt.

Utnyttjandet av översättningar som gäller europeiska patent minskar delvis på grund av att översättningarna ges in i samband med ikraftsättandet av patentet, dvs. ca 4–6 år efter det att patentansökan har lämnats in. Av dem som svarade på enkäten i samband med konsekvensanalysen var 57 procent av den åsikten att översättningarnas användbarhet försvagas åtminstone i någon mån på grund av att de lämnas in så sent. När uppföljningen primärt sker på engelska påverkar däremot det sena ingivandet av översättningen inte nödvändigtvis dess användbarhet. Ofta inleds uppföljningen av en patentansökan omedelbart efter att den har blivit offentlig. Hela 54 procent av alla svarare ansåg också att det inte skulle finnas ett ökat behov av att översätta patentbeskrivningen till finska, även om den fanns tillgänglig endast på engelska.

Londonöverenskommelsen uppstod till följd av den europeiska industrins växande kritik av de höga kostnader som översättningskraven i samband med europeiska patent orsakar. Kostnaderna för översättningar av europeiska patent till nationella språk har

inte ansetts vara skäligen i förhållande till den nytta de medför. Det är förenligt med såväl de finländska som de europeiska företagens intressen att det europeiska patentsystemet utvecklas så att det blir mer kostnadseffektivt. Genom Londonöverenskommelsen sänks översättningskostnaderna i samband med europeiska patent avsevärt. Med beaktande av de kostnadsbesparingar som Londonöverenskommelsen medför samt det ringa utnyttjandet av översättningarna i patentuppföljningen, måste en anslutning till Londonöverenskommelsen betraktas som motiverad.

Ändring av språkregimen för nationellt patent

Enligt de nuvarande bestämmelserna ska en ansökan om nationellt patent avfattas antingen på finska eller svenska och när ansökan blir offentlig ska den vanligtvis i sin helhet finnas tillgänglig på det ena inhemska språket och patentkraven ska finnas tillgängliga på de båda inhemska språken. Det är också möjligt att ge in en nationell patentansökan på engelska och att låta pröva den på engelska, om detta begärs när ansökan görs och det är fråga om en första ansökan, dvs. den första ansökan som gäller uppfinningen i fråga. Ansökan ska i så fall dock översättas till finska eller svenska innan den i enlighet med 22 § i patentlagen blir offentlig.

Om Finland enligt propositionen ansluter sig till Londonöverenskommelsen, ändras språkregimen för europeiska patent så att för ikraftsättande av ett europeiskt patent i Finland endast patentkraven ska ges in i finska (eller svensk) översättning, medan beskrivningen är på engelska. I Finland sätts årligen ca 5 000 europeiska patent i kraft och år 2009 var 33 893 i kraft i Finland. Ca 1 000 nationella patent meddelas årligen och år 2009 var 13 401 i kraft. Med beaktande av det stora antalet europeiska patent som årligen sätts i kraft är det i alla fall sannolikt att största delen av de patent som är i kraft i Finland i framtiden endast kommer att ha en beskrivning på engelska i och med anslutningen till Londonöverenskommelsen. Företagen i patentbranschen bör alltså anpassa sig till det faktum att beskrivningarna av patent som är i

kraft i Finland i fortsättningen ofta kommer att finnas tillgängliga endast på engelska.

Bruket av engelska är dock redan nu allmänt bland de finländska företagen och språket behärskas också. Patentsökandena är ofta storföretag och medelstora företag som är verksamma internationellt. Bland de finländska exportföretagens forsknings- och produktutvecklingspersonal finns i allt större utsträckning högutbildade utländska arbetstagare med engelska som arbetsspråk. Även små och medelstora företag som är verksamma inom högteknologiska områden använder ofta engelska som sitt företagsspråk. Finländska sökande ger för närvarande årligen in ca 400–500 nationella patentansökningar på engelska till Patent- och registerstyrelsen. Detta är ca en fjärdedel av alla ansökningar om nationellt patent. Antalet ansökningar på engelska har ständigt stigit under de senaste åren.

Om även efter det att Londonöverenskommelsen har trätt i kraft, den förpliktelse kvarstår som innebär att en ansökan om nationellt patent som lämnats in på engelska ska översättas till finska eller svenska när ansökan blir offentlig, blir den nationella processen ca 1200–1500 euro dyrare jämfört med processen för ett europeiskt patent, vilket motsvarar översättningskostnaderna. Hur en anslutning till Londonöverenskommelsen kommer att påverka antalet nationella patentansökningar kan inte exakt uppskattas. Det är dock mycket sannolikt att ovannämnda översättningskostnader bidrar till patentsökandenas uppfattning om hur lockande ett nationellt patent är som alternativ till ett europeiskt patent. Såväl företag som enskilda försöker naturligtvis hålla kostnaderna minimala.

Den omständighet att det på grund av översättningskostnaderna inte lönar sig för patentsökanden att till Patent- och registerstyrelsen ge in en finskspråkig översättning av en ansökan, blir speciellt uppenbar om sökanden fullföljer sin patentansökan i en internationell patenteringsprocess på engelska. I sådana situationer sparar sökandena avsevärt i översättningskostnader, då de inte behöver översätta hela ansökan från engelska till finska. Om skyldigheten att översätta beskrivningen frångås kommer patentansökningarna sannolikt i allt större utsträckning

ända till slutet att behandlas på uppdrag av den nationella patentmyndigheten, vilket i sin tur ökar myndighetens intäkter från patenten.

Ändringen av språkregimen för nationellt patent tryggar patentsökandenas intressen, då de om de så vill har möjlighet att använda engelska under hela ansökningsprocessen. Behovet att använda engelska kom tydligt fram även i den konsekvensanalys av ett tillträde till Londonöverenskommelsen som arbets- och näringsministeriet lät göra. Också i de utlåtanden som gavs för slutrapporten från arbetsgruppen för behandling av Londonöverenskommelsen understödde de flesta remissinstanser en ändring av språkregimen för nationella patent.

Med beaktande av ovannämnda motiveringar är en ändring av språkregimen för nationellt patent nödvändig för att ett nationellt patent ska kvarstå som ett konkurrenskraftigt alternativ till ett europeiskt patent. Av denna orsak föreslås det i propositionen att även språkregimen för nationellt patent ändras i samband med anslutningen till Londonöverenskommelsen, så att beslut om nationella patent ska kunna fås på engelska under hela ansökningsprocessen. I praktiken innebär ändringen att en översättning till finska eller svenska av en patentansökan som har lämnats in på engelska inte längre behöver ges in förrän ansökan blir offentlig. Patentmyndigheten ska också kunna meddela beslut om ansökan, såsom förelägganden, på engelska. Detta kommer att öka enhetligheten mellan språkregimen för nationellt patent och språkregimen för europeiskt patent, när Finland enligt propositionen har anslutit sig till Londonöverenskommelsen. Efter de föreslagna ändringarna ska såväl ett nationellt patent som ett europeiskt patent kunna vara i kraft i Finland på så sätt att beskrivningarna i bägge fallen kan vara avfattade endast på engelska och kraven dessutom på finska (eller svenska). I fråga om nationellt patent ska patentkraven förutom på engelska också finnas på finska eller svenska.

Offentligheten av diarierna över patent- och modellansökningar

Patent- och registerstyrelsen för diarium över inkomna patent- och modellansökning-

ar. Enligt 12 § 2 mom. i grundlagen är diarierna offentliga. Enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet blir en anteckning i ett diarium offentlig, när den har införts, om det inte i den lagen eller i någon annan lag föreskrivs något om en handlings offentlighet eller sekretess eller om någon annan begränsning av rätten att ta del av den. Om de uppgifter som ska antecknas i diariet finns närmare bestämmelser i 7 § i patentförordningen och i 7 § i förordningen om nyttighetsmodellrätt. Dessa uppgifter är olika bibliografiska uppgifter, såsom ansökningens klass, uppfinningens benämning samt uppgifter om sökanden och uppfinnaren.

Patentansökan blir enligt 22 § i patentlagen offentlig när 18 månader har förflutit från den dag då patentansökningen gjordes eller, om prioritet yrkas, den dag från vilken prioritet begärs. Sökanden kan också begära att ansökan blir offentlig innan 18 månader har förflutit. Bestämmelserna om offentliggörandet av en modellansökan motsvarar i huvudsak bestämmelserna om patentansökan. Enligt 18 § i lagen om nyttighetsmodellrätt är ansökningshandlingarna dock offentliga när 15 månader har förflutit från den dag då ansökan har gjorts eller från prioritetdagen.

Uppgifterna om uppfinnaren, uppfinningens benämning och klass avslöjar för sökandens konkurrenter vilken uppfinning det är fråga om och vilka uppfinningar som de aktuella sökandena har utvecklat vidare. Vidare ger uppgifterna om avgifter bl.a. information om hur många krav ansökan gäller. Fastän patentbeskrivningen och kraven är hemliga tills patentansökan blir offentlig, avslöjar en del av de offentliga diarieuppgifterna för konkurrenterna uppgifter som inte överensstämmer med det faktum att själva patentansökan inte är offentlig.

Ansökan om patent eller nyttighetsmodell kan slutgiltigt avskrivnas under sekretesstiden eller den kan dras tillbaka eller avslås under denna tid. I så fall blir ansökan aldrig offentlig. Det är konsekvent att en del av diarieuppgifterna som gäller ansökan i så fall också förblir hemliga. Det faktum att en del av diarieuppgifterna inte ska vara offentliga så länge ansökan är hemlig påverkar inte tredje parter och i synnerhet inte konkurrenternas

rättsliga ställning, eftersom hemliga handlingar ändå inte kan lämnas ut till andra än sökanden eller den som sökanden har befullmäktigat.

Norge och Danmark har redan ändrat författningarna så att diariet inte är offentligt förrän ansökan blir offentlig. Också vid Europeiska patentverket har det varit praxis att diarieanteckningarna är hemliga tills ansökan blir offentlig.

Med beaktande av ovannämnda motiveringar är det nödvändigt att föreskriva att sådana uppgifter i diarierna över patent- och modellansökningar som hör till sökandens affärs- eller yrkeshemligheter eller produktutvecklingsarbete blir offentliga när själva ansökningarna blir offentliga.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Propositionens mål är att få riksdagens godkännande för Finlands anslutning till överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen eller den så kallade Londonöverenskommelsen. Syftet med Londonöverenskommelsen är att sänka de översättningskostnader som hänförs sig till europeiska patent i samband med det nationella ikraftsättandet av europeiska patent. Genom att förbinda sig till Londonöverenskommelsen avstår de fördragsslutande staterna från att kräva översättningar till sina officiella språk antingen helt eller delvis i det skedet då ett europeiskt patent sätts i kraft nationellt. Genom att godkänna Londonöverenskommelsen förbinder sig Finland att iaktta bestämmelserna i överenskommelsen. Avsikten med de ändringar av patentlagen som föreslås i propositionen är att ändra lagens bestämmelser på det sätt som anslutningen till överenskommelsen förutsätter. Propositionen innehåller också ett förslag till blankettlag, med vilken de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

I propositionen föreslås också vissa sådana enskilda författningsändringar i patentlagen och lagen om nyttighetsmodellrätt som är oberoende av anslutningen till Londonöver-

enskommelsen. Viktigast av dessa är det ändringsförslag som gäller språkregimen för nationellt patent, vilket innebär att patentsökanden kan få patentmyndighetens beslut om en engelskspråkig patentansökan på engelska under hela ansökningsprocessen, dvs. tills patentet har meddelats. Målet med ändringen är att garantera dem som ansöker om nationellt patent samma konkurrenskraftiga tjänster som dem som ansöker om europeiskt patent. Samtidigt blir språkbestämmelserna för nationella patent och europeiska patent mer enhetliga, när Londonöverenskommelsen träder i kraft för Finlands del.

Dessutom föreslås i propositionen en ändring som innebär att sådana uppgifter i diarierna över patent- och modellansökningar som hör till sökandens affärs- eller yrkeshemligheter eller produktutvecklingsarbete blir offentliga när själva ansökningarna blir offentliga. Syftet med ändringen är att förbättra skyddet av affärs- och yrkeshemligheter för dem som ansöker om patent eller nytighetsmodell samt att trygga sökandenas förutsättningar för produktutveckling.

3.2 Alternativ för genomförande

Behovet att ändra bestämmelserna om skadestånd

När översättningar till finska i och med anslutningen till Londonöverenskommelsen inte längre nödvändigtvis kommer att finnas tillgängliga i sin helhet, kan det framhållas att denna omständighet påverkar uppsåtet hos den som har gjort intrång på patentet och därigenom fastställandet av skadestånd. Såväl patentförseelse som brott mot industriell rättighet förutsätter uppsåt av den som gjort sig skyldig till det. Enbart agerande mot de bestämmelser som skyddar patentet räcker dock till för ett civilt ansvar som omfattar skadeståndsskyldighet. Även en förbudsdom kan ges utan uppsåt eller oaktsamhet. Patentlagens 58 §, som föreskriver om skadestånd, ändrades inte vid anslutningen till den europeiska patentkonventionen.

Arbetsgruppen för behandling av Londonöverenskommelsen dryftade i sin slutrapport huruvida ett tillträde till Londonöverenskommelsen bör beaktas med hjälp av särskil-

da bestämmelser om skadestånd. Arbetsgruppen ansåg att domstolen på grundval av de nu gällande rättsnormerna för patentintrång och skadestånd har möjlighet att i sin uppsåts-, oaktsamhets- och skälighetsbedömning beakta olika faktorer, såsom parternas språkkunskaper och avsaknad av översättning. Uppsåtsbedömningen är huvudsakligen en prövning av domstol och om den kan det inte föreskrivas i detalj. Av dessa orsaker ansåg arbetsgruppen att bestämmelserna om skadestånd inte bör ändras med anledning av ett tillträde till Londonöverenskommelsen.

Artikel 2 a i Londonöverenskommelsen ger de fördragsslutande staterna rätt att när en meningsskiljaktighet om ett europeiskt patent uppstår, bestämma att patenthavaren på egen bekostnad på begäran av en påstådd intrångsgörare ska tillhandahålla en fullständig översättning till ett officiellt språk i den stat där det påstådda intrånget ägde rum. På samma grunder som i fråga om behovet av särskilda bestämmelser om skadestånd, ansåg arbetsgruppen inte att det behövs en ny bestämmelse i patentlagen som motsvarar artikel 2 a. Även i Sverige och Danmark har man gått in för lösningar som motsvarar arbetsgruppens ovannämnda riktlinjer.

Europeiska gemenskapernas kommissions förslag av den 5 juli 2000 till rådets förordning om gemenskapspatent innehöll också språkregler. Enligt förslaget, som senare har ändrats, ska en ansökan om gemenskapspatent kunna göras på Europeiska patentverkets arbetspråk engelska, franska eller tyska. Ett gemenskapspatent ska meddelas och offentliggöras på ett av dessa språk, och endast patentkraven ska översättas till verkets två övriga arbetspråk. Enligt förslaget antas det i ett patentintrångsfall att den som eventuellt har gjort intrång i ett patent utan att ha haft tillgång till patentet på det officiella språket där han är bosatt inte medvetet har gjort intrång i patentet. Det föreslås också att patenthavaren inte ska kunna få skadestånd för tiden innan intrångsgöraren har fått tillgång till det översatta patentet. Den som har gjort ett patentintrång ska enligt förslaget ha rätt att få del av patentet på det språk han kan, om han bor i en medlemsstat med två eller fler officiella språk. Grundlagsutskottet ansåg i sitt utlåtande om förslaget (GrUU 46/2000) att det

föreslagna delgivandet är en nödvändig åtgärd för att trygga svarandens rättsskydd i det fall då patentskrifterna inte finns att tillgå på det officiella språket i hans eller hennes hemstat.

Förslaget till förordning om gemenskapspatent som lades fram 2000 avvek från språkregimen enligt Londonöverenskommelsen såtillvida att det enligt Londonöverenskommelsen kan krävas översättning av patentkraven till ett officiellt språk i den berörda staten. Patentkraven utgör juridiskt sett den viktigaste delen av patentet, eftersom de enligt 39 § i patentlagen bestämmer patentskyddets omfattning. Eftersom ingivande av en översättning av patentkraven till finska (eller svenska) också i och med anslutningen till Londonöverenskommelsen enligt propositionen ska vara en förutsättning för att ett europeiskt patent ska få rättsverkan, finns det inget behov av att koppla skadeståndsskyldighetens början till tidpunkten för ingivandet av översättningen på ett sätt som motsvarar det ovan beskrivna förslaget till gemenskapspatent.

Av ovannämnda orsaker föreslås det i propositionen att de riktlinjer ska följas som har dragits upp av arbetsgruppen för behandling av Londonöverenskommelsen och som går ut på att inga särskilda bestämmelser om skadestånd eller en bestämmelse enligt artikel 2 a i Londonöverenskommelsen behövs.

Den juridiska betydelsen av översättningar som gäller europeiska patent

I 70 p § 1 mom. i den nuvarande patentlagen regleras en situation då en översättning av handlingar som gäller patent inte överensstämmer med patenthandlingarna på handläggningsspråket. I momentet föreskrivs det att om en översättning inte överensstämmer med handlingarnas lydelse på det språk som varit handläggningsspråk vid det europeiska patentverket, omfattar patentskyddet endast vad som framgår av båda lydelserna. Sålunda förmedlar översättningarna inte endast information om patentens innehåll, dvs. är så att säga informativa, utan de är också juridiskt relevanta.

I och med en anslutning till Londonöverenskommelsen förändras också översätt-

ningsspråken för en handling som gäller europeiskt patent på så sätt att patentbeskrivningens översättningsspråk i fortsättningen kan vara engelska. Det kan också hända att patenthavaren inte alls har behövt ge in en översättning av patentbeskrivningen, om Europeiska patentverket har meddelat ett europeiskt patent på engelska. Arbetsgruppen som har behandlat Londonöverenskommelsen ansåg att översättningar som gäller europeiska patent i och med en anslutning till Londonöverenskommelsen bör ges samma rättsverkan som tidigare. Enligt förslaget bör i och med anslutningen till Londonöverenskommelsen, liksom tidigare, en översättning till finska eller svenska av de patentkrav som bestämmer patentets skyddsområde ges in. Skillnaden mellan översättningen och handlingen på handläggningsspråket ska ha samma verkan som den nu har med stöd av 70 p § 1 mom. i patentlagen. Om patenthavaren har gett in en översättning av patentbeskrivningen till engelska och den avviker från lydelsen i handlingen på handläggningsspråket, ska också detta ha samma verkan som en sådan skillnad mellan översättningen och handlingen på handläggningsspråket av beskrivningen tidigare skulle ha haft med stöd av 70 p § 1 mom. i patentlagen.

Enligt 70 p § 2 mom. i patentlagen är i mål om ogiltighet enligt 52 § i patentlagen endast lydelsen på det europeiska patentverkets handläggningsspråk beviskraftig. Med beviskraftighet avses att handlingarnas innehåll på handläggningsspråket ska utgöra grund för domstolens beslut. I mål om ogiltighet är nämnda handlingars innehåll således avgörande, om översättningen inte motsvarar handlingarna på handläggningsspråket. Arbetsgruppen som har behandlat Londonöverenskommelsen föreslog inte heller någon ändring i detta moment i samband med en anslutning till Londonöverenskommelsen.

Det föreslås att arbetsgruppens riktlinjer följs till denna del och att det i samband med en anslutning till Londonöverenskommelsen således inte finns behov av att ändra 70 p § i patentlagen till denna del.

3.3 De viktigaste förslagen

Londonöverenskommelsen

Enligt artikel 1.2 i Londonöverenskommelsen ska varje stat som är part i överenskommelsen och som inte har något officiellt språk gemensamt med ett av Europeiska patentverkets officiella språk avstå från krav på sådan översättning som avses i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen, om det europeiska patentet har meddelats på det av Europeiska patentverkets officiella språk som föreskrivits av staten i fråga, eller har översatts till det språket samt ingivits i den ordning som anges i enligt artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen. I propositionen föreslås att det språk som Finland föreskriver enligt Londonöverenskommelsen ska vara engelska. Kunskaperna i engelska är i Finland i allmänhet på en högre nivå än kunskaperna i franska och tyska. Även i Sverige och Danmark har man beslutat att föreskriva engelska.

Enligt artikel 1.3 i Londonöverenskommelsen ska en stat som avses i 1.2 även fortsättningsvis ha rätt att kräva att en översättning av patentkraven till något av statens officiella språk ges in i den ordning som anges i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen. I propositionen föreslås att det också i fortsättningen ska krävas att patentkraven översätts till finska. Om patenthavarens eget språk är svenska, ska kraven kunna ges in på svenska. Patentkraven är den juridiskt viktigaste delen av patentet. Enligt 39 § i patentlagen bestäms patentskyddets omfattning av patentkraven. För förståelse av patentkraven må ledning hämtas från beskrivningen. Även i Sverige och Danmark förutsätts det att en översättning av patentkraven ges in också efter anslutningen till Londonöverenskommelsen.

På ovan nämnda grunder föreslås det med anledning av anslutningen till Londonöverenskommelsen att 70 h § i patentlagen ändras så att i fortsättningen endast av patentkraven ska ges in en översättning till finska, eller om patenthavarens eget språk är svenska, till svenska. Beskrivningen av ett europeiskt patent ska finnas tillgänglig åtminstone på engelska.

Enligt den tolkning som har godtagits i Sveriges regeringsproposition om Londonöverenskommelsen har en part i överenskommelsen med stöd av Londonöverenskommelsen inte rätt att kräva att beskrivningen ges in till den nationella patentmyndigheten, om patentets handläggningsspråk hos Europeiska patentverket har varit det språk som parten har föreskrivit. I Sveriges regeringsproposition konstaterades det att det i en sådan situation är lätt för den nationella patentmyndigheten att komma åt originaltexten för ett europeiskt patent i elektronisk form hos Europeiska patentverket. Det föreslås att den tolkning som har godtagits i Sverige också följs i Finland. På så sätt har patenthavaren inte skyldighet att ge in beskrivningen till patentmyndigheten i Finland i det fall att patentets handläggningsspråk är engelska. Även i detta fall är patenthavaren dock skyldig att ge in en översättning av patentkraven till finska (eller svenska).

I 70 p § föreslås också ett nya 1 och 2 mom., som ska ge domstolen möjlighet att förelägga patenthavaren att ge in en fullständig översättning av patentskriften i samband med ett tviste- och brottmål om ett europeiskt patent. Förslaget baserar sig på artikel 2 b i Londonöverenskommelsen, där de stater som är parter i överenskommelsen ges möjlighet att föreskriva att behöriga domstolar eller behöriga domstolsliknande myndigheter i samband med tvist som rör ett europeiskt patent får förelägga patenthavaren att ge in en fullständig översättning av ett europeiskt patent till ett officiellt språk i den berörda staten. Domstolen har möjlighet att begära en översättning redan med stöd av den nuvarande språklagstiftningen, men bestämmelsen förtydligar rättsläget och bestämmer att den part som ska ge in en översättning, i enlighet med Londonöverenskommelsen är patenthavaren. En motsvarande bestämmelse infördes i Sveriges patentlag, när Sverige anslöt sig till Londonöverenskommelsen. I Danmark ansågs det däremot inte behövligt att införa en sådan bestämmelse i samband med anslutningen till Londonöverenskommelsen, eftersom domstolen enligt den danska lagstiftningen har rätt att kräva att en översättning ges in.

Ändring av språkregimen för nationellt patent

För nationellt patent föreslås det att språkregimen ändras så att de beslut som gäller en ansökan om nationellt patent ska vara möjliga att få på engelska under hela ansökningsprocessen, dvs. tills patentet har meddelats. I praktiken innebär ändringen att det inte, såsom för närvarande, ska vara nödvändigt att ge in en översättning till finska eller svenska av en patentansökan som har getts in på engelska, förrän ansökan blir offentlig. Patentmyndigheten ska också kunna meddela beslut om patentet, såsom förelägganden, på engelska. Syftet med ändringen är att garantera dem som ansöker om nationellt patent samma konkurrenskraftiga tjänster som dem som ansöker om europeiskt patent. Samtidigt blir språkbestämmelserna för nationella patent och europeiska patent mer enhetliga, när Londonöverenskommelsen träder i kraft för Finlands del.

I 8 § 5 mom. i patentlagen föreskrivs om det språk som ska användas i patentansökan. För genomförande av ändringen föreslås det att 8 § 5 mom. i patentlagen ändras så att engelska nämns som ett av de språk som en patentansökan kan avfattas på.

I fråga om patentansökningar som har lämnats in på finska eller svenska föreslås inga ändringar. Om patentkraven och sammandraget således har avfattats endast på det ena inhemska språket, ska patentmyndigheten sörja för översättningen av patentkraven och sammanfattningen innan ansökan enligt 22 § i patentlagen blir offentlig. Vanligtvis ger sökandena själva in översättningarna. Om sökanden emellertid inte ger in några översättningar, vilket i praktiken endast sällan har varit fallet, är det i sista hand patentmyndigheten som är skyldig att ge in översättningarna. Sökanden ska då betala en fastställd översättningsavgift.

Om patentkraven och sammanfattningen har avfattats på engelska, ska sökanden ge in en översättning av dessa handlingar till finska eller svenska innan ansökan blir offentlig. När det gäller engelskspråkiga ansökningar är patentmyndigheten således skyldig att sörja för att en översättning av kraven vid behov

eller på begäran finns tillgängliga på det andra nationalspråket. Denna patentmyndighetens översättningsskyldighet uppstår först efter att patentsökanden själv först har gett in en översättning av patentkraven till finska eller svenska.

Ingivande av en översättning av kraven till finska eller svenska ska vara en förutsättning för erhållande av tillfälligt skydd enligt 60 § 1 mom. i patentlagen. Om en översättning har getts in till patentmyndigheten senast vid tidpunkten för offentliggörandet, ska tillfälligt skydd fås från tidpunkten för offentliggörandet. Om översättningen ges in först senare ska tillfälligt skydd fås först från tidpunkten för ingivandet av översättningen. Om detta ska föreskrivas i ett nytt 60 § 2 mom. i patentlagen.

Enligt förslaget ska patentsökanden när patentansökan görs ha möjlighet att välja att på engelska få de beslut av patentmyndigheten som gäller en ansökan som har avfattats på engelska. På så sätt ska engelska som beslutsspråk alltid basera sig på sökandens val. Om detta ska föreskrivas i ett nytt 8 d § 1 mom. i patentlagen. I 2 mom. i nämnda paragraf ska myndigheten ges möjlighet att kräva att patentsökanden rättar till en skillnad som denne har upptäckt mellan patentkravet och sammandraget på engelska och översättningen av dessa dokument.

Om beslutet om bifall av en patentansökan meddelas på engelska, ska i patentskriften beskrivningen vara på engelska och kraven samt sammandraget förutom på engelska också på finska eller svenska. Om detta ska föreskrivas i 21 § i patentlagen.

I samband med ändringen av språkregimen för nationellt patent måste det sörjas för att tredje parts rättigheter tryggas. Av denna orsak föreslås det att patenthavaren på begäran som framförts under invändningstiden ska ge in en översättning av beskrivningen till samma språk som kraven har getts in på. Översättningen ska ges in till patentmyndigheten inom den tid som patentmyndigheten utsätter. Om patentmyndigheten upptäcker att översättningen av den engelskspråkiga patentbeskrivningen inte överensstämmer med lydelsen i den engelskspråkiga patentbeskrivningen, uppmanas sökanden att åtgärda bristerna i översättningen inom den tid som

patentmyndigheten utsätter. Om patenthavaren inte ger in en översättning inom utsatt tid, kan patentmyndigheten vid vite ålägga patenthavaren att ge in en översättning eller låta göra översättningen på patenthavarens bekostnad. De handlingar som har översatts till finska eller svenska är grund för den fortsatta behandlingen. Patentsökandens rätt att använda engelska ska således upphöra när patentet har meddelats. Under den behandling som sker därefter, t.ex. i besvärinstansen och under begränsningsförfarande ska användas antingen finska eller svenska. Om ingivande av en översättning i samband med invändningsförfarande ska föreskrivas i ett nytt 24 § 2 mom. i patentlagen.

Också när det söks ändring i ett slutligt beslut som gäller en nationell patentansökan eller i ett slutligt beslut som meddelats med anledning av en invändning, ska patentsökanden eller patenthavaren ge in en översättning av beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven till finska eller svenska. I sista hand ska Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd vid vite kunna ålägga att en översättning ges in. Efter att översättningen har getts in ska den finska eller svenskspråkiga handlingen vara grund för den fortsatta behandlingen. Sålunda ska rätten att använda engelska upphöra i och med att patentet meddelas och förfarandet i besvärinstanserna ska i enlighet med de nuvarande bestämmelserna vara finska eller svenska. Om ingivandet av översättningar i samband med besvär ska föreskrivas i ett nytt 27 a §.

De på engelska meddelade förvaltningsbeslut som besvären gäller ska också översättas. Enligt det föreslagna 27 a § 2 mom. i patentlagen ska Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd be patentmyndigheten om en översättning av beslutet till finska eller svenska, när det enligt 26 § 1 mom. söks ändring i ett slutligt beslut på en ansökan om nationellt patent och beslutet har meddelats på engelska. Behandlingen av besvär ska således alltid basera sig på en officiell översättning till finska eller svenska som myndigheten har gjort av sitt förvaltningsbeslut.

Också i samband med en domstolsbehandling ska domstolen alltid kunna kräva att patenthavaren ger in en översättning av patent-

skriften till finska eller svenska i samband med ett tviste- och brottmål om nationellt patent. Domstolen har denna möjlighet att förelägga att en översättning ges in redan enligt den nuvarande lagstiftningen, men för tydlighetens skull föreslås det att i patentlagen införs en uttrycklig bestämmelse i en ny 65 b §. I fråga om europeiskt patent ska den föreslagna bestämmelsen till sitt innehåll motsvara ett nytt 70 p § 1 och 2 mom.

I samband med ändringen av språkregimen för nationellt patent föreslås också en ny 65 c §, som ska gälla en situation, där handlingar på olika språk inte motsvarar varandra. Patentskyddet ska då omfatta endast det som framgår både av de engelskspråkiga patenthandlingarna och av översättningarna av dem till nationella språk. Bestämmelsen ska tillämpas t.ex. vid rättegång om intrång eller i besvärssituationer. Vid rättegångar om ogiltighet som gäller patentansökningar som har avfattats på engelska ska däremot endast ges vikt åt handlingen på beslutsspråket. Den föreslagna 27 b § innehåller bestämmelser om rättelse av en översättning i situationer där ett på engelska meddelat patent har förblivit i kraft i enlighet med patentmyndighetens beslut om meddelande av patent.

Det föreslås också att språkregimen för en internationell ansökan som ska fullföljas för Finlands del ska förenhetligas med den föreslagna språkregimen för nationellt patent. Av denna orsak föreslås det att sökanden i fortsättningen ska kunna ge in en översättning eller en avskrift av en internationell ansökan också på engelska, om han vill fullfölja ansökan för Finlands del. För genomförande av ändringen föreslås det att 31 § 1 mom. och 33 § 3 mom. i patentlagen ändras.

Offentligheten av diarierna över patent- och modellansökningar

Patent- och registerstyrelsen för diarium över inkomna patent- och modellansökningar. Diarierna är för närvarande offentliga. Patentlagen och lagen om nyttighetsmodellrätt föreslås bli ändrade så att en del av de uppgifter som ska antecknas i diarierna över patent- och modellansökningar ska bli offentliga när själva ansökningarna blir offentliga.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Anslutningen till Londonöverenskommelsen

Med hjälp av Londonöverenskommelsen sänks de översättningskostnader som hänförs sig till ikraftsättandet av ett europeiskt patent. Innehavarna av europeiska patent gagnas av att Londonöverenskommelsen sätts i kraft i så många som möjligt av de fördragslutande staterna till den europeiska patentkonventionen. Genom att ansluta sig till Londonöverenskommelsen är Finland med om att utveckla systemet för europeiskt patent så att det blir mer kostnadseffektivt.

Om Finlands eventuella tillträde till Londonöverenskommelsen har gjorts en särskild konsekvensanalys (Arbets- och näringsministeriets publikationer, Koncernen 27/2009). Konsekvensanalysen utgick från antagandet att endast patentkraven skulle översättas till finska (eller vid behov till svenska) i och med tillträdet till Londonöverenskommelsen. I övrigt skulle patenthandlingarna vara avfattade på engelska. För konsekvensanalysen kartlades den internationella litteraturen om Londonöverenskommelsen samt tidigare nationella utredningar kring ämnet. Dessutom genomfördes en ganska omfattande enkät, som kompletterades med intervjuer. En kortfattad enkät skickades också till myndigheterna i de länder som har anslutit sig till den europeiska patentkonventionen.

År 2009 sattes 4 556 europeiska patent i kraft i Finland och i slutet av samma år var 33 893 i kraft. Europeiskt patent är en skyddsform som har använts mycket i Finland. Hur en anslutning till Londonöverenskommelsen kommer att påverka antalet europeiska patent som sätts i kraft i Finland är svårt att exakt bedöma. I internationella undersökningar har förutspåtts att ett visst lands anslutning till Londonöverenskommelsen kommer att leda till att antalet europeiska patent som sätts i kraft i det berörda landet ökar med ca tio procent. I Finland har uppskattats att antalet europeiska patent som sätts i kraft, med anledning av en anslutning till Londonöverenskommelsen kommer att öka med cirka noll till fem procent. Någon väsentlig ök-

ning av antalet europeiska patent som sätts i kraft kommer dock inte nödvändigtvis att ske. Beslutet om i vilka länder ett europeiskt patent sätts i kraft, fattas vanligtvis på företagsekonomiska grunder, och en sänkning av kostnaderna för ikraftsättandet bidrar inte nödvändigtvis till att ett europeiskt patent sätts i kraft i fler länder än tidigare. Förmånligare ikraftsättningskostnader kan dock i någon mån öka intresset för att sätta ett europeiskt patent i kraft i fler länder än tidigare och därigenom kan också antalet europeiska patent som sätts i kraft i Finland i någon mån öka.

Konsekvenserna av en anslutning till Londonöverenskommelsen varierar mellan olika grupper av verksamhetsutövare. Konsekvenserna för olika grupper av verksamhetsutövare beskrivs nedan.

Företag och enskilda uppfinnare

För största delen av de små och medelstora företagen skulle en anslutning till Londonöverenskommelsen vara en kostnadsneutral åtgärd, eftersom de ofta redan har sökt patentskydd i Finland med ett nationellt patent och således inte sätter europeiska patent i kraft i Finland. Dessutom har de redan fått den nytta som Londonöverenskommelsen ger, i och med att de viktigaste marknadsländerna har anslutit sig till överenskommelsen. Å andra sidan sätter finländska företag årligen i kraft ca 150 europeiska patent i Finland.

I och med en anslutning till Londonöverenskommelsen kan det hända att patentbyråerna blir tvungna att på ny grund omvärdera sina prissättningsbeslut och av det kan följa att företagens kostnader för utnyttjande av patentombudstjänster stiger. Å andra sidan kan det hända att konkurrensen skärps i och med en anslutning till Londonöverenskommelsen, något som kan försvåra justeringen av priserna uppåt.

I alla fall sänker Londonöverenskommelsen patenteringskostnaderna och därigenom håller europeiskt patent på att bli en förmånligare skyddsform. Överenskommelsen kan också förbättra de inhemska företagens konkurrenskraft. De konsekvenser som Finlands anslutning till Londonöverenskommelsen

skulle medföra för enskilda uppfinnare är i stor utsträckning desamma som konsekvenserna för små och medelstora företag.

Stora företag har understött Finlands anslutning till Londonöverenskommelsen som ett led i utvecklingen av det europeiska patentsystemet och nedskärningen av de kostnader som hänför sig till patentsystemet. Några betydande praktiska konsekvenser skulle en anslutning till överenskommelsen dock inte medföra för dessa företag, eftersom de till stor del redan fungerar på engelska.

I konsekvensanalysen av ett eventuellt tillträde till Londonöverenskommelsen (Koncernen 27/2009) konstateras det att uppföljningen av patenteringen primärt sker på engelska. I konsekvensanalysen konstateras också att majoriteten inte ser något behov av att låta översätta beskrivningsdelen, om det i fortsättningen är så att endast patentkraven finnas tillgängliga på finska. Dock kan t.ex. enskilda uppfinnare ha behov av en översättning av beskrivningen.

Förutom företag och enskilda uppfinnare har också offentliga forskningsorganisationer nytta av ändringarna. Ändringarna torde främja att högskolornas och de offentliga forskningsorganisationernas resultat av forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet ställs till utländska företags och det övriga samhällets förfogande.

Patentombud och patentbyråer

För patentombudens del har framlagts olika synpunkter på konsekvenserna av Londonöverenskommelsen. Största delen av dem som svarade på den enkät som genomfördes i samband med konsekvensanalysen ansåg att en anslutning till Londonöverenskommelsen inte skulle ha någon inverkan på behovet att utnyttja patentombudens eller patentbyråernas tjänster. Patentombuden trodde dock själva att ändringarna avsevärt kommer att minska efterfrågan på tjänsterna, vilket skulle innebära betydande ekonomiska förluster. Framför allt i fråga om utländska kunder kan efterfrågan på patentombud och patentbyråer minska. Helt entydigt kan det dock inte konstateras att Londonöverenskommelsen endast skulle minska efterfrågan på patentombud

och patentbyråer. T.ex. en eventuell ökning av antalet europeiska patent som sätts i kraft i Finland skulle öka behovet av deras tjänster. Det faktum att patentbeskrivningen allt oftare finns tillgänglig endast på engelska, kan också öka behovet att konsultera experter. Kostnadsfaktorer kan dock påverka huruvida behovet av extra konsultering mynnar ut i extra förtjänster för patentombuden. I och med Londonöverenskommelsen kan det också komma mer uppdrag från andra källor än tidigare. De finländska ombuden kommer bl.a. lättare än tidigare att kunna förmedla de finländska företagens utländska registreringar, då registreringarna på internationell nivå oftare än tidigare kan skötas på engelska.

Konsekvenserna för patentbyråerna minskar på grund av att patentbyråerna redan har börjat förbereda sig på en anslutning till Londonöverenskommelsen bl.a. genom att minska antalet egna översättare vid patentbyråerna. Verksamheten har också börjat styras i en mer konsulterande riktning och till andra uppgifter. Det finns också beredskap för en ändring av de avgifter som patentbyråerna debiterar. En anslutning till Londonöverenskommelsen påverkar troligtvis olika byråer på olika sätt bl.a. beroende på byråernas storlek och beroende på i hur hög grad deras verksamhet har inriktats på att validera europeiska patent. Bland patentbyråerna hänför sig konsekvenserna av ändringen mest till de stora byråerna och byråer som har specialiserat sig på att sätta europeiska patent i kraft. En anslutning till överenskommelsen medför dock sannolikt konsekvenser för alla byråer som är etablerade i branschen. Om förändringen i konkurrensläget kan inte ges en entydig bedömning. I och med en anslutning kan det hända att konkurrensen skärps. Det är dock möjligt att en anslutning inte har någon stor inverkan på konkurrensläget. I och med en anslutning kan också utländska patentbyråer komma in på den finländska marknaden. Helhetsbedömningen är att patentbyråernas och patentombudens inkomster sannolikt i någon mån kommer att minska i och med Londonöverenskommelsen. De minskade inkomsterna kan också försvaga patentombudsbyråernas möjligheter att utbilda nya ombud i den nuvarande omfattningen.

Översättare

Londonöverenskommelsen har negativa konsekvenser speciellt för de översättare och framför allt frilansöversättare som har specialiserat sig på översättning av handlingar som gäller europeiska patent från Europeiska patentverkets officiella språk till finska. För sådana översättare kommer nämnda översättningsuppgifter till stor del att upphöra. En exakt bedömning av hur många frilansöversättare som översätter europeiska patent som huvudsyssla kan inte ges. Enligt de bedömningar som gjorts, finns det i Finland ca 200 sådana översättare. Dessa översättare påverkas mest av Finlands anslutning till Londonöverenskommelsen. Det föreslås dock att anslutningen till Londonöverenskommelsen genomförs så att det även i fortsättningen ska krävas en översättning av patentkraven till finska (eller svenska). I detta översättningsarbete kommer sannolikt översättarnas tjänster att utnyttjas även i fortsättningen. Översättningen av patentkraven är också den mest utmanande och tidskrävande delen i översättningen av patentskriften. Också vid översättningen av den engelskspråkiga beskrivningen kan i fortsättningen behövas översättarnas hjälp med att förstå innehållet i patentet.

Ändring av språkregimen för nationellt patent

Möjligheten att patentmyndigheten meddelar beslut om patentansökningar på engelska under hela ansökningsprocessen ger finländska patentsökande ekonomisk nytta. Finländska sökande ger för närvarande årligen in ca 400–500 nationella patentansökningar på engelska till Patent- och registerstyrelsen. Detta är ca en fjärdedel av alla ansökningar om nationellt patent. Antalet ansökningar på engelska har ständigt stigit under de senaste åren. Den föreslagna ändringen av språkregimen för nationellt patent kommer troligtvis att öka antalet ansökningar som har getts in på engelska, eftersom sökandena inte som för närvarande längre behöver ge in en översättning av beskrivningen till finska eller svenska innan ansökan blir offentlig som för när-

varande. Till följd av ändringen kommer antalet ansökningar om nationellt patent som har getts in på engelska troligtvis att öka till ca 800–900 per år. Uppskattningen baserar sig på det intresse som de finländska patentsökandena har visat Patent- och registerstyrelsen för en ändring av språkregimen för nationellt patent.

Patent- och registerstyrelsen är en nettobudgeterad myndighet. Om de avgifter myndigheten tar ut föreskrivs i arbets- och näringsministeriets förordning av den 9 december 2009 om Patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer (1085/2009). De huvudsakliga avgifter som ska betalas till Patent- och registerstyrelsen för ett nationellt patent är ansökningsavgift, publiceringsavgift och årsavgift. Dessutom kan i vissa fall bl.a. olika tilläggsavgifter komma i fråga. Ansökningsavgiften för elektronisk ansökan är 350 euro och publiceringsavgiften 350 euro, då handlingarna för publiceringen har inlämnats elektroniskt. Årsavgiften för att patentet ska hållas i kraft i tio år är 1935 euro. Dessutom är ansökan om patent vanligtvis förknippad med bl.a. patentombudskostnader. Eftersom översättningskostnaden för den beskrivning som ingår i patentansökan är ca 1 200–1 500 euro beroende på ansökan, innebär en ändring av språkregimen för de finländska patentsökandena en besparing på ca 1 000 000–1 300 000 euro per år, om man antar att antalet ansökningar som har getts in på engelska kommer att öka på ovannämnt sätt. En besparing kommer alltså att uppstå på grund av att sökandena vanligtvis inte längre såsom tidigare, ska behöva översätta beskrivningen till finska eller svenska i en ansökan som har getts in på engelska.

En ändring av språkregimen för nationellt patent påverkar inte ansökningsavgiftens storlek. En ansökan som har getts in på engelska orsakar patenthavarna översättningskostnader i samband med ett eventuellt invändnings-, besvär- och begränsningsförfarande. I dessa situationer måste patenthavaren vanligtvis översätta beskrivningen till finska eller svenska. Jämfört med nuläget är det inte fråga om tilläggskostnader för patentsökandena utan snarast fråga om realiseringen av skyldigheten att översätta beskrivningen i den nya språkregimen.

Propositionen innehåller inga anmärkningsvärda andra konsekvenser för statsfinanserna.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Anslutningen till Londonöverenskommelsen

Den myndighet som blir föremål för konsekvenserna av en anslutning till Londonöverenskommelsen är den nationella patentmyndigheten, dvs. Patent- och registerstyrelsen. Konsekvenserna av en anslutning till överenskommelsen hänför sig till de formella åtgärderna i samband med ikraftsättandet av europeiska patent, till patentmyndighetens rådgivning, antalet ikraftsatta europeiska patent samt till en förnyelse av datasystemet.

Patentmyndigheten granskar för närvarande att beskrivningen och patentkraven är förståeliga på finska. Då beskrivningen efter anslutningen till Londonöverenskommelsen inte behöver översättas till finska, minskar myndighetens granskningsskyldighet i fråga om översättningen. Detta underlättar delvis de åtgärder som ikraftsättandet av europeiska patent orsakar myndigheten när det gäller den formella granskningen. Ändringen är dock inte så stor att det påverkar personalkostnaderna.

Eftersom det i och med anslutningen till Londonöverenskommelsen är möjligt att patentbeskrivningen endast finns tillgänglig på engelska, ökar patentmyndighetens rådgivningsarbete i någon mån. Behovet att öka rådgivningen hänför sig närmast till rådgivningen till små och medelstora företags samt enskilda sökande.

Londonöverenskommelsen har ingen större inverkan på de publiceringsavgifter som myndigheten tar ut för ikraftsättandet av ett europeiskt patent. Detta beror för det första på att publiceringsavgiften är fast, och avgiftens storlek är endast beroende av huruvida det europeiska patentet har satts i kraft i pappersform eller i elektronisk form. I det sistnämnda fallet är publiceringsavgiften mindre. För det andra kommer ikraftsättandet av europeiska patent sannolikt att öka endast i liten mån, på grund av att översättningsskyldigheten avskaffas.

Den patentskrift som Europeiska patentverket publicerar om europeiska patent ska kunna hänföras till den patentskrift som Patent- och registerstyrelsen publicerar om patentet i fråga. Av denna anledning kommer Patent- och registerstyrelsen att bygga upp ett nytt datasystem. Information om Patent- och registerstyrelsens patentskrift om ett europeiskt patent fås med hjälp av datasystemet direkt från den patentskrift som det europeiska patentverkets publicerar på engelska och som innehåller beskrivningen. Uppbyggnaden av datasystemet kommer att orsaka Patent- och registerstyrelsen vissa kostnader. Det är dock nödvändigt att bygga upp systemet, för att patentmyndigheten ska kunna betjäna sina kunder på bästa möjliga sätt och också själv kunna utnyttja systemet.

En anslutning till Londonöverenskommelsen kan minska Patent- och registerstyrelsens intäkter från årsavgifter och publiceringsavgifter för nationella patent, om inte språkregimen för nationellt patent samtidigt ändras. I en sådan situation väljer patentsökande som vill ge in sin ansökan på engelska, sannolikt ett europeiskt patent i stället för ett nationellt patent. Eftersom det föreslås att språkregimen för nationellt patent ändras i samband med anslutningen till Londonöverenskommelsen, antas det att de intäkter som Patent- och registerstyrelsen får för ett nationellt patent inte kommer att minska till följd av en anslutning till Londonöverenskommelsen.

Ändring av språkregimen för nationellt patent

Den myndighet som är föremål för konsekvenserna av en ändring av språkregimen för nationellt patent är den nationella patentmyndigheten, dvs. Patent- och registerstyrelsen. Vid bedömningen av behovet att ändra språkregimen för nationellt patent har särskild uppmärksamhet ägnats åt de konsekvenser som beslutet medför för Patent- och registerstyrelsen. Med tanke på Finlands innovationssystem och konkurrenskraft är det av största vikt att den nationella patentmyndighetens verksamhetsförutsättningar bevaras. Att sörja för Patent- och registerstyrelsens verksamhetsförutsättningar är också för-

enligt med statsrådets principbeslut av den 26 mars 2009 om en nationell strategi för immateriella rättigheter.

Patent- och registerstyrelsen har försökt sörja för sina verksamhetsförutsättningar i en alltmer globaliserad omvärld, bl.a. genom att ingå Patent Prosecution Highway-avtal (PPH-avtal) med Förenta staternas, Japans, Koreanska republikens och Ungerns patentmyndigheter. Dessa avtal möjliggör informationsutbyte mellan samarbetsmyndigheterna och en snabb behandling av patentansökningarna. Tack vare avtalen kan en finländsk patentsökande få en för snabbad behandling hos patentmyndigheterna i nämnda länder, om kraven i en motsvarande patentansökan som ska göras hos dem redan har godkänts hos Patent- och registerstyrelsen. En viktig del av PPH-systemet är att de handlingar som gäller patentet distribueras mellan myndigheterna, så att patentmyndigheten i ett land undersöker och utnyttjar det arbete som redan har utförts hos patentmyndigheten i ett annat land. Om Patent- och registerstyrelsen också kunde använda engelska som beslutsspråk för patentansökan, skulle PPH-systemet fungera bättre.

Patent- och registerstyrelsen är ett nettobudgeterat ämbetsverk. Om de avgifter verket tar ut föreskrivs i arbets- och näringsministeriets förordning av den 9 december 2009 om Patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer (1085/2009). Enligt kostnads motsvarighetsprincipen ska det faktum att en sökande ger in sin ansökan på engelska eller väljer engelska som beslutsspråk inte orsaka Patent- och registerstyrelsen extra kostnader och ska således inte heller påverka ansökningsavgiften. Enligt förslaget ska patentmyndigheten sörja för att patentkraven vid behov finns tillgängliga på finska eller svenska. Den arbetsbelastning som motsvarande skyldighet för närvarande orsakar myndigheten när det gäller europeiska patent, har varit liten. Förslaget kommer således inte att orsaka någon väsentlig ökning av arbetsmängden.

Om behandlingen sker på engelska säkerställs också att allt fler ansökningar som har undersökts hos patentmyndigheten och leder till patent upprätthålls i Finland, vilket påverkar ämbetsverkets ekonomi på ett positivt

sätt. När en ansökan upprätthålls i Finland, betalas ämbetsverket såväl publiceringsavgifter som årsavgifter.

Patent- och registerstyrelsen har goda förutsättningar att fungera på engelska i den omfattning som propositionen avser. Patent- och registerstyrelsen har en lång erfarenhet av att behandla patentansökningar på engelska, eftersom sökanden sedan 1997 har haft möjlighet att ge in sin ansökan på engelska, och enligt denna ansökan meddelas ett första tekniskt föreläggande. Också det prövningsmaterial som för närvarande utnyttjas i bedömningen av patenterbarhetsförutsättningarna, såsom patentskrifterna, är huvudsakligen på engelska. Eftersom Finlands patentlag har bringats i överensstämmelse med kraven i den europeiska patentkonventionen, utnyttjas i Patent- och registerstyrelsen avgöranden de beslut på främmande språk som Europeiska patentverket har meddelat i ärendet. Det måste också observeras att Patent- och registerstyrelsen inledde en intensiv utbildning i engelska innan Patent- och registerstyrelsen inledde sin verksamhet som en internationell, undersökande patentmyndighet (PCT-myndighet) i april 2005. Utbildningen fortsätter enligt behov. I verksamheten som PCT-myndighet publicerar Patent- och registerstyrelsen rapporter, t.ex. om ny forskning, på engelska och då sker också korrespondensen på engelska.

Förslaget har inga konsekvenser för de domstolar som behandlar besvär- eller tvistefrågor om patent, eftersom handläggningsspråket i domstolen även i fortsättningen ska vara finska eller svenska.

Offentligheten av diarierna över patent- och modellansökningar

I propositionen föreslås att en del av de uppgifter som ska antecknas i diarierna över patent- och modellansökningar ska bli offentliga samtidigt som själva ansökningarna blir offentliga. Diarierna förs av Patent- och registerstyrelsen. En ändring av diariernas offentlighet skulle kräva en uppdatering av Patent- och registerstyrelsens datasystem för diariet. Ändringen är dock inte så stor att det påverkar personalkostnaderna. Några andra

konsekvenser har förslaget inte för Patent- och registerstyrelsen.

4.3 Samhälleliga konsekvenser

Konsekvenserna för utvecklingen av terminologin

Översättning av europeiska patent till de inhemska språken främjar utvecklingen av deras teknologiska terminologi, eftersom det i samband med översättningen är nödvändigt att söka fram motsvarande uttryck på finska eller svenska. Utan dessa termer inom olika specialområden kan det på vissa områden visa sig vara svårt att samtala på de inhemska språken. Existensen av lämpliga termer och uttryck är också en förutsättning för att språket kan användas smidigt inom speciella fackområden. Också med tanke på språkens utveckling och livskraft är det viktigt att de utvecklas i takt med den teknologiska utvecklingen och att lämpliga uttryck söks fram för nya teknologiska termer. Också för individernas rättsskydd är det viktigt att juridiskt bindande texter finns tillgängliga på deras egna språk.

Den föreslagna anslutningen till Londonöverenskommelsen och den föreslagna ändringen av språkregimen för nationellt patent minskar användningen av de nationella språken i de handlingar som gäller patent, eftersom förslagen innebär att beskrivningen av ett europeiskt patent och ett nationellt patent som gäller i Finland möjligen finns tillgängliga endast på engelska. Det kan hävdas att de föreslagna ändringarna begränsar användningsområdet för de inhemska språken i patenteringen och på de områden där patent söks till förmån för engelskan.

Den skadliga inverkan som en anslutning till Londonöverenskommelsen har på utvecklingen av de inhemska språkens terminologi minskas dock av att det i propositionen föreslås att en förutsättning för ikraftsättande av ett europeiskt patent i Finland även efter anslutningen till Londonöverenskommelsen ska vara att en översättning av patentkraven ges in. Även när det gäller nationella patent ska en översättning av patentkraven till finska eller svenska ges in innan patentansökan blir offentlig. Patentkraven utgör juridiskt sett

den mest relevanta delen av patentet, eftersom de enligt 39 § i patentlagen bestämmer patentskyddets omfattning. I patentkraven presenteras de nya uppfinningarna i koncis form och av dem framgår också den viktigaste nya terminologin i anslutning till patentet.

I samband med avkallet på kravet att beskrivningen av ett europeiskt patent ska översättas, ska dessutom beaktas att översättningen vanligtvis sker sent i förhållande till ingivandet av ansökan om europeiskt patent, i genomsnitt ca 4–6 år efter ingivandet, vilket betyder att den produkt som berör uppfinningen redan länge har funnits på marknaden. När teknologin utvecklas snabbare än denna tidsperiod, använder företagen i sin patentuppföljning ofta ansökningar om europeiskt patent som har publicerats på Europeiska patentverkets språk (engelska, franska eller tyska) och som finns tillgängliga flera år innan patentet meddelas. Också den terminologi som uppstår på grund av patentet utvecklas vanligtvis redan innan de europeiska patenterna sätts i kraft, t.ex. i de diskussioner som förs i vetenskapliga publikationer till följd av de publicerade patentansökningarna. Det måste också observeras att det fackspråk och den fackterminologi som används i patentbeskrivningarna vanligtvis skiljer sig från det språk som används gentemot kunderna, t.ex. i varudeklarationer.

Dessutom sker patentuppföljningen även nu primärt på engelska. I uppföljningen av patenteringen räcker det ofta med att en översättning av kraven finns tillgänglig på ett inhemskt språk, när de övriga handlingarna finns på engelska. I konsekvensanalysen av ett tillträde till Londonöverenskommelsen (Koncernen 27/2009) konstaterades att majoriteten inte ser något behov av att låta översätta beskrivningsdelen, om det i fortsättningen är så att endast patentkraven finns tillgängliga på finska. Dock kan t.ex. enskilda uppfinnare ha behov av en översättning av beskrivningen.

Vid bedömningen av de negativa konsekvenser som en ändring av språkregimen för nationellt patent medför för de inhemska språken, måste dessutom beaktas att största delen av de patent som gäller i Finland, i och med en anslutning till Londonöverenskommelsen, i framtiden i alla fall kommer att ha

en beskrivning endast på engelska. I Finland gäller avsevärt fler europeiska patent än nationella patent.

Av ovannämnda orsaker måste det anses att den föreslagna anslutningen till Londonöverenskommelsen och den föreslagna ändringen av språkregimen för nationellt patent inte orsakar så betydande negativa konsekvenser för de inhemska språken att de hindrar genomförandet av de föreslagna ändringarna.

5 Beredningen av propositionen

5.1 De internationella förhandlingarna om Londonöverenskommelsen

I syfte att sänka kostnaderna i anslutning till europeiska patent har tagits flera initiativ, som t.ex. det förslag som lades fram under mitten av 1990-talet, känt som paketlösningen (package solution), med syftet att minska översättningskraven för europeiska patent. De fördragsslutande staterna till den europeiska patentkonventionen nådde dock inte samförstånd om de tidigare förslagen.

Den franska regeringen tog ett nytt initiativ för att förbättra det europeiska patentkonventionssystemet och sänka kostnaderna genom att inbjuda de fördragsslutande staterna till den europeiska patentkonventionen till en regeringskonferens i Paris i juni 1999. Vid konferensen inrättades två arbetsgrupper: Working Party on Cost Reduction (WPR) och Working Party on Litigation (WPL). WPR:s huvuduppgift var att ta fram förslag som skulle möjliggöra en ca 50-procentig minskning av översättningsanknutna kostnader för erhållande av europeiskt patent. WPL:s huvuduppgift var att få till stånd ett system på europeisk nivå för lösning av tvister om giltighet av och intrång i patent meddelade av Europeiska patentverket. WPL:s arbete har avstannat, eftersom utvecklingen av ett system för patenttvister har en fast anknytning till de pågående EU-patentförhandlingarna.

WPR sammanträdde tre gånger under åren 1999–2000. I dessa möten deltog bl.a. den europeiska patentorganisationens 19 medlemsländer, bland dem även Finland. På mötena diskuterades olika alternativ, bl.a. det ovannämnda förslaget till paketlösning, som

skulle göra det möjligt att sänka översättningskostnaderna. Andra alternativ som presenterades var bl.a. att endast de väsentliga delarna av patentbeskrivningen skulle översättas, att den utsatta tiden för ingivande av översättningar skulle förlängas samt att översättningarna skulle ges in centraliserat till Europeiska patentverket, i stället för till de nationella patentmyndigheterna. Inget av ovannämnda alternativ fick dock behövligt understöd.

Utifrån det arbete som hade utförts i WPR och de diskussioner som där hade förts uppkom ett förslag enligt vilket sådana fördragsslutande stater som hade ett av Europeiska patentverkets officiella språk som officiellt språk helt skulle avstå från kravet på översättningar av europeiska patent när dessa sätts i kraft nationellt. Enligt förslaget skulle fördragsslutande stater som inte hade ett officiellt språk som var detsamma som något av Europeiska patentverkets officiella språk, utse ett av Europeiska patentverkets officiella språk och avstå från att kräva översättningar, om detta officiella språk hade utsetts till handläggningsspråk för det europeiska patentet. Dessa länder skulle dock även i fortsättningen ha möjlighet att kräva att patentkraven översattes till deras officiella språk. De fördragsslutande staterna skulle också kunna förutsätta att patenthandlingarna översattes i samband med tvister om patentintrång.

Den av WPR framarbetade överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen (Agreement on the application of Article 65 of the Convention on the Grant of European Patents), den s.k. Londonöverenskommelsen, presenterades vid en regeringskonferens i London den 17 oktober 2000. Överenskommelsen undertecknades då av åtta av de fördragsslutande staterna till den europeiska patentkonventionen: Nederländerna, Storbritannien, Liechtenstein, Monaco, Sverige, Tyskland, Schweiz och Danmark. Finland undertecknade inte överenskommelsen. Överenskommelsen undertecknades senare av Luxemburg och Frankrike.

Enligt en bestämmelse i Londonöverenskommelsen förutsatte dess internationella ikraftträdande ratificering i åtta fördragsslutande stater till den europeiska patentkonven-

tionen, bland dem de tre fördragsslutande stater till den europeiska patentkonventionen där 1999 det största antalet europeiska patent hade satts i kraft, dvs. Storbritannien, Frankrike och Tyskland. Av dessa tre stater ratificerade Frankrike överenskommelsen sist, den 29 januari 2008. Detta möjliggjorde det internationella ikraftträdandet av överenskommelsen den 1 maj 2008.

Följande 15 stater hade fram till april 2010 ratificerat överenskommelsen eller anslutit sig till den: Nederländerna, Island, Storbritannien, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Monaco, Frankrike, Sverige, Tyskland, Slovenien, Schweiz och Danmark.

Londonöverenskommelsen tillämpas på alla europeiska patent beträffande vilka kunskörelse om att patentet meddelats publicerats i Europeiska patenttidningen (European Patent Bulletin) efter det att överenskommelsen trädde i kraft för staten i fråga.

5.2 Beredningen i Finland

Utredningen 2006 om Londonöverenskommelsen i anslutning till den europeiska patentkonventionen och konsekvenserna av Finlands eventuella anslutning

Den första egentliga utredningen om Finlands anslutning till Londonöverenskommelsen är utredningen "Euroopan patenttisopimukseen liittyvä Lontoon sopimus, Suomen mahdollisen liittymisen vaikutukset" från år 2006 (KTM Monisteita 1/2006). Utredningen baserade sig på intervjuer med personer som ansågs på ett heltäckande sätt representera olika synpunkter på utnyttjandet av patentsystemet och också ha en grundlig kännedom om hur det europeiska patentsystemet fungerar. När utredningen gjordes hade Londonöverenskommelsen ännu inte trätt i kraft internationellt.

Handels- och industriministeriets diskussionsmöte om Londonöverenskommelsen i december 2006

Handels- och industriministeriet höll i december 2006 ett diskussionsmöte om Lon-

donöverenskommelsen. Mötet hade 28 deltagare som representerade olika parter som skulle beröras av en anslutning till Londonöverenskommelsen. Avsikten med diskussionsmötet var att få en uppfattning om synpunkterna på en anslutning till Londonöverenskommelsen och att utnyttja dem när Finlands ståndpunkt senare bildas.

Den nationella konsekvensbedömningen av förslaget till gemenskapspatent

Arbets- och näringsministeriet lät hösten 2008 göra en nationell utredning om konsekvenserna av ett gemenskapspatent (Arbets- och näringsministeriets publikationer, Koncernen 40/2008). I utredningen granskades det patentsystem som eventuellt ska inrättas på gemenskapsnivå med syftet att erbjuda företag och uppfinnare ett nytt alternativt sätt att skydda sina uppfinningar. I utredningen granskades gemenskapspatentets eventuella konsekvenser å ena sidan ur de finländska företagens och uppfinnarnas synvinkel, å andra sidan ur Patent- och registerstyrelsens synvinkel. Fastän huvudvikten i utredningen var förlagd till granskningen av gemenskapspatentet, behandlades också frågor som hänförs till Londonöverenskommelsen.

Arbetsgruppen som har behandlat anslutningen till Londonöverenskommelsen

Arbets- och näringsministeriet tillsatte den 26 augusti 2008 en arbetsgrupp för att behandla Finlands anslutning till Londonöverenskommelsen. Arbetsgruppen hade till uppgift att utreda konsekvenserna av ett tillträde till Londonöverenskommelsen samt att göra en framställning om huruvida Finland bör ansluta sig till överenskommelsen. Om arbetsgruppen beslöt att tillstyrka en anslutning skulle den också bereda nödvändiga lagändringar med tanke på en regeringsproposition.

Till stöd för sitt arbete lät arbetsgruppen för behandling av Londonöverenskommelsen göra en konsekvensanalys av Finlands eventuella tillträde till Londonöverenskommelsen (Arbets- och näringsministeriets publikationer, Koncernen 27/2009). Arbetsgruppen överlämnade sin slutrapport till arbets- och näringsministeriet den 17 juni 2009 (Arbets-

och näringsministeriets publikationer, Koncernen 38/2009).

Om arbetsgruppens slutrapport inkom utlåtanden från sammanlagt 29 remissinstanser, som representerade myndigheterna, forskarsamhället, näringslivet, översättarnas och patentombudens föreningar och organisation och andra föreningar.

I de utlåtanden som gällde slutrapporten från arbetsgruppen för behandling av Londonöverenskommelsen var åsikterna delade i fråga om Finlands anslutning till Londonöverenskommelsen. Majoriteten av remissinstanserna var dock för en anslutning. Framför allt representanterna för patentombuden och översättarna motsatte sig en anslutning till överenskommelsen. En del av remissinstanserna tog inte någon tydlig ställning för eller emot en anslutning. De åtgärder som arbetsgruppen hade föreslagit och ändringarna i lagstiftningen i samband med en eventuell anslutning till Londonöverenskommelsen understöddes i allmänhet av remissinstanserna. Ändå framfördes vissa synpunkter, bl.a. i anslutning till grundlagen och språklagen, som borde beaktas i den fortsatta behandlingen. Remissinstansernas åsikter var också delade i fråga om behovet av en övergångsperiod. Ändringen av språkregimen för nationellt patent och ändringen av offentligheten av diarierna över patent- och modellansökningar, som arbetsgruppen hade föreslagit, understöddes i allmänhet av remissinstanserna. En del av remissinstanserna förutsatte dock för dessa ändringar en mer omfattande fortsatt beredning och bedömning.

I beredningen efter arbetsgruppens slutrapport färdigställdes de ändringar i bestämmelserna som beror på anslutningen till Londonöverenskommelsen. Dessutom fortsatte behandlingen av de ändringar i bestämmelserna som är oberoende av Londonöverenskommelsen, främst behandlingen av ändringarna som gäller språkregimen för nationellt patent, samt konsekvensbedömningen. Under en ny remissbehandling ombads remissinstanserna särskilt ta ställning till de ändringar som föreslagits i patentlagen med anledning av ändringen av språkregimen för nationellt patent.

Utlåtanden kom in från sammanlagt 19 remissinstanser: justitieministeriet, undervisningsministeriet, utrikesministeriet, Helsing-

fors tingsrätt, Högsta förvaltningsdomstolen, Patent- och registerstyrelsen, Finlands Näringsliv EK (tillsammans med Teknologindustri), Centralhandelskammaren, Kääntäjien ammattijärjestö, Lääketeollisuus, Nokia Abp, Patenti-insinöörit, Finlands Advokatförbund, Finska Uppfinnarnas Centralförbund, Finlands översättar- och tolkförbund, Suomen Patenttiasiamiesyhdistys, Suomen teollis-keudellinen yhdistys och Tekes.

En stor del av remissinstanserna, såsom uppfinnarna, storföretagen och de professionella inom patentbranschen understöder den reform som gäller språkregimen för nationellt patent. Reformen anses befogad bl.a. på grund av att den minskar översättningskostnaderna och därigenom bevarar det nationella patentets konkurrenskraft. Det anses också viktigt att Patent- och registerstyrelsens verksamhetsförutsättningar tryggas. Inte ett enda helt negativt utlåtande kom in. Enligt justitieministeriets uppfattning innebär propositionen dock att det för första gången uppstår ett sådant fall att handläggnings- och beslutspråket i ett ärende som behandlas hos en myndighet blir något annat språk än finska eller svenska (17 § i grundlagen).

Även de ändringsförslag som hänför sig till offentligheten av diarierna över patent- och modellansökningar fick understöd av patent-systemets användare. Justitieministeriet fäster i sitt utlåtande uppmärksamhet vid 12 § i grundlagen och vid det faktum att avvikelser från de grundläggande rättigheterna är tillåtna endast med begränsningar som uppfyller vissa allmänna krav.

De tekniska anpassningar i patentlagen som beror på förordningen om tvångslicensiering av läkemedel (EG) nr 816/2006 och förordningen om tilläggsskydd för läkemedel (EG) nr 469/2009 hade remissinstanserna ingenting att anmärka på.

I fråga om anslutningen till Londonöverenskommelsen var remissinstansernas åsikter desamma som tidigare med undantag av Finska Uppfinnarnas Centralförbund, som meddelar att förbundet nu tillstyrker en anslutning till Londonöverenskommelsen. Representanterna för patentombuden och översättarna upprepade sin negativa ståndpunkt.

De allmänna synpunkter som fördes fram i utlåtandena, bl.a. behandlingen av de krav

som följer av grundlagen samt detaljerade ändringsförslag, har såvitt möjligt beaktats i färdigställandet av regeringspropositionen. Propositionsutkastet har dessutom preciserats enligt utrikesministeriets förslag, som gällde bl.a. utformningen av övergångsperioderna för anslutningen till Londonöverenskommelsen och ikraftträdandebestämmelserna.

6 Samband med andra propositioner

Det arbetsgruppsbetänkande som i mars 2010 överlämnades till justitieministeriet (Koncentration av mål och ärenden som gäller immateriella rättigheter till marknadsdomstolen, justitieministeriets betänkanden och utlåtanden 28/2010) innehåller ett förslag om att avgörandet av immaterialrättsliga mål och ärenden ska koncentreras till marknadsdomstolen och om hur handläggningen av dessa mål och ärenden ska ordnas i marknadsdomstolen. Förslaget har formen av en regerings-

proposition. Enligt arbetsgruppsbetänkandet ska också överklagandet i de industrirättsliga ärenden som Patent- och registerstyrelsen behandlar i dag, i sin helhet koncentreras till marknadsdomstolen, varvid Patent- och registerstyrelsen besvärsnämnd kan dras in. Därmed föreslås det att lagen om behandling av besvärssärenden vid patent- och registerstyrelsen (576/1992) upphävs. Den slutliga propositionen om koncentration av mål och ärenden som immateriella rättigheter har tills vidare inte överlämnats till riksdagen. Av den anledningen utgår de förslag som ingår denna regeringsproposition fortfarande från nuläget, dvs. att besvärssärenden som gäller patent behandlas av Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd. I fortsättningen ska besvärssärenden som gäller patent dock styras till marknadsdomstolen, vilket förutsätter att vissa bestämmelser som nu har föreslagits bli ändrade, preciseras i fråga om behörighetsfrågorna.

DETALJMOTIVERING

1 Londonöverenskommelsens innehåll och förhållande till finsk lagstiftning

Artikel 1. Avkall på översättningskrav. I artikel 1.1 konstateras att varje stat som är part i denna överenskommelse och som har ett officiellt språk gemensamt med ett av Europeiska patentverkets officiella språk ska avstå från krav på sådan översättning som avses i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen. Eftersom Finland och Europeiska patentverket inte har ett gemensamt officiellt språk, dvs. engelska, franska eller tyska, gäller artikel 1.1 inte Finland och det finns heller inget behov av att ändra den nationella lagstiftningen.

Enligt artikel 1.2 ska varje stat som är part i överenskommelsen och som inte har något officiellt språk gemensamt med ett av Europeiska patentverkets officiella språk avstå från krav på sådan översättning som avses i artikel 65.1 i EPC, om det europeiska patentet har meddelats på det av Europeiska patentverkets officiella språk som föreskrivits av staten i fråga, eller har översatts till det språket samt ingivits i den ordning som anges i enligt artikel 65.1 ECP. Artikel 1.2 gäller Finland. Av EPO:s officiella språk, dvs. engelska, franska och tyska föreslås det att Finland föreskriver engelska som officiellt språk.

Enligt artikel 1.3 ska en stat som avses i 1.2 även fortsättningsvis ha rätt att kräva att en översättning av patentkraven till något av statens officiella språk ges in i den ordning som anges i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen. Anslutningen till Londonöverenskommelsen föreslås bli genomförd med utnyttjande av den möjlighet som erbjuds i artikel 1.3 att kräva att en översättning av patentkraven ges in då ett europeiskt patent sätts i kraft i Finland. Skyldigheten att ge in en översättning av patentkraven kan anses motiverad med beaktande av att patentskyddets omfattning enligt 39 § i patentlagen bestäms av patentkraven.

Om de översättningar som krävs i samband med ett europeiskt patent föreskrivs för närvarande i 70 h § 1 mom. i patentlagen. Till följd av anslutningen till Londonöverenskommelsen föreslås det att 70 h § i patentlagen ändras på det sätt som förutsätts av bestämmelserna i artikel 1.2 och 1.3. Eftersom det med stöd av Londonöverenskommelsen inte är möjligt att kräva översättningar av patentkraven till fler än ett språk, dvs. till både finska och svenska, föreslås det att man i fortsättningen ska kräva översättning av patentkraven till finska. En patenthavare vars eget språk är svenska, ska dock även i fortsättningen få ge in en översättning till svenska. Det föreslås således inte någon ändring av språkbestämmelserna om europeiska patent för finskans och svenskans del.

Patentmyndigheten ska även i fortsättningen sörja för att patentkraven i ett europeiskt patent vid behov finns tillgängliga på finska och svenska. När det enligt artikel 1.3 i Londonöverenskommelsen krävs översättningar av kraven, ska således alltid en översättning till finska ges in till patentmyndigheten i Finland. Om ett patent har meddelats på tyska eller franska, föreslås det att patenthavaren dessutom ska ge in en översättning av patentbeskrivningen till finska eller engelska. Dessutom ska patenthavaren alltid, om han så vill, också kunna ge in en översättning av hela patentskriften till finska. Om patenthavarens eget språk är svenska, ska patenthavaren få ge in samtliga ovan nämnda finska översättningar på svenska.

Enligt artikel 1.4 i artikeln ska ingenting i denna överenskommelse tolkas som innefattande någon inskränkning i rätten för stater som är parter i överenskommelsen att helt avstå från översättningskrav eller att tillämpa mer liberala översättningskrav än som följer av artikel 1.2 och 1.3. Denna punkt medför inga ändringar i den nationella lagstiftningen.

Artikel 2. Översättningar i fall av tvist Enligt artikel 2 a ska ingenting i denna överenskommelse tolkas som innefattande någon inskränkning i rätten för stater som är parter i överenskommelsen att föreskriva att patent-

havaren, i fall av tvist som rör ett europeiskt patent, på egen bekostnad på begäran av en påstådd intrångsgörare, ska tillhandahålla en fullständig översättning till ett officiellt språk i den stat där det påstådda intrånget ägde rum.

Om skadestånd för patentintrång föreskrivs för närvarande i 58 § i patentlagen. Domstolen har på grundval av de nu gällande rättsnormerna för patentintrång och skadestånd möjlighet att i sin uppsåts-, oaktsamhets- och skälighetsbedömning beakta olika faktorer. Uppsåtsbedömningen är huvudsakligen en prövning av domstol och om den kan det inte föreskrivas i detalj. Ingen ändring av bestämmelserna om skadestånd föreslås i samband med anslutningen till Londonöverenskommelsen. Inte heller föreslås en bestämmelse enligt artikel 2 a i Londonöverenskommelsen, enligt vilken på begäran av en påstådd intrångsgörare, ska tillhandahållas en fullständig översättning till ett officiellt språk i den stat där det påstådda intrånget ägde rum. Således orsakar artikel 2 a inga ändringar i den nationella lagstiftningen.

Enligt artikel 2 b ska överenskommelsen inte heller innefatta någon inskränkning i rätten för stater som är parter i överenskommelsen att föreskriva att patenthavaren, i fall av tvist som rör ett europeiskt patent, på egen bekostnad på anmodan av behörig domstol eller behörig domstolsliknande myndighet inom ramen för rättsförfarande, ge in en fullständig översättning till ett officiellt språk i den berörda staten.

Språklagen (423/2003) ska som allmän lag följas bland annat vid domstolar och andra statliga myndigheter, om inte något annat föreskrivs särskilt. Enligt 2 § i språklagen har domstolarna liksom även andra statliga myndigheter rätt att ge bättre språklig service än vad språklagen förutsätter. Om det språk som ska användas vid rättegång i allmänna domstolar föreskrivs i fråga om tvistemål i 4 kap. i rättegångsbalken och i fråga om brottmål i 6 a kap. i lagen om rättegång i brottmål. I förvaltningsprocesser följs förvaltningsprocesslagen (586/1996), där det i 77 § föreskrivs om tolkning och översättning.

Fastän domstolen med stöd av bestämmelserna om handläggningsspråk har möjlighet att kräva en översättning av en handling som

har getts in till domstolen, föreslås det att i 70 p § 1 och 2 mom. i patentlagen tas in en ny bestämmelse för att förtydliga saken. Det är också motiverat att foga en bestämmelse till patentlagen för att säkerställa att det är patenthavaren som åläggs att ge in översättningen i enlighet med Londonöverenskommelsen.

Artikel 3. Undertecknande och ratificering. Enligt artikel 3.1 är överenskommelsen öppen för undertecknande till och med den 30 juni 2001 av varje fördragsslutande stat till den europeiska patentkonventionen.

Enligt artikel 3.2 ska överenskommelsen ratificeras. Ratifikationsinstrument ska deponeras hos Förbundsrepubliken Tysklands regering.

Artikel 4. Anslutning. Enligt artikeln är överenskommelsen när den tid för undertecknande som anges i artikel 3.1 löpt ut, öppen för anslutning för varje fördragsslutande stat till den europeiska patentkonventionen samt för varje stat som har rätt att ansluta sig till den konventionen. Anslutningsinstrument ska deponeras hos Förbundsrepubliken Tysklands regering.

Artikel 5. Förbud mot förbehåll. Enligt artikeln får ingen stat som är part i denna överenskommelse göra förbehåll mot densamma.

Artikel 6. Ikraftträdande. Enligt artikel 6.1 träder överenskommelsen i kraft första dagen i fjärde månaden efter deposition av det sista ratifikations- eller anslutningsinstrumentet från åtta fördragsslutande stater till den europeiska patentkonventionen, varibland ska finnas de tre stater i vilka de flesta europeiska patent vann giltighet år 1999. År 1999 vann de flesta europeiska patent giltighet i Storbritannien, Frankrike och Tyskland. Av dessa tre stater ratificerade Frankrike överenskommelsen sist, den 19 januari 2008, vilket möjliggjorde att Londonöverenskommelsen trädde i kraft internationellt den 1 maj 2008.

Ratifikation eller anslutning efter det att överenskommelsen trätt i kraft, träder enligt artikel 6.2 i kraft första dagen i fjärde månaden efter deposition av ratifikations- eller anslutningsinstrumentet.

Artikel 7. Överenskommelsens giltighetstid. Enligt artikeln gäller överenskommelsen för obegränsad tid.

Artikel 8. Uppsägning. Enligt artikeln får varje stat som är part i överenskommelsen, när denna varit i kraft i tre år, när som helst säga upp överenskommelsen. Meddelande om uppsägning ska lämnas till Tyska förbundsrepublikens regering. Uppsägningen träder i kraft ett år efter den dag då sådant meddelande togs emot. Inga rättigheter som vunnits med stöd av denna överenskommelse ska därvid påverkas.

Artikel 9. Tillämpningsområde. Enligt artikeln tillämpas överenskommelsen på europeiska patent beträffande vilka kungörelse om att patent meddelats publicerats i Europeiska patenttidningen (European Patent Bulletin) efter det att överenskommelsen trädde i kraft för staten i fråga.

Artikel 10. Överenskommelsens språk. Enligt artikeln ska denna överenskommelse, som upprättats i ett enda originalexemplar på engelska, franska och tyska språken, deponeras hos Tyska förbundsrepublikens regering. De tre texterna äger lika vitsord.

Artikel 11. Översändande och underrättelser. Enligt artikel 11.1 ska Förbundsrepubliken Tysklands regering framställa bestyrkta avskrifter av överenskommelsen och översända dem till regeringarna i alla stater som undertecknat överenskommelsen eller anslutit sig till den.

Enligt artikel 11.2 ska Förbundsrepubliken Tysklands regering underrätta regeringarna i de stater som avses i artikel 11.1 om a) undertecknanden, b) depositioner av ratifikations- eller anslutningsinstrument, c) dagen för denna överenskommelses ikraftträdande, d) uppsägningar enligt artikel 8 och dagen för varje uppsägningens ikraftträdande.

Enligt artikel 11.3 ska Tyska förbundsrepublikens regering låta registrera denna överenskommelse hos Förenta Nationernas sekretariat.

Överenskommelsen är upprättad i London den 17 oktober 2000 i ett enda original på engelska, franska och tyska språken, vilka texter är lika giltiga på alla språken.

2 Lagförslag

2.1 Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen

I 95 § 1 mom. i grundlagen förutsätts det att de bestämmelser i fördrag och andra internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft genom lag. Enligt 95 § 3 mom. i grundlagen kan i en lag om ikraftträdande av en internationell förpliktelse anges att bestämmelser om ikraftträdandet utfärdas genom förordning av republikens president.

1 §. I paragrafen föreskrivs att de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen, dvs. den så kallade Londonöverenskommelsen, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem. Behovet av riksdagens samtycke behandlas nedan i punkt 5 i detaljmotiveringen.

2 §. Paragrafen innehåller en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse, enligt vilken ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president. De ändringar i patentlagen som Londonöverenskommelsen förutsätter avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet, samtidigt som Londonöverenskommelsen träder i kraft för Finlands del.

2.2 Lagen om ändring av patentlagen

7 §. Det föreslås att nuvarande 8 § 1 mom. i patentlagen flyttas och blir den första meningen i 7 § 1 mom., varvid 8 § 1 mom. kan upphävas. Dessutom föreslås att i 1 mom. ska föreskrivas att patentmyndigheten för diarium över inkomna patentansökningar. En motsvarande bestämmelse ingår i nuvarande 7 § 1 mom. i patentförordningen (669/1980). Det föreslagna 2 mom. ska motsvara nuvarande 7 § 1 mom.

7 a §. Den föreslagna paragrafen är ny. Om det att patentmyndigheten för diarium över inkomna ansökningar och om de uppgif-

ter som ska antecknas i diariet föreskrivs för närvarande i 7 § i patentförordningen. I enlighet därmed antecknas i diariet bl.a. ansökningsnummerna samt de klasser till vilka ansökan har hänförts, liksom också uppgifter om bl.a. sökanden, uppfinnaren och uppfinningen. Den nuvarande bestämmelsen i 7 § i patentförordningen om de uppgifter som ska antecknas i diariet föreslås bli upplýft till lagnivå, varvid 7 § i patentförordningen kan upphävas. För att skydda sökandens affärs- och yrkeshemligheter samt produktutvecklingsarbete föreslås det i 2 mom. att en del av de uppgifter som ska antecknas i diariet blir offentliga först när själva ansökan blir offentlig.

I det föreslagna 1 mom. ska förtecknas de uppgifter om varje ansökan som antecknas i patentmyndighetens diarium över inkomna patentansökningar, vilket i sak huvudsakligen motsvarar 7 § 2 mom. i den nuvarande patentförordningen.

Enligt 1 punkten i momentet ska i diariet antecknas ansökans diarienummer och enligt 2 punkten de klasser till vilka ansökan har hänförts.

Enligt 3 punkten i momentet ska namnet på den prövningsingenjör som handlägger ärendet hos patentmyndigheten antecknas i diariet.

Enligt 4–6 punkten i momentet ska i diariet antecknas identifikationsuppgifter om sökanden, ett eventuellt ombud och uppfinnaren samt enligt 7 punkten uppfinningens benämning.

Enligt 8 punkten i momentet ska i diariet antecknas huruvida ansökan är en finsk ansökan, en internationell ansökan eller en europeisk patentansökan som har omvandlats till en nationell patentansökan.

Enligt 9–11 punkten i momentet ska i diariet antecknas ingivnings- och ankomstdagarna enligt nuvarande 7 § 2 mom. 8, 9 och 9 a punkten i patentförordningen samt enligt 12 punkten de uppgifter om ansökan som är grund för prioritet, om prioritet har bevägrats.

Enligt 13 punkten i momentet ska i diariet antecknas stamansökans diarienummer, om ansökan har gjorts genom delning eller utbrytning samt enligt 14 punkten den avdelade eller utbrutna ansökans diarienummer, om

genom delning eller utbrytning från ansökan har uppkommit en ny ansökan.

Enligt 15 punkten i momentet ska i diariet antecknas den dag då ansökan blivit offentlig, om ansökan blivit offentlig enligt 22 § 3 mom. i patentlagen.

Enligt 16 punkten i momentet ska i diariet antecknas det internationella ansökningsnumret, om ansökan är en internationell patentansökan, och enligt 17 punkten den europeiska patentansökans ansökningsnummer, om ansökan har omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan.

Enligt 18 punkten i momentet ska i diariet antecknas de skrivelser som har kommit in och avgifter som har betalats.

Enligt 19 punkten i momentet ska i diariet antecknas de beslut som har fattats i ärendet, såsom förelägganden, beslut om avslag och avskrivning samt underrättelser och beslut på grund av upptagande till ny behandling.

Enligt 12 § 2 mom. i grundlagen är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) blir en anteckning i ett diarium eller någon annan fortlöpande förteckning offentlig, när den har införts, om det inte i den lagen eller i någon annan lag föreskrivs något om en handlings offentlighet eller sekretess eller om någon annan begränsning av rätten att ta del av den. Med stöd av ovan nämnda bestämmelser är de uppgifter som har antecknats i diariet över patentansökningar för närvarande offentliga när de har införts. Den nuvarande bestämmelsen om diariets offentlighet strider mot det att själva patentansökningarna är hemliga tills de enligt 22 § i patentlagen blir offentliga. I 2 mom. föreslås att offentligheten av diarierna över patentansökningar ändras så att en del av de uppgifter som ska antecknas i diariet blir offentliga först när själva patentansökan blir offentlig enligt 22 §. Det är nödvändigt att begränsa offentligheten på detta sätt för att trygga patentsökandens affärs- och yrkeshemligheter samt produktutvecklingsarbete. Den föreslagna regleringen innebär ingen ändring i patentansökningarnas offentlighet.

Ändringen förenhetligar i detta hänseende Finlands rättsläge med den internationella utvecklingen. Diarierna är hemliga tills själva ansökningarna blir offentliga bl.a. i Norge och Danmark. Också vid Europeiska patentverket har det varit praxis att diarieanteckningarna är hemliga tills ansökan blir offentlig. Motsvarande ändring i diariets offentlighet föreslås i propositionen också i fråga om diariet över modellansökningar.

Enligt det föreslagna 2 mom. blir följande uppgifter som ska antecknas i diariet offentliga när den patentansökan som gäller anteckningarna har blivit offentlig enligt 22 § i patentlagen: 1) de klasser till vilka ansökan har hänförs, 2) namnet på den prövningsingenjör som handlägger ärendet, 3) uppfinnarens namn och adress, 4) uppfinningens benämning, 5) om ansökan är en internationell patentansökan, det internationella ansökningsnumret, 6) om ansökan har omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan, den europeiska patentansökans ansökningsnummer, 7) skrivelser som har kommit in och avgifter som har betalats. Dessa uppgifter hör till patentsökandens affärs- och yrkeshemligheter eller produktutvecklingsarbete, eftersom de talar om för sökandens konkurrenser hurdan uppfinning det är fråga om och vilka uppfinningar som de aktuella sökandena har utvecklat vidare. På så sätt kan de ge initierade personer information om inriktningen av företagets forsknings- och utvecklingsarbete. Av denna orsak är det nödvändigt att begränsa tidpunkten för anteckningarnas offentliggörande på förslaget sätt. Enligt förslaget ska patentsökanden dock kunna begära att alla uppgifter som ska antecknas i diariet offentliggörs redan innan patentansökan blir offentlig.

8 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli upphävt. Detta moment flyttas av lagtekniska orsaker och blir den första meningen i 7 § 1 mom.

I 5 mom. föreskrivs om det språk som ska användas i patentansökan. Momentet föreslås bli ändrat så att ansökan också får avfattas på engelska. Att ge in en nationell patentansökan på engelska har enligt 3 § i patentförordningen varit möjligt sedan 1997. En patentansökan har kunnat bli prövad på engelska om detta har begärts när ansökan gjordes och

det är fråga om den första ansökan som gäller uppfinningen i fråga. Förutom att bestämmelser om detta i fortsättningen ska utfärdas på lagnivå, är det en ändring jämfört med nuläget att patentmyndigheten på begäran ska meddela alla beslut som gäller ansökan på engelska. Ansökan ska inte heller, såsom nu är fallet, behöva översättas i sin helhet till finska eller svenska innan den blir offentlig.

Inga ändringar föreslås i bestämmelserna om de patentansökningar som ska ges in på finska eller svenska. Om alltså patentkraven och sammandraget har avfattats endast på det ena inhemska språket, ska patentmyndigheten sörja för att patentkraven har översatts till de båda inhemska språken innan de blir offentliga. En teknisk ändring i tidpunkten för patentansökans offentliggörande är att det hänvisas till 22 § i patentlagen i stället för som tidigare till 22 § 2 mom. I praktiken ger patentsökandena själva vanligtvis in översättningarna. Om sökanden dock inte ger in översättningarna, vilket endast sällan har varit fallet i praktiken, är det i sista hand patentmyndigheten som är skyldig att göra översättningarna. Sökanden ska då betala en fastställd översättningsavgift.

Om patentkraven och sammandraget har avfattats på engelska, ska sökanden ge in en översättning till finska eller svenska av patentkraven och sammandraget innan ansökan blir offentlig enligt 22 § i patentlagen. När det gäller engelskspråkiga ansökningar är patentmyndigheten således skyldig att sörja för att en översättning av kraven vid behov eller på begäran finns tillgängliga på det andra nationalspråket. Denna patentmyndighetens översättningsskyldighet uppstår först efter att patentsökanden själv först har gett in en översättning av patentkraven till finska eller svenska. Dessutom måste beaktas det föreslagna 60 § 2 mom., där det föreskrivs om tidpunkten när ett tillfälligt skydd börjar. Om beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven enligt 8 § 5 mom. har avfattats på engelska, erhålls det tillfälliga skyddet inte förrän patentkraven har getts in till patentmyndigheten på finska eller svenska. I fråga om ansökningar som avfattats på engelska ska kraven således finnas tillgängliga förutom på engelska också på finska eller svenska. Med tanke på informationssprid-

ningen är det i samband med de engelskspråkiga ansökningarna motiverat att förutsätta att också av sammandraget ges in en översättning till finska eller svenska.

Genom den föreslagna ändringen av 5 mom. ges patentmyndigheten i enlighet med 2 § 3 mom. i språklagen möjlighet att ge patentsökandena bättre språklig service. På motsvarande sätt ges patentsökandena möjlighet att få patentmyndighetens beslut på engelska under hela ansökningsprocessen, dvs. tills patentet meddelats. Om språket i beslut som gäller patentansökan föreskrivs närmare i den föreslagna 8 d §.

8 d §. Den föreslagna paragrafen är ny. I den föreslagna paragrafen ska närmare föreskrivas om patentansökningar enligt 8 § 5 mom. som har avfattats på engelska. Enligt 1 mom. ska sökanden kunna välja att alla patentmyndighetens beslut som gäller ansökan ska vara på engelska, om beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven har avfattats på engelska. När sökanden t.ex. med stöd av 8 c § uppmanas att åtgärda brister för att få eller uppskjuta en ingivningsdag, ska uppmaningen vara på engelska. Vidare, ska t.ex. de förelägganden som avses i 15 § i lagen liksom också patentmyndighetens meddelande om godkännande som avses i 19 § vara på engelska.

Eftersom rätten att få beslut på engelska endast ska gälla ansökningsskedet, ska de beslut som fattas efter att patentet har meddelats vara på finska eller svenska. Ett beslut som patentmyndigheten meddelar med anledning av en invändning eller begränsning ska således vara på finska eller svenska.

Besluten som gäller ansökan ska vara på engelska, om patentsökanden har ställt en skriftlig begäran om detta till patentmyndigheten. Begäran om engelska som beslutsspråk ska ställas då patentansökan görs. Om sökanden har valt engelska som beslutsspråk för sin ansökan, förblir språket i regel engelska under hela ansökningsprocessen.

Enligt det föreslagna 2 mom. meddelar patentmyndigheten ett föreläggande, där sökanden ombeds att inom utsatt tid antingen ge in en översättning av patentansökan till finska eller svenska eller skriftligen begära engelska som beslutsspråk, om sökanden inte har begärt engelska som beslutsspråk när an-

sökan gjordes. Om sökanden i sitt bemötande av föreläggandet har begärt engelska som beslutsspråk, är den engelskspråkiga patentansökan grund för den fortsatta behandlingen. Om sökanden däremot har gett in en översättning av patentansökan till finska eller svenska, är den finsk- eller svenskspråkiga patentansökan grund för den fortsatta behandlingen.

Det ligger i patentsökandens intresse att översättningen (till finska och svenska) av de engelskspråkiga kraven och sammanfattningen överensstämmer med de engelskspråkiga handlingarnas som gäller patentansökan. I 3 mom. föreskrivs det att om patentmyndigheten under ansökningsprocessen dock upptäcker avsevärda skillnader i sakinhållet eller lydelsen, ska sökanden underrättas om, i vilka avseenden det har upptäckts skillnader i handlingarna och ges tillfälle att åtgärda bristerna eller felen i översättningen. 15 § i patentlagen är tillämplig i en sådan situation. Om sökanden inte följer patentmyndighetens uppmaning, ska ansökan enligt 15 § 2 mom. avskrivs. Om skillnader mellan handlingarna upptäcks först senare, när behandlingen av ansökan har avslutats, ska 65 c §, som har föreslagits bli fogad till lagen, eventuellt tillämpas. Den föreslagna 65 c § ska innehålla bestämmelser om översättningens betydelse i de fall då handlingarna som gäller patentet inte i sin helhet finns tillgängliga på finska eller svenska.

21 §. Genom den föreslagna ändringen beaktas att om beslutet om bifall av ansökan enligt 8 d § 1 mom. har meddelats på engelska, ska patentskriften innehålla en beskrivning på engelska. Kraven och sammanfattningen är förutom på engelska också avfattade på finska eller svenska. Möjligheten att använda engelska minskar å ena sidan de nationella patentsökandenas översättningsbördor (patentbeskrivningen) och ökar å andra sidan informationshalten i patentens kärndel (patentkraven) ur patentsökandenas synvinkel, då kraven i samband med engelskspråkiga ansökningar förutom på engelska också ska finnas tillgängliga på finska eller svenska.

24 §. I paragrafen föreskrivs om invändning. Hela paragrafen ska ändras. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat. Det föreslås att till paragrafen fogas nya 2 och 3 mom.,

varvid de nuvarande 2 och 3 mom. oförändrade blir 4 och 5 mom.

Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att invändningen blir avgiftsbelagd. En invändningsbehandling räcker länge, kräver mycket arbete och noggranna studier av det omfattande invändningsmaterialet och korrespondensen. I invändningsbehandlingen ska två forskare delta. En invändningsbehandling kan gälla invändning som gjorts av flera. Också hos Europeiska patentverket och den danska patentmyndigheten ska den som gjort en invändning betala en avgift. Patent- och registerstyrelsen är ett nettobudgeterat ämbetsverk. Enligt principen om kostnadsansvarighet ska de avgifter som Patent- och registerstyrelsen tar ut täcka utgifterna för dess verksamhet. Från början av 2009 har också i fråga om varumärken tagits ut en avgift för invändning mot registrering.

Det föreslagna 2 mom. ska ge möjlighet att under den nio månader långa invändningstiden få en översättning av patentbeskrivningen till finska eller svenska, när patentansökan med stöd av 8 § 5 mom. har avfattats på engelska och det inte finns någon översättning av beskrivningen. Om skyldigheten att ge in en översättning av patentkraven och sammanfattningen ska föreskrivas i nämnda 8 § 5 mom: sökanden ska ge in en översättning till finska eller svenska av patentkraven och sammandraget innan ansökan blir offentlig. I de flesta fall ska en patentbeskrivning som har avfattats på engelska inte alls behöva översättas. I relativt sällsynta invändnings- och tvistefall är det med tanke på tredje parters rättsskydd och 21 § i grundlagen dock motiverat att det också av patentbeskrivningen vid behov finns en tillgänglig översättning till finska eller svenska.

Den som överväger att göra en invändning ska vid behov kunna be Patent- och registerstyrelsens rådgivningstjänst om hjälp med att förstå den engelskspråkiga beskrivningen. Vid behov är det dock möjligt att be om en översättning av den engelskspråkiga beskrivningen. Enligt det föreslagna 2 mom. ska patenthavaren på begäran som framförts under invändningstiden ge in en översättning av beskrivningen på finska eller svenska när en beskrivning som gäller ett patent med stöd av 8 § 5 mom. har avfattats på engelska. Patent-

havaren ska ge in en översättning till samma språk som kraven har getts in på. Patenthavaren har bara skyldighet att ge in en översättning på ett av nationalspråken. Översättningen ska ges in till patentmyndigheten inom den tid som patentmyndigheten utsätter.

Den part som har begärt översättningen får ta ställning till översättningen. Om patentmyndigheten till följd av detta eller självständigt upptäcker att översättningen av patentbeskrivningen inte överensstämmer med lydelsen i den engelskspråkiga patentbeskrivningen, uppmanas sökanden att åtgärda bristerna i översättningen inom den tid som patentmyndigheten utsätter. När en översättning till finska eller svenska har getts in, är de finsk- eller svenskspråkiga patenthandlingarna grund för den fortsatta behandlingen. Rättsverkningarna av den översättning som är grund för den fortsatta behandlingen bestäms enligt den föreslagna 65 c §. Eftersom beslutsspråket hos patentmyndigheten ändras från engelska till finska eller svenska, förtydligas principen att patentsökanden ska ha rätt till ansökningsförfarande på engelska endast tills patentet har meddelats.

Liksom i fråga om patentkraven och sammanfattningen, ska ansvaret för att beskrivningen översätts alltid vara patenthavarens. Om patenthavaren inte ger in en översättning eller iakttar patentmyndighetens uppmaning att åtgärda bristerna i översättningen inom den tid som patentmyndigheten har utsatt, kan patentmyndigheten vid vite ålägga patenthavaren att ge in en översättning eller låta göra översättningen på patenthavarens bekostnad.

Om den som gjort en invändning har begärt en översättning av beskrivningen och hos Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd enligt 27 § har anförts besvär över det slutliga beslutet som meddelats med anledning av invändningen, är de handlingar som gäller patentet redan i sin helhet översatta, och beslutsspråket för patentet har ändrats till finska eller svenska. När en översättning till finska eller svenska är tillgänglig, kan behandlingen av besvär över en invändning på ett naturligt sätt fortsätta på finska eller svenska. När besvärsskriften avfattas, ska det inte vara möjligt att använda något annat språk än finska eller svenska. Om behandlingen av patentet

återförvisas till patentmyndigheten t.ex. efter det att sökanden hos Patent- och registerstyrelsens försvarsnämnd har framfört nya, begränsade patentkrav, sker behandlingen lika så på finska eller svenska.

Om den som gjort en invändning inte har begärt en översättning av beskrivningen, kan översättningen av den dock senare bli aktuell. I den föreslagna 27 a § ska närmare föreskrivas om översättningsskyldigheten i samband med behandling av ett besvärssärende. Fastän en översättning av beskrivningen inte har begärts, är patentmyndighetens beslutspråk även då finska eller svenska.

27 a §. Den föreslagna paragrafen är ny. I och med den föreslagna ändringen av språkregimen för nationellt patent ska det i fortsättningen vara möjligt att beskrivningen av ett nationellt patent endast finns tillgänglig på engelska. Till 2 kap. i patentlagen föreslås bli fogat ett nytt 27 a §, där det ska förskrivas om Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnds möjlighet att ålägga att en översättning av beskrivningen ges in i samband med ett besvärssärende som gäller ett nationellt patent. Dessutom ska det föreskrivas om patentmyndighetens skyldighet att översätta ett på engelska meddelat beslut som avses i 26 § 1 mom. till finska eller svenska i samband med ett besvärssärende.

I det föreslagna 1 mom. ska föreskrivas om ingivande av en översättning av beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven, när patentmyndigheten har meddelat ett slutligt beslut på en patentansökan. Enligt 26 § 1 mom. kan patentsökanden söka ändring, om beslutet går honom emot. Om beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven inte i sin helhet finns tillgängliga på finska eller svenska och patentsökanden inte har gett in en översättning av dem, kan Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd i sista hand ålägga patentsökanden att inom utsatt tid ge in de saknade översättningarna. Hos besvärsnämnden ska således de förutsatta översättningarna till finska eller svenska vara ingivna. I praktiken ska översättningsskyldigheten gälla endast beskrivningen, eftersom kraven och sammandraget enligt 8 § 5 mom. redan är översatta. Om kraven och sammanfattningen emellertid inte har getts in inom utsatt tid en-

ligt 8 § 5 mom., ska översättningsskyldigheten gälla alla ovannämnda handlingar. Översättningen till finska eller svenska ska därefter vara grund för all fortsatt behandling. Rättsverkningarna av den översättning som är grund för den fortsatta behandlingen bestäms enligt den föreslagna 65 c §.

När det föreslagna 1 mom. gäller översättning av handlingar som gäller patentansökan, föreskrivs det i det föreslagna 2 mom. om översättning av patentmyndighetens beslut. Enligt det föreslagna 2 mom. ska Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd be patentmyndigheten om en översättning av beslutet till finska eller svenska, när det enligt 26 § 1 mom. söks ändring i ett slutligt beslut på en ansökan om nationellt patent och beslutet enligt 8 d § 1 mom. har meddelats på engelska. Behandlingen av besvären ska således alltid basera sig på myndighetens officiella översättning av förvaltningsbeslutet till finska eller svenska.

I det föreslagna 3 mom. ska föreskrivas om ingivande av en översättning av beskrivningen när patenthavaren eller den som gjort en invändning enligt 26 § 1 mom. söker ändring i ett slutligt beslut som meddelats med anledning av en invändning. Patenthavaren eller den som gjort en invändning kan söka ändring i beslutet om det går honom emot. Om beskrivningen inte finns tillgänglig på finska eller svenska och patenthavaren inte har gett in en översättning av den, kan Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd vid vite ålägga patenthavaren att ge in den saknade översättningen inom utsatt tid eller låta göra översättningen på patenthavarens bekostnad. När patenthavaren har gett in översättningen ska de handlingar som har översatts till finska eller svenska vara grund för den fortsatta behandlingen. Därigenom förtydligas principen att patentsökanden ska ha möjlighet att få patentmyndighetens beslut på ansökan på engelska endast tills patentet har meddelats. Rättsverkningarna av den översättning som är grund för den fortsatta behandlingen bestäms enligt den föreslagna 65 c §.

27 b §. Den föreslagna paragrafen är ny. I paragrafen föreslås bestämmelser om rättelse av översättningen, om beskrivningen av uppfinningen och patentkraven har avfattats på

engelska och patentmyndighetens beslutspråk är engelska. Paragrafen motsvarar i tillämpliga delar 70 q § om europeiska patent i patentlagen. Paragrafen ska således endast gälla situationer där ett på engelska meddelat patent i enlighet med patentmyndighetens beslut att meddela patent har förblivit i kraft.

Enligt det föreslagna 1 mom. har patenthavaren möjlighet att ge patentmyndigheten en rättad översättning, om beskrivningen av uppfinningen och patentkraven enligt 8 d § 5 mom. har avfattats på engelska och beslutspråket enligt 8 d § 1 mom. är engelska. Patenthavaren ska betala en publikationsavgift för översättningen. Patentmyndigheten ska utan dröjsmål utfärda kungörelse om rättelsen på finska och svenska och så snart som möjligt hålla kopior av den rättade översättningen allmänt tillgängliga. Sedan kungörelsen har utfärdats gäller den rättade översättningen i stället för den tidigare.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om förändringsrätt som grundar sig på fel i översättningen. Har någon, innan rättad översättning blev gällande, i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i landet på ett sådant sätt som enligt den tidigare översättningen inte utgjorde ett intrång i patenthavarens rätt eller vidtagit väsentliga åtgärder i detta syfte, får han enligt förslaget den rätt som anges i 71 c § 2 och 3 mom.

31 §. I paragrafen föreskrivs om fullföljd av en internationell ansökan för Finlands del. För att en internationell ansökan ska kunna fullföljas för Finlands del, ska för närvarande ges in en översättning eller kopia av ansökan på finska eller svenska. 1 mom. föreslås bli ändrat så att en översättning eller en kopia av ansökan om internationellt patent som ska fullföljas för Finlands del ska kunna ges in på engelska. Detta förenhetligar språkregimen för en internationell, fullföljd ansökan med den föreslagna språkregimen för nationellt patent, som gör det möjligt att behandla en nationell patentansökan på engelska.

33 §. I paragrafen föreskrivs om förfarandet för en internationell ansökan som har fullföljts för Finlands del. Språkregimen för en internationell, fullföljd ansökan föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna språkregimen för nationellt patent. Av denna orsak föreslås 3 mom. bli

ändrat så att kopior får ges in också på engelska.

50 §. Det föreslås att 1 mom. preciseras så att den domstol som avses i 65 § 1 mom. ska ansvara för meddelande av, ändring av villkoren för eller upphävande av tvångslicenser.

Till paragrafen föreslås bli fogat ett 2 mom. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 816/2006 har gjort det möjligt att i EU meddela tvångslicenser också för export av läkemedel till sådana utvecklingsländer där den egna produktionskapaciteten inom läkemedelssektorn är otillräcklig. I den första meningen i det föreslagna momentet konstateras närmast i informationssyfte att om tvångslicensiering av patent för tillverkning av läkemedelsprodukter för export till länder med folkhälsoproblem gäller vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 816/2006. Förordningen är direkt tillämplig rätt i Finland.

I momentets andra mening ska föreskrivas om den nationella myndighet som har behörighet att meddela tvångslicenser med stöd av nämnda förordning. Enligt förslaget ska denna myndighet vara densamma som den som nämns i 1 mom., dvs. den domstol som avses i 65 § 1 mom. Förslaget grundar sig på artikel 3 i förordningen, enligt vilken den myndighet som har behörighet att utfärda tvångslicenser i medlemsstaten enligt rättsakten ska vara den myndighet som har behörighet att utfärda tvångslicenser enligt nationell patentlagstiftning, om inte medlemsstaten beslutar annorlunda.

60 §. Enligt 2 mom., som har föreslagits bli fogat till paragrafen, ska det skydd som avses i 60 § 1 mom. endast kunna fås under förutsättning att patentkraven har getts in till patentmyndigheten på finska eller svenska. Ändringen behövs med tanke på tredje parts rättsskydd, eftersom patentkraven bestämmer patentskyddets omfattning.

Översättningen av patentkraven till finska eller svenska ska ges in till patentmyndigheten innan ansökan enligt 22 § i patentlagen blir offentlig. Det tillfälliga skyddet ska börja vid den tidpunkt då ansökan blir offentlig, om den krävda översättningen har getts in. Det ligger i patentsökandens intresse att ge in översättningen redan innan ansökan blir offentlig. Om översättningen inte har getts in

innan ansökan blir offentlig, börjar det tillfälliga skyddet gälla först den dag då översättningen ges in.

65 b §. Den föreslagna paragrafen är ny. Eftersom beskrivningen av ett nationellt patent i och med den föreslagna ändringen av språkregimen för nationellt patent i fortsättningen möjligen finns tillgänglig endast på engelska, finns det behov av att för tydlighetens skull föreskriva om domstolens möjlighet att förelägga att en översättning ges in i samband med tviste- och brottmål om ett nationellt patent. Den föreslagna paragrafen stämmer i tillämpliga delar överens med föreslagna 70 p § 1 och 2 mom. i fråga om europeiska patent. Domstolen har redan med stöd av nuvarande bestämmelser möjlighet att förelägga att en översättning ges in, men paragrafen förtydligar rättsläget och bestämmer den part som är skyldig att ge in översättningen. Paragrafen bidrar också till att trygga uppfyllandet av kravet på en rättvis rättegång enligt 21 § i grundlagen.

I det föreslagna 1 mom. ges domstolen möjlighet att i tvistemål om ett nationellt patent enligt 65 § 1 mom. förelägga patenthavaren eller någon annan, som för talan på grund av en rätt som härleds från patenthavaren, t.ex. innehavaren av exklusiv licens, att ge in en översättning av patentskriften till finska eller svenska. Behovet av översättning ska alltså prövas av domstolen. De tvistemål som det föreslagna 1 mom. gäller är bland annat sådana som gäller patentets ogiltighet och patentintrång. Patentskriften innehåller en beskrivning av uppfinningen, patentkrav och sammandrag enligt 21 § i patentlagen. Den som har förelagts att ge in en översättning ska enligt momentet vara patenthavaren eller någon annan som har en av patenthavaren härledd rätt att föra talan med stöd av patentet, oberoende av om denne är kärke eller svarande i målet. För att domstolen ska ha de medel som behövs för att förstärka föreläggandet, ska domstolen enligt momentet också kunna förena sin begäran med hot. Om den förelagda parten är kärke i målet, får domstolen enligt momentet förelägga att en översättning ges in vid äventyr att talan annars avskrivs. Om den förelagda parten är svarande i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att patent-

skriften annars kan översättas på den förelagda partens bekostnad.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt om domstolens möjlighet att förelägga att en översättning ges in i brottmål som gäller ett nationellt patent. Enligt det föreslagna momentet ska en patenthavare som i egenskap av målsägande ensam driver ett brottmål eller en patenthavare som för talan i ett brottmål som drivs av allmänna åklagaren kunna föreläggas att ge in en översättning. För att domstolen ska ha de medel som behövs för att förstärka föreläggandet, ska domstolen enligt momentet också kunna förena sin begäran med hot. När det är fråga om ett brottmål som drivs av allmänna åklagaren och där målsäganden för talan, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att översättningen annars kan göras på målsägandens bekostnad. Om målsäganden inte för talan i ett mål som drivs av allmänna åklagaren, ska allmänna åklagaren kunna föreläggas att ge in en översättning. Eftersom ingivande av en översättning på domstolens begäran ingår i allmänna åklagarens tjänsteskyldigheter, är det inte nödvändigt att i momentet föreskriva att föreläggandet förenas med eventuella påföljder för allmänna åklagarens del. När det är fråga om ett brottmål som drivs av målsäganden ensam, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att målet annars avskrivs.

65 c §. Den föreslagna paragrafen är ny. I den föreslagna paragrafen föreskrivs om en situation då en översättning av en patentsökan som med stöd av 8 § 5 mom. har avfattats på engelska inte överensstämmer med den engelskspråkiga handlingen. Paragrafen omfattar också situationer då det inte finns en översättning till finska eller svenska av de engelskspråkiga patenthandlingarna i sin helhet. Det är t.ex. möjligt att den som gjort en invändning inte med stöd av 24 § 2 mom. har begärt en översättning av patentbeskrivningen. Då finns de handlingar som gäller ett patent som avses i 24 § 2 mom. inte på finska eller svenska.

I det föreslagna 1 mom. föreskriv det att om beskrivningen av uppfinningen och patentkraven med stöd av enligt 8 § 5 mom. har avfattats på engelska och den översättning som avses i det nämnda momentet, i 8 d § 2

mom., 24 § 2 eller 3 mom. eller 27 a § 1 eller 3 mom. inte överensstämmer med lydelsen i de engelskspråkiga handlingarna, omfattar patentskyddet endast vad som framgår av både översättningen och de engelskspråkiga handlingarna. Ett tillämpningstillfälle kan t.ex. vara ett tvistemål som gäller patentintrång. Momentet ska till sitt innehåll i tillämpliga delar motsvara det nuvarande 70 p § 1 mom., som gäller ett europeiskt patent.

En ansökan om nationellt patent behandlas hos patentmyndigheten i regel på finska eller svenska. Patentsökanden kan med stöd av 8 § 5 mom. och 8 d § 1 mom. dock få engelska som beslutsspråk för ansökan, om patentansökan ges in på engelska. I 2 mom. föreslås en bestämmelse om att lydelsen på patentmyndighetens beslutsspråk i mål om ogiltighet enligt 52 § då ensam ska vara beviskraftig. Till skillnad från 1 mom. ska 2 mom. således endast gälla situationer där ett på engelska meddelat patent i enlighet med patentmyndighetens beslut att meddela patent har förblivit i kraft. Med beviskraftighet ska här avses att innehållet i de handlingar som finns på beslutsspråket ska vara grund för domstolens beslut. Innehållet i nämnda handlingar ska alltså vara avgörande, om en översättning som avses i 8 § 5 mom. inte överensstämmer med handlingarna på beslutsspråket.

Det föreslagna 2 mom. ska till sitt innehåll i tillämpliga delar motsvara det nuvarande 70 p § 2 mom., som gäller europeiska patent. I rättegångar som gäller ogiltigförklarande av europeiska patent som har satts i kraft för Finlands del, har kärandena i praktiken alltid gett den behöriga domstolen den finskspråkiga version av den europeiska patentskriften som har getts in till Patent- och registerstyrelsen. Om det mellan parterna har förekommit meningsskiljaktighet om hur ett visst uttryck ska tolkas, har man utnyttjat den ursprungliga patentskriften, dvs. den som Europeiska patentverket har registrerat.

70 a §. Enligt den första meningen i den nuvarande paragrafen gäller i fråga om tilläggsskydd vad som stadgas i förordningarna om tilläggsskydd för läkemedel och växtskyddsmedel. Dessa förordningar är direkt tillämplig rätt i Finland. Genom den föreslagna lagtekniska ändringen ska beaktas att Europaparlamentets och rådets förordning

(EG) nr 469/2009 om tilläggsskydd för läkemedel har upphävt rådets förordning (EEG) nr 1768/92 om införande av tilläggsskydd för läkemedel. En kodifierad version av förordningen om tilläggsskydd för läkemedel antogs den 6 maj 2009.

I artikel 13 i förordningen om tilläggsskydd för läkemedel föreskrivs om tilläggsskyddets giltighetstid. Med början vid utgången av grundpatentets giltighetstid gäller tilläggsskyddet under en tidsrymd som är lika med den tid som förflöt från den dag då ansökan om grundpatentet gjordes till den dag då godkännande först gavs att saluföra produkten i gemenskapen, minskad med fem år. Tilläggsskyddets giltighetstid är högst fem år räknat från det datum då det får verkan.

I fråga om läkemedel för pediatrik användning är det dock möjligt att förlänga tilläggsskyddets giltighetstid med sex månader. Förlängningen av giltighetstiden grundar sig på Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 av den 12 december 2006 om läkemedel för pediatrik användning.

Eftersom alla bestämmelser om tilläggsskydd i nämnda förordning om läkemedel för pediatrik användning ingår i den kodifierade versionen av förordningen om tilläggsskydd för läkemedel (EG) nr 469/2009, är det inte nödvändigt att i 70 a § 1 mom. i lagen införa en särskild hänvisning till förordningen om läkemedel för pediatrik användning. Som ett exempel må nämnas just artikel 13.3 i förordningen om tilläggsskydd för läkemedel, enligt vilken de perioder som fastställs i artikel 13.1 och 13.2 ska förlängas med sex månader när artikel 36 i förordningen om pediatrik användning av läkemedel ska tillämpas. Även andra ändringar som har härletts ur förordningen om pediatrik användning av läkemedel har införts i den kodifierade versionen av förordningen om tilläggsskydd.

Enligt det nuvarande 70 a § 1 mom. gäller i fråga om tilläggsskydd dessutom vad som stadgas i detta kapitel. För lagtextens tydlighets skull föreslås det att i 70 b och 70 c § preciseras när det är fråga om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggsskydd i stället för ett vanligt tilläggsskydd för växtskyddsmedel eller läkemedel.

70 b §. I paragrafen föreskrivs om den nationella behöriga myndighet som ansökan om tilläggsskydd ska göras hos. Enligt förslaget ska förutom ansökan om tilläggsskydd också ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggsskydd för läkemedel göras hos Patent- och registerstyrelsen.

Ändringen grundar sig på förordningen om tilläggsskydd för läkemedel (EG) nr 469/2009, där förlängningen av giltighetstiden för ett tilläggsskydd för läkemedel som möjliggjorts av förordningen om pediatrik användning av läkemedel (EG) nr 1901/2006, har beaktats.

I artikel 1 i förordningen om tilläggsskydd för läkemedel definieras 'ansökan om förlängning av giltighetstiden' så att det betyder ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggsskydd enligt artikel 13.3 i den förordningen och artikel 36 i förordningen om läkemedel för pediatrik användning

Enligt artikel 9 i förordningen om tilläggsskydd för läkemedel ska ansökan om tilläggsskydd göras till den behöriga patentmyndigheten i den medlemsstat som meddelade grundpatentet eller för vars räkning detta meddelades och där godkännandet att saluföra produkten erhöles, såvida medlemsstaten icke utser någon annan myndighet för detta ändamål. Likaså ska ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggsskydd enligt artikel 9 göras till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

70 c §. I paragrafen föreskrivs om avgifterna för tilläggsskydd. Paragrafen ska för tydlighetens skull helt och hållet ändras. 1 mom. ska innehålla de nuvarande bestämmelserna om ansöknings- och årsavgifter för tilläggsskydd för läkemedel. Enligt det föreslagna nya 2 mom. ska för ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggsskydd för läkemedel betalas en ansökningsavgift. Likaså ska för ett förlängt tilläggsskydd betalas en årsavgift.

I fråga om ansökningsavgiften grundar sig ändringsförslaget på artikel 8.4 i förordningen om tilläggsskydd för läkemedel (EG) nr 469/2009, enligt vilken medlemsstaterna får föreskriva att en avgift ska betalas vid ansökan om tilläggsskydd och vid ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggsskydd. Storleken på den avgift som ska tas ut

för en ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggsskydd ska bestämmas i förordningen om Patent- och registerstyrelsens avgiftsbelagda prestationer i form av en särskild avgift som har föreskrivits för ansökan om tilläggsskydd.

Med stöd av det som föreskrivs i artikel 12 i förordningen får medlemsstaterna dessutom föreskriva att årsavgifter ska betalas för tilläggsskydd. För närvarande ska innehavaren av tilläggsskydd betala en fastställd årsavgift för varje avgiftsår som börjar efter utgången av grundpatentets giltighetstid. Samma praxis föreslås för förlängning av giltighetstiden för tilläggsskydd för läkemedel.

En förlängning av giltighetstiden får enligt artikel 16 ogiltigförklaras om den har meddelats i strid med bestämmelserna i artikel 36 i förordning (EG) nr 1901/2006. Enligt nuvarande praxis för patent ska ansöknings- och årsavgifterna i en sådan situation inte återbetalas.

70 e §. Det föreslås att paragrafen preciseras så att närmare bestämmelser även om det förfarande som ska iakttas vid ansökan om och beviljande av förlängning av giltighetstiden får utfärdas genom förordning av statsrådet. Ändringen grundar sig på förordningen om tilläggsskydd för läkemedel (EG) nr 469/2009, där förlängningen av giltighetstiden för ett tilläggsskydd för läkemedel som möjliggjorts av förordningen om pediatrik användning av läkemedel (EG) nr 1901/2006, har beaktats.

Dessutom föreslås det att paragrafen lagtekniskt ändras så att det i stället för till förordning hänvisas till statsrådets förordning.

70 h §. I paragrafen föreskrivs om hur ett europeiskt patent får rättsverkan i Finland. En förutsättning för rättsverkan är att de översättningar som gäller det europeiska patentet ges in till Patent- och registerstyrelsen och att publikationsavgiften för översättningen betalas. I paragrafen föreskrivs också om de åtgärder som patentmyndigheten ska vidta i fråga om översättningen. Det föreslås att paragrafen ändras till följd av att Finland föreslås ansluta sig till Londonöverenskommelsen. Dessutom föreslås det att paragrafens lydelse ändras, så att de begrepp som används i den bättre ska motsvara de begrepp

som har använts i artikel 65 i den europeiska patentkonventionen.

Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att det inte mera talas om sökanden eller patenthavaren utan endast om patenthavaren, eftersom översättningen ska ges in av ett patent som Europeiska patentverket redan har meddelat. Dessutom föreslås att 1 mom. ändras så att den frist på tre månader som har fastställts för ingivande av en översättning, ska framgå av lagen. Tidigare har fristen endast angetts i patentförordningen. Avsikten är att för patenthavaren understryka betydelsen av denna väsentliga frist samt att sammanföra de bestämmelser som gäller samma situation. Också i Sverige och Danmark har fristen överförs från förordning till lag.

I ett nytt 2 mom. föreslås bestämmelser om de översättningar som krävs i samband med ikraftsättandet av ett europeiskt patent. Kraven på dessa översättningar uppfyller de förutsättningar som Londonöverenskommelsen föreskriver för översättningarna. Enligt Londonöverenskommelsen kan en fördragsslutande stat inte kräva översättning på fler än ett språk. Eftersom en översättning av patentkraven inte kan krävas på både finska och svenska, föreslås det att patentkraven ges in översättning till befolkningens majoritetsspråk finska. Ingen ändring föreslås i svenska språkets ställning i samband med europeiska patent. Liksom tidigare får patenthavaren lämna in en översättning till svenska, om patenthavarens eget språk är svenska. Om alla sökande fick ge in en översättning antingen till finska eller svenska, skulle största delen av översättningarna sannolikt ges in endast på svenska. På så sätt skulle patenthavaren inte behöva låta göra en separat översättning för ikraftsättande av ett europeiskt patent för Finlands del utan kunde använda samma översättning som för sitt ikraftsättande av det europeiska patentet i Sverige. För att patentinformationen ska få så stor spridning som möjligt är det dock nödvändigt att säkerställa att de översättningar som gäller patentkraven finns tillgängliga också på finska. Skyldigheten att ge in patentkraven på finska bidrar också till att underhålla patentbranschens terminologi på finska. Av dessa orsaker är det nödvändigt att förutsätta att översättningarna huvudsakligen ges in på finska.

Den föreslagna bestämmelsen är förenlig med 17 § 2 mom. i grundlagen, som tryggar vars och ens rätt att hos domstol och andra myndigheter använda sitt eget språk, antingen finska eller svenska, samt att få expeditioner på detta språk. Den föreslagna bestämmelsen innebär dock ett undantag från bestämmelsen i 10 § 1 mom. i språklagen, som föreskriver att var och en i kontakter med statliga myndigheter och tvåspråkiga kommunala myndigheter har rätt att använda finska eller svenska, eftersom bestämmelsen i fråga inte förutsätter eget språk enligt grundlagen. I fråga om juridiska personer bestäms rätten att ge in en översättning till svenska enligt 11 § i språklagen utifrån den juridiska personens protokollsspråk; om den juridiska personens protokollsspråk är svenska, ska det vara möjligt att ge in en översättning till svenska. I rättspraxis (HD 1993:153) har det ansetts att en person kan vara tvåspråkig. Personens eget språk är då antingen finska eller svenska och i enskilda fall det språk av dessa två som han eller hon själv önskar använda. Avsikten är inte att avvika från högsta domstolens avgörandepraxis i detta avseende.

Om handläggningsspråket hos Europeiska patentverket har varit engelska och patentet har meddelats på detta språk krävs utöver översättningen till finska eller svenska av patentkraven ingen annan översättning. Londonöverenskommelsen ger inte möjlighet att kräva att patenthavaren ger in patentbeskrivningen på handläggningsspråket, om patentet har meddelats på det språk som den fördragsslutande staten har föreskrivit. Om behandlingsspråket för ett europeiskt patent har varit engelska, har patenthavaren alltså inte skyldighet att ge in patentbeskrivningen på engelska till patentmyndigheten i Finland. Den engelskspråkiga beskrivningen finns tillgänglig i elektronisk form hos Europeiska patentverket. I patentskriften som innehåller en översättning av kraven finns en länk till den engelskspråkiga beskrivning som Europeiska patentverket publicerar. Det är dock alltid möjligt att ge in en översättning av patentbeskrivningen till finska. Patenthavaren får alltså ge in en översättning till finska även om patentet har meddelats på engelska. Om patenthavarens eget språk är svenska, får över-

sättningen också i denna situation ges in på svenska.

Om ett europeiskt patent däremot har meddelats på något annat av Europeiska patentverkets officiella språk, dvs. på tyska eller franska, ska en översättning av patentbeskrivningen ges in till patentmyndigheten i Finland för publicering. Patenthavaren får välja om han ger in översättningen av patentbeskrivningen till patentmyndigheten i Finland på finska eller på engelska. Patenthavaren får också ge in beskrivningen både på finska och på engelska. Om patenthavarens eget språk är svenska, får patenthavaren ge in översättningen på svenska. Om översättningen inte ges in till patentmyndigheten på behörigt sätt och på rätt språk, får det europeiska patentet ingen rättsverkan i Finland. Då är likväl 71 a § 1 mom. i patentlagen tillämpligt.

Paragrafens 3 mom. motsvarar det tidigare 2 mom.

I 4 mom. föreslås en teknisk ändring. Eftersom handlingarna numera vanligtvis finns tillgängliga hos patentmyndigheten i Finland i elektronisk form, föreslås det att man i fjärde meningen talar om översättningar i stället för om kopior av översättningar. Liksom för närvarande ska patentmyndigheten sörja för att patentkraven i ett europeiskt patent vid behov, dvs. på begäran, kan fås på finska och svenska.

70 p §. Till paragrafen föreslås bli fogade nya 1 och 2 mom., varvid de nuvarande 1 och 2 mom. blir 3 och 4 mom. Förslaget baserar sig på artikel 2 b i Londonöverenskommelsen, där de fördragsslutande staterna ges möjlighet att föreskriva att behöriga domstolar eller behöriga domstolsliknande myndigheter i samband med tvist som rör ett europeiskt patent får förelägga patenthavaren att ge in en fullständig översättning av ett europeiskt patent till ett officiellt språk i den berörda staten.

Domstolen har redan med stöd av nuvarande bestämmelser möjlighet att förelägga att en översättning ges in, men de föreslagna 1 och 2 mom. förtydligar rättsläget och bestämmer den part som är skyldig att ge in översättningen. Paragrafen bidrar också till att trygga uppfyllandet av kravet på en rättvis rättegång enligt 21 § i grundlagen. Om detta

fogades också till Sveriges patentlag en bestämmelse i samband med att Sverige anslöt sig till Londonöverenskommelsen.

Behovet att kräva en översättning grundar sig på att de fullständiga patenthandlingarna i och med en anslutning till Londonöverenskommelsen inte längre nödvändigtvis kommer att finnas tillgängliga på finska eller svenska. Ofta kommer endast patentkraven i ett europeiskt patent att finnas tillgängliga på finska (eller svenska) och patentbeskrivningen med eventuella ritningar kommer att vara på engelska. Enligt det föreslagna 1 mom. ska den domstol som behandlar ett tvistemål enligt 65 § om ett europeiskt patent ha möjlighet att kräva en översättning också av beskrivningen av det europeiska patentet till det språk på vilket patentkraven har getts in till patentmyndigheten, om en sådan översättning inte finns tillgänglig sedan tidigare. De tvistemål som det föreslagna 1 mom. gäller är bland annat sådana som gäller ett europeiskt patents ogiltighet och patentinfrång. Enligt tillämpningsregel 73 i den europeiska patentkonventionen omfattar en patentskrift för ett europeiskt patent patentbeskrivningen, vid behov med riktningar, och kraven. På motsvarande sätt föreskrivs det om patentskriften i 21 § i patentlagen. Behovet av en översättning av patentbeskrivningen ska alltså prövas av domstolen. Skyldigheten att ge in en översättning av beskrivningen ska alltså ligga på patenthavaren eller någon annan som har en av patenthavaren härledd rätt att föra talan med stöd av patentet, det vill säga t.ex. innehavaren av en exklusiv licens. För att domstolen ska ha de medel som behövs för att förstärka föreläggandet, ska domstolen enligt momentet också kunna förena sin begäran med hot. Om den förelagda parten är kärke i målet, får domstolen enligt momentet förelägga att en översättning ges in vid äventyr att talan annars avskrivs. Om den förelagda parten är svarande i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att patentskriften annars kan översättas på den förelagda partens bekostnad.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt om domstolens möjlighet att förelägga att en översättning ges in i brottmål som gäller ett europeiskt patent. Enligt det föreslagna momentet ska en patenthavare

som i egenskap av målsägande ensam driver ett brottmål eller en patenthavare som för talan i ett brottmål som drivs av allmänna åklagaren kunna föreläggas att ge in en översättning. För att domstolen ska ha de medel som behövs för att förstärka föreläggandet, ska domstolen enligt momentet också kunna förena sin begäran med hot. När det är fråga om ett brottmål som drivs av allmänna åklagaren och där målsäganden för talan, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att översättningen annars kan göras på målsägandens bekostnad. Om målsäganden inte för talan i ett mål som drivs av allmänna åklagaren, ska allmänna åklagaren kunna föreläggas att ge in en översättning. Eftersom ingivande av en översättning på domstolens begäran ingår i allmänna åklagarens tjänsteskyldigheter, är det inte nödvändigt att i momentet föreskriva att föreläggandet förenas med eventuella påföljder för allmänna åklagarens del. När det är fråga om ett brottmål som drivs av målsäganden ensam, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att målet annars avskrivs.

Förslaget stämmer överens med 65 b §, som föreslås i fråga om nationella patent.

2.3 Lagen om ändring av lagen om nyttighetsmodellrätt

6 §. Till 1 mom. i lagen om nyttighetsmodellrätt föreslås bli fogat en bestämmelse om att registreringsmyndigheten för diarium över inkomna modellansökningar. En motsvarande bestämmelse ingår i nuvarande 7 § 1 mom. i förordningen om nyttighetsmodellrätt (1419/1991).

6 a §. Den föreslagna paragrafen är ny. Att registreringsmyndigheten för diarium över inkomna ansökningar och över de uppgifter som ska antecknas i diariet föreskrivs för närvarande i 7 § i förordningen om nyttighetsmodellrätt. I enlighet därmed antecknas i diariet bl.a. ansökningens ingivningsdag och ansökningsnummer samt de klasser enligt den internationella patentklassificeringen till vilka ansökan har hänförts, liksom också uppgifter om bl.a. sökanden, uppfinnaren och uppfinningen. Den nuvarande bestämmelsen i 7 § i förordningen om nyttighetsmodellrätt om de uppgifter som ska antecknas i diariet

föreslås bli upplyft till lagnivå, varvid 7 § i förordningen om nyttighetsmodellrätt kan upphävas. För att skydda sökandens affärs- och yrkeshemligheter samt produktutvecklingsarbete föreslås det i 2 mom. att en del av de uppgifter som ska antecknas i diariet blir offentliga först när själva ansökan blir offentlig i enlighet med 18 § i lagen om nyttighetsmodellrätt.

I det föreslagna 1 mom. ska förtecknas de uppgifter om varje ansökan som antecknas i registreringsmyndighetens diarium över modellansökningar, vilket i sak huvudsakligen motsvarar det nuvarande 7 § 2 mom. i förordningen om nyttighetsmodellrätt.

Enligt *1 punkten* i momentet ska i diariet för ansökan antecknas ingivningsdag och ansökningsnummer och enligt *2 punkten* de klasser enligt den internationella patentklassificeringen till vilka ansökan har hänförts.

Enligt *3–5 punkten* i momentet ska i diariet antecknas identifikationsuppgifter om sökanden, ett eventuellt ombud och uppfinnaren samt enligt *6 punkten* uppfinningens benämning.

Om ansökan har gjorts genom ändring av en tidigare patentansökan, ska i diariet enligt *7 punkten* antecknas den dag då patentansökan har eller anses ha gjorts.

Enligt *8 punkten* i momentet ska, om prioritet begärts, i diariet antecknas uppgifter om den åberopade tidigare ansökan.

Enligt *9 punkten* i momentet ska i diariet antecknas huruvida ansökan är en finsk ansökan, en internationell ansökan eller en europeisk patentansökan som i enlighet med 8 eller 8 a § i lagen om nyttighetsmodellrätt har omvandlats till en modellansökan,

Enligt *10 punkten* i momentet ska om ansökan är en internationell ansökan, i diariet antecknas den internationella ingivningsdagen samt den dag då ansökan i enlighet med 45 d § i lagen om nyttighetsmodellrätt har fullföljts eller ansökan enligt 38 § i patentlagen har getts in.

Enligt *11 punkten* i momentet ska i diariet antecknas ingivningsdagen enligt den europeiska patentkonventionen samt den dag då ansökan gavs in till registreringsmyndigheten för omvandling, om ansökan har omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan.

Enligt *12 punkten* i momentet ska i diariet antecknas den ursprungliga ansökans diarienummer och ansökningsdag, om ansökan har gjorts genom delning eller utbrytning samt enligt *13 punkten* den avdelade eller utbrutna ansökans diarienummer, om genom delning eller utbrytning från ansökan har uppkommit en ny ansökan.

Enligt *14 punkten* i mom. ska i diariet antecknas dagen för offentligblivandet, om ansökningshandlingarna enligt 18 § i lagen om nyttighetsmodellrätt har blivit offentliga.

Enligt *15 punkten* i momentet ska i diariet antecknas det internationella ansökningsnumret, om ansökan är en internationell ansökan, och enligt *16 punkten* den europeiska patentansökans ansökningsnummer, om ansökan i enlighet med 8 eller 8 a § i lagen om nyttighetsmodellrätt har omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan.

Enligt *17 punkten* i momentet ska i diariet antecknas huruvida en begäran om granskning enligt 12 § i lagen om nyttighetsmodellrätt har lagts fram i fråga om ansökan.

Enligt *18 punkten* i momentet ska i diariet antecknas de skrivelser som har kommit in och avgifter som har betalats.

Enligt *19 punkten* ska i diariet antecknas de beslut som har fattats i ärendet, såsom förelägganden, beslut om avslag och avskrivning samt underrättelser och beslut på grund av upptagande till ny behandling.

Enligt 12 § 2 mom. i grundlagen är handlingar och upptagningar som innehåller av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) blir en anteckning i ett diarium eller någon annan fortlöpande förteckning offentlig, när den har införts, om det inte i den lagen eller i någon annan lag föreskrivs något om en handlings offentlighet eller sekretess eller om någon annan begränsning av rätten att ta del av den. Med stöd av ovan nämnda bestämmelser är de uppgifter som har antecknats i diariet över modellansökningar för närvarande offentliga när de har införts. Att diariet nu är offentligt strider mot det att själva modellansökan är hemlig tills den har blivit offentlig i enlighet

med 18 § i lagen om nyttighetsmodellrätt. Enligt det föreslagna 2 mom. ska offentligheten av diariet över modellansökningar begränsas så att en del av de uppgifter som ska antecknas i diariet blir offentliga först när själva modellansökan blir offentlig enligt 18 § i lagen om nyttighetsmodellrätt. Det är nödvändigt att begränsa offentligheten på detta sätt för att trygga affärs- och yrkeshemligheterna samt produktutvecklingsarbetet hos sökanden av nyttighetsmodellrätt. Den föreslagna regleringen innebär ingen ändring i modellansökningarnas offentlighet. Motsvarande ändring i diariets offentlighet föreslås i propositionen också i fråga om diariet över patentansökningar.

Enligt det föreslagna 2 mom. blir följande uppgifter som ska antecknas i diariet offentliga när den modellansökan som gäller anteckningarna har blivit offentlig enligt 18 § i lagen om nyttighetsmodellrätt: 1) de klasser enligt den internationella patentklassificeringen till vilka ansökan har hänförts, 2) uppfinnarens namn och adress, 3) uppfinningens benämning, 4) om ansökan är en internationell ansökan, det internationella ansökningsnumret, 5) om ansökan har omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan, den europeiska patentansökans ansökningsnummer samt 6) skrivelser som har kommit in och avgifter som har betalats i ärendet. Dessa uppgifter hör till sökandens affärs- eller yrkeshemligheter eller produktutvecklingsarbete, eftersom de talar om för sökandens konkurrenter hurdan uppfinning det är fråga om och vilka uppfinningar som de aktuella sökandena har utvecklat vidare. På så sätt kan de ge initierade personer information om inriktningen av företagets forsknings- och utvecklingsarbete. Av denna orsak är det nödvändigt att begränsa tidpunkten för anteckningarnas offentligblivande på föreslaget sätt. Enligt förslaget ska sökanden dock kunna begära att alla uppgifter som ska antecknas i diariet offentliggörs redan innan ansökan om nyttighetsmodellrätt blir offentlig.

3 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Närmare bestämmelser om ansökan om patent, kungörelser i patentärenden, tryckning av ansökningshandlingarna, invändningsförfarandet, förfarandet för begränsning av patent hos patentmyndigheten, upphävningsförfarandet, patentregistret och förandet av det samt patentmyndigheten får med stöd av 74 § 1 mom. i patentlagen utfärdas genom förordning av statsrådet. De föreslagna lagändringarna förutsätter ändring av patentförordningen (669/1980). En ändring av förordningen ska innehålla bestämmelser om bl.a. det språk på vilket en översättning av en patenthandling ska ges in, om handlingen inte har avfattats på det språk som avses i 8 § 5 mom. i patentlagen.

Närmare bestämmelser om modellansökan, om nyttighetsmodellregistret och förandet av det samt om registreringsmyndighetens uppgifter får med stöd av 47 § i lagen om nyttighetsmodellrätt utfärdas genom förordning av statsrådet. Den föreslagna ändringen av lagen om nyttighetsmodellrätt förutsätter att förordningen om nyttighetsmodellrätt (1419/1991) preciseras.

4 Ikraftträdande

Enligt artikel 6.1 i Londonöverenskommelsen träder överenskommelsen i kraft första dagen i fjärde månaden efter deposition av det sista ratifikations- eller anslutningsinstrumentet från åtta fördragsslutande stater till den europeiska patentkonventionen, varibland ska finnas de tre stater i vilka de flesta europeiska patent vann giltighet år 1999. År 1999 vann de flesta europeiska patent giltighet i Storbritannien, Frankrike och Tyskland. Av dessa tre stater ratificerade Frankrike överenskommelsen sist, den 19 januari 2008, vilket möjliggjorde att Londonöverenskommelsen trädde i kraft internationellt den 1 maj 2008.

För de stater som ratificerade eller anslöt sig till Londonöverenskommelsen senare, träder överenskommelsen enligt artikel 6.2 i kraft första dagen i fjärde månaden efter deposition av ratifikations- eller anslutningsinstrumentet.

Den nationella arbetsgrupp som har behandlat Londonöverenskommelsen bedömde att Finlands anslutning till Londonöverenskommelsen skulle ha negativa, ekonomiska konsekvenser för vissa grupper av verksamhetsutövare, såsom översättare och patentombud. Som ett medel att lindra de negativa konsekvenserna dryftades behovet av en övergångsperiod. Arbetsgruppen ansåg att behovet av en eventuell övergångsperiod och dess längd borde bedömas utifrån remissresponsen. Remissinstanserna, som understödde Finlands anslutning till Londonöverenskommelsen, önskade i allmänhet att tillträdet skulle ske enligt en så snabb tidtabell som möjligt. Bl.a. representanterna för patentombuden och översättarna önskade däremot en tre års övergångsperiod. Även andra förslag gällande tidpunkten för överenskommelsens ikraftträdande framfördes.

Eftersom det kan antas att de olika grupperna av verksamhetsutövare har kunnat förbereda sig på de ändringar som en anslutning till Londonöverenskommelsen orsakar, sedan den nationella beredningen inleddes i augusti 2008 och senast när arbetsgruppens mandatperiod upphörde i juni 2009, finns det inte längre behov av en lång övergångsperiod. Lagen om sättande i kraft av Londonöverenskommelsen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president. För att det nationella genomförandet ska kunna ske på behörigt sätt, är avsikten att gå tillväga så att riksdagen svar angående godkännandet av överenskommelsen föredras på normalt sätt för republikens president, medan depositionen av anslutningsinstrumentet uppskjuts med några månader. På så sätt säkerställs det att de nationella genomförandeåtgärderna hinner bli utförda innan Finland förbinder sig till överenskommelsen internationellt. Efter anslutningen till Londonöverenskommelsen ska denna enligt artikel 6.2 i överenskommelsen för Finlands del träda i kraft första dagen i fjärde månaden efter depositionen av Finlands anslutningsinstrument.

De föreslagna lagarna om ändring av patentlagen och ändring av lagen om nyttighetsmodellrätt som ingår i propositionen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Ikraft-

sättandet av de föreslagna ändringarna i patentlagen och lagen om nyttighetsmodellrätt, också de ändringar som inte direkt beror på Londonöverenskommelsen, avses ske samtidigt som Londonöverenskommelsen träder i kraft för Finlands del.

5 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen eller annars har avsevärd betydelse, eller som enligt grundlagen av någon annan anledning kräver riksdagens godkännande.

Enligt riksdagens grundlagsutskotts tolkningspraxis täcker riksdagens befogenhet att godkänna internationella förpliktelser alla materiella bestämmelser om internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt riksdagens grundlagsutskott ska en bestämmelse i ett statsfördrag eller någon annan internationell förpliktelse anses höra till området för lagstiftningen om 1) den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska regleras i lag eller 4) det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller 5) det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse om en internationell förpliktelse på dessa grunder till området för lagstiftningen oavsett om bestämmelsen strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (se GrUU 11 och 12 och 45/2000 rd).

I avsnittet om internationell lagstiftning i den allmänna motiveringen har den europeiska patentkonventionen behandlats. Statsfördrag kan ändras genom en överenskommelse mellan parterna och en överenskommelse som gäller ändring av det ursprungliga fördraget, i detta fall Londonöverenskommelsen, betraktas som ett självständigt fördrag. Statsrådet anser att det i EU-rättens nuvarande utvecklingsskede tills vidare inte

finns någon reglering om saken på unionsnivå. För dens skull ska bestämmelserna i Londonöverenskommelsen i detta skede helt och hållet anses höra till Finlands behörighet.

I Londonöverenskommelsen finns många bestämmelser som enligt vad som ovan framförts hör till området för lagstiftningen och förutsätter samtycke av riksdagen.

I artikel 1.2 i överenskommelsen bestäms om parter i överenskommelsen som inte har något officiellt språk gemensamt med ett av Europeiska patentverkets officiella språk. Enligt artikeln ska dessa stater avstå från krav på sådan översättning som avses i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen, om det europeiska patentet har meddelats på det av Europeiska patentverkets officiella språk som föreskrivits av staten i fråga, eller har översatts till det språket samt ingivits i den ordning som anges i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen. Enligt artikel 1.3 konstateras det att en stat som avses i 1.2 även fortsättningsvis ska ha rätt att kräva att en översättning av patentkraven till något av statens officiella språk ges in i den ordning som anges i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen. Om de översättningar som krävs i samband med det nationella ikraftsättandet av ett europeiskt patent föreskrivs i 70 h § i patentlagen, som föreslås bli ändrat på det sätt som en anslutning till Londonöverenskommelsen kräver. Eftersom genomförandet av bestämmelserna enligt artikel 1.2 och 1.3 i Londonöverenskommelsen förutsätter ändringar i patentlagen, hör artikeln till området för lagstiftningen.

I artikel 2 i överenskommelsen bestäms om översättningar i fall av tvist. Enligt artikel 2 b får de stater som är parter i överenskommelsen föreskriva att patenthavaren, i fall av tvist som rör ett europeiskt patent, på egen bekostnad på anmodan av behörig domstol eller behörig domstolsliknande myndighet inom ramen för rättsförfarande, ge in en fullständig översättning till ett officiellt språk i den berörda staten. En bestämmelse som motsvarar artikel 2 b föreslås bli fogat till patentlagen som ett nytt 70 p § 1 och 2 mom. Artikeln hör således till området för lagstiftningen.

6 Behandlingsordning

Propositionen innehåller förslag till lag om sättande i kraft av överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen i blankettform. Utöver detta innehåller propositionen ett förslag till lag om ändring av patentlagen, där de bestämmelser föreslås bli intagna som förutsätts för att bestämmelserna i överenskommelsen ska kunna träda i kraft samt vissa enskilda ändringar som är oberoende av anslutningen till Londonöverenskommelsen. Propositionen innehåller också ett förslag till lag om ändring av lagen om nyttighetsmodellrätt, som innehåller en lagändring som är oberoende av Londonöverenskommelsen.

6.1 Förslaget till lag om sättande i kraft av Londonöverenskommelsen

Den största relevansen med tanke på behandlingsordningen har de bestämmelser i Londonöverenskommelsen som hänför sig till det språk som parterna i överenskommelsen har rätt att förutsätta att översättningarna ges in på (artikel 1.2 och 1.3).

I 17 § i grundlagen föreskrivs om rätten till ett eget språk och en egen kultur. Enligt 1 mom. i paragrafen är Finlands nationalspråk finska och svenska. Enligt 2 mom. i paragrafen ska vars och ens rätt att hos domstol och andra myndigheter i egen sak använda sitt eget språk, antingen finska eller svenska, samt att få expeditioner på detta språk tryggas genom lag. Det allmänna ska tillgodose landets finskspråkiga och svenskspråkiga befolknings kulturella och samhällsliga behov enligt lika grunder. Den allmänna lag som reglerar de språkliga rättigheterna är språklagen (423/2003).

Enligt artikel 1.2 i Londonöverenskommelsen ska varje stat som är part i överenskommelsen och som inte har något officiellt språk gemensamt med ett av Europeiska patentverkets officiella språk avstå från krav på sådan översättning som avses i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen, om det europeiska patentet har meddelats på det av Europeiska patentverkets officiella språk som föreskrivits av staten i fråga, eller har översatts till det språket samt ingivits i den ord-

ning som anges i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen. Enligt artikel 1.3 ska en stat som avses i 1.2 även fortsättningsvis ha rätt att kräva att en översättning av patentkraven till något av statens officiella språk ges in i den ordning som anges i artikel 65.1 i den europeiska patentkonventionen.

Enligt 1.3 i Londonöverenskommelsen ska det vara möjligt att för ikraftsättande av ett europeiskt patent i Finland kräva en översättning av kraven för det europeiska patentet till finska eller svenska. Överenskommelsen strider alltså inte mot grundlagens bestämmelser om de språkliga rättigheterna.

Londonöverenskommelsen innehåller inga sådana bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som avses i dess 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. Enligt regeringens uppfattning kan överenskommelsen godkännas med röstmajoritet och förslaget om sättande i kraft av överenskommelsen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

6.2 Lagen om ändring av patentlagen

Londonöverenskommelsen

Londonöverenskommelsen gör det inte möjligt att kräva översättningar till Finlands båda nationalspråk, finska och svenska. Inte heller tidigare har artikel 65 i den europeiska patentkonventionen gjort det möjligt att kräva översättningar till fler än ett av den berörda staten officiella språk. Av denna orsak kom man i samband med anslutningen till den europeiska patentkonventionen fram till att översättningarna enligt artikel 65 i regel skulle ges in på finska. I regeringens proposition om anslutningen till den europeiska patentkonventionen (RP 161/1995) motiverades saken bl.a. med att översättningarna är nödvändiga för att den inhemska industrin, näringslivet och uppfinnarna ska få kännedom om den tekniska know-how som ingår i patenthandlingarna. Då ansågs det sannolikt att utländska sökande för att spara in på patenteringskostnaderna sannolikt alltid skulle lämna in handlingarna i svensk översättning, om de inte uttryckligen krävdes i finsk översättning. Det ansågs också att Patent- och registerstyrelsen i allmänhet kan skaffa svenska översättningar av europeiska patent eller kra-

ven i ansökningarna om europeiskt patent från Sverige.

I regeringspropositionen utgick man ifrån att de översättningar som ska ges in i samband med det nationella ikraftsättandet av europeiska patent alltid ska ges in på finska. I samband med riksdagsbehandlingen fäste grundlagsutskottet dock uppmärksamhet vid att propositionen innehöll en motstridighet med grundlagen, eftersom 70 h § i patentlagen i den föreslagna formen hindrade en svenskspråkig sökande eller patenthavare att hos myndigheten använda sitt eget språk. Enligt grundlagsutskottet kunde motstridigheten dock avlägsnas genom att t.ex. följande mening infördes i 70 h § 1 mom. i patentlagen: "Om sökandens eller patenthavarens eget språk är svenska, får dock en översättning till svenska ges in." (GrUU 19/1995 rd). Grundlagsutskottet konstaterade att ett utländskt bolag således ska få ge in en översättning till svenska, om dess protokollspråk är svenska; dotterbolag ska inte ha denna möjlighet, om moderbolagets språk är något annat än svenska. Till följd av grundlagsutskottets utlåtande kompletterades 70 h § i patentlagen med möjligheten att ge in översättningar av handlingarna till svenska, om sökandens eller patenthavarens eget språk är svenska.

Såsom ovan konstaterades, är det inte heller enligt Londonöverenskommelsen möjligt att kräva översättningar av patentkraven till fler än ett språk. Översättningar av patentkraven kan alltså inte krävas både på finska och svenska. Ovan anförda motivering i den tidigare regeringspropositionen är dock fortfarande i sak relevant. Av denna orsak föreslås det att den nuvarande utgångspunkten för språkbestämmelserna om europeiska patent inte ändras i fråga om finskan och svenskan. Översättningarna ska således i och med anslutningen till Londonöverenskommelsen i regel ges in på finska. Patenthavare vars eget språk är svenska, ska dock ha möjlighet att ge in en översättning av kraven till svenska. Således föreslås det att bestämmelsen i 70 h § i patentlagen om möjligheten att använda svenska i sak ska ha samma innehåll som för närvarande. Regleringen innebär inget undantag från 17 § mom. i grundlagen, som uttryckligen tryggar vars och ens rätt att hos domstol och andra myndigheter i egen

sak använda sitt eget språk, antingen finska eller svenska.

Att endast tillåta dem vars eget språk är svenska att ge in översättningar till svenska, innebär dock ett undantag från 10 § 1 mom. i språklagen, enligt vilket var och en har rätt att i kontakter med statliga myndigheter använda finska eller svenska. I 10 § 1 mom. i språklagen är rätten att använda finska eller svenska inte bunden till personens eget språk. Enligt 3 § i språklagen är språklagen en allmän lag, som det är möjligt att avvika från i speciallagstiftningen. Inte heller då är det tillåtet att avvika från grundlagens bestämmelser om de språkliga rättigheterna.

Londonöverenskommelsen kan i sig indirekt påverka finska språkets ställning i patentbranschen. Överenskommelsen ska dock anses nödvändig för utvecklingen av systemet för europeiska patent och för en sänkning av kostnaderna. I samband med en anslutning till överenskommelsen måste dock i den mån det är möjligt sörjas för att de negativa konsekvenserna för de nationella språken blir så små som möjligt. I detta avseende måste i bedömningen av förslaget överensstämmelse med grundlagen även beaktas bestämmelsen i 17 § 2 mom. i grundlagen, där det föreskrivs att det allmänna ska tillgodose landets finskspråkiga och svenskspråkiga befolknings kulturella och samhälleliga behov enligt lika grunder samt i anslutning därtill 35 § i språklagen, där det allmänna skyldighet upprepas och enligt dess 3 mom. myndigheterna i sin verksamhet ska förvalta landets språkkulturarv och främja användningen av båda nationalspråken. När omständigheterna kräver det ska det allmänna vidta särskilda åtgärder för att kulturella eller samhälleliga behov som gäller nationalspråken tillgodoses. Det allmänna ska enligt bestämmelserna främja användningen av båda nationalspråken. Om ingivandet av översättningar till svenska inte begränsas, blir följden ovan nämnda negativa konsekvenser för det finska språket. För svenska språket finns inga motsvarande negativa konsekvenser, eftersom översättningarna av kraven för de europeiska patent som ska sättas i kraft i Finland vanligtvis har getts in på svenska i Sverige och Patent- och registerstyrelsen har möjlighet att få de svenskspråkiga kraven i elektro-

nisk form från Sverige. En lösning som i praktiken kan leda till att finska språket väsentligen försvagas i patentbranschen, kan inte anses vara förenlig med 17 § 2 mom. i grundlagen och 35 § i språklagen. Eftersom man i förslaget dessutom har sört för att de patenthavare vars eget språk är svenska, ska ha möjlighet att ge in översättningar på svenska, måste förslaget som helhet bedömas vara förenligt med grundlagen.

Ändring av språkregimen för nationellt patent

Immateriella rättigheter med förmögensvärde omfattas av det egendomsskydd som har fastställts i 15 § i grundlagen. Särskilt patent måste anses som betydande förmåner med förmögensvärde. De spelar en central roll också för företagets konkurrensförutsättningar.

Företagen måste anpassa sig till att deras allmänna konkurrensförutsättningar förändras. Reformen strävar efter att beakta den faktiska omvärld där de finländska uppfinnarna och företagen är verksamma. Såsom ovan framförts, är patentbranschen mycket internationell och företagen har ett växande behov av att använda engelska i sina ansökningar. Propositionen gör det möjligt för sökanden att under hela ansökningsprocessen få patentmyndighetens beslut på engelska, när patentansökan har avfattats på engelska. I propositionen försvagas inte möjligheten att använda finska eller svenska i patentansökan. När ett europeiskt patent i och med Londonöverenskommelsen kan sättas i kraft i Finland på så sätt att patentet kan fås i huvudsak på engelska, kommer ett allt större antal av de patent som gäller i Finland i fortsättningen att finnas huvudsakligen på engelska. Enligt förslaget ska språkbestämmelserna ändras så att bestämmelserna om nationella patent ska stämma överens med bestämmelserna om europeiska patent. Reformen syftar till att allt effektivare skydda de patenträttigheter med förmögensvärde som tryggas i 15 § i grundlagen. Samtidigt främjas det nationella patentets konkurrenskraft jämfört med alternativa skyddsformer för uppfinningar.

Relevant för bedömningen av behandlingsordningen är 17 § i grundlagen, där det före-

skrivs om rätten till ett eget språk och en egen kultur. Enligt den regeringsproposition (RP 309/1993) som överlämnades i samband med reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna avser 17 § i grundlagen att trygga finskans och svenskans ställning. I motiveringen konstateras också att förslaget inte innebär någon ändring i nationalspråkens ställning utan utgår ifrån ett enhanda tryggnade av de nationella språken och rätten att använda de nationella språken i domstolar och hos andra myndigheter.

Relevant med tanke på den föreslagna ändringen kan anses vara att myndigheterna enligt 2 § 3 mom. i språklagen har rätt att ge bättre språklig service än vad språklagen förutsätter. Enligt 9 § i språklagen kan i speciallagstiftningen föreskrivas om rätten att hos myndigheterna använda andra språk än finska, svenska och samiska. Enligt grundlagsutskottets betänkande (GrUB 9/2002) kan bestämmelsen i 2 § 3 mom. i språklagen också tillämpas på andra språk än finska och svenska. Grundlagsutskottet konstaterar i sitt utlåtande att språklagen enligt 3 mom. inte utgör något hinder för att ge bättre språklig betjäning än vad lagen förutsätter. Det är viktigt, menar utskottet, att bestämmelsen uppfattas som ett uttryck för en princip som inte gäller bara användningen av finska och svenska utan tillåter myndigheten att ta emot handlingar och ge service också på andra språk när ingen annans rättigheter kommer i kläm därav. Grundlagsutskottet anser att de som har med förvaltningen och domstolarna att göra i och med internationaliseringen allt oftare blir tvungna att stödja sig på dokument avfattade på ett främmande språk och att det i sådana fall är oskäligt att kräva en översättning om myndigheten utan svårigheter förstår innehållet och eventuella andra parter inte kräver översättning.

Regeringen anser att 17 § i grundlagen avser att trygga vars och ens rätt att använda sitt eget språk hos en myndighet. Bestämmelserna i 17 § i grundlagen hindrar dock enligt regeringens uppfattning inte myndigheten från att verka också på andra språk än de nationella språken. Den föreslagna ändringen av språkregimen för nationellt patent ska ge patentsökanden rätt att ge in en patentansökan på engelska utan skyldighet att översätta

patentbeskrivningen till ett nationellt språk, som för närvarande. Patentsökanden ska då också ha rätt att få de beslut som gäller patentansökan på engelska. Den föreslagna ändringen av språkregimen för nationellt patent försvagar ingens rätt att i enlighet med grundlagen använda sitt eget språk hos myndigheten, utan erbjuder dem endast möjlighet att använda engelska som kontaktspråk. Av denna orsak anser regeringen att ändringen inte strider mot grundlagen.

I bedömningen av förslaget till ändring av språkregimen för nationellt patent måste även beaktas bestämmelsen i 17 § 2 mom. i grundlagen, där det föreskrivs att det allmänna ska tillgodose landets finskspråkiga och svenskspråkiga befolknings kulturella och samhällseliga behov enligt lika grunder. Enligt förslaget ska kraven och sammanfattningen ges in på finska eller svenska och vid behov ska patentmyndigheten sörja för översättningen av dem till det andra av dessa språk. Förslaget berör inte den utgångspunkten att den finsk- och svenskspråkiga befolkningen ska ha enahanda möjligheter att få service på sitt eget språk (GrUU 21/2009, RP 309/1993).

För tredje parter är det viktigt att propositionen inte försvagar deras rättsskydd. Av denna orsak är det nödvändigt att bedöma propositionen också i ljuset av det rättsskydd som föreskrivs i 21 § grundlagen. Enligt 2 mom. i nämnda paragraf ska offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag. Ur rättsskyddssynvinkel betraktat innehåller 27 a och 65 b § tillräckliga garantier för att kravet på en rättvis rättegång ska uppfyllas. I 27 a § i lagförslaget föreskrivs det om Patent- och registerstyrelsens besvärnsämnds möjlighet att ålägga att patenthandlingarna översätts i samband med ett besvärshandling. Även behandlingen av besvär ska alltid basera sig på finsk- eller svenskspråkiga handlingar. Uppfyllandet av garantierna för en rättvis rättegång har således beaktats också i fråga om Patent- och registerstyrelsens besvärnsämnd (t.ex. GrUU 9/2007 rd). Enligt den föreslagna 65 b § har domstolen möjlig-

het att förelägga patenthavaren att ge in en översättning av patentskriften.

Det föreslås att språkregimen för nationellt patent genomförs så att tredje parter rättsställning inte heller i övrigt äventyras. Tredje parter ska även i fortsättningen ha möjlighet att få information om den juridiskt mest relevanta delen av patentet, dvs. patentkraven, på sitt eget språk efter det att patentansökan har blivit offentlig. Tredje parter ska enligt 24 § 2 mom. i lagförslaget ha möjlighet att under invändningstiden begära också en översättning av patentbeskrivningen till samma språk som kraven har getts in på. I 27 b § 2 mom. i lagförslaget föreskrivs det om tredje parter för användarrätt, när den ursprungliga översättningen av en patenthandling har varit felaktig.

Ur den materiella patenträttens synvinkel innebär reformen ingen väsentlig ändring i det nuvarande rättsläget och försvagar inte de nuvarande rättsmedlen. I praktiken innebär förslaget ett frivilligt förfarande, enligt vilket patentsökanden kan få patentmyndighetens beslut som gäller en engelskspråkig patentansökan, på engelska ända tills patentet har meddelats. Det har bedömts att Patent- och registerstyrelsen har faktiska förutsättningar att klara av de nya uppgifter som reformen medför.

Ändringen av offentligheten av diariet över patentansökningar

Relevant med tanke på bedömningen av behandlingsordningen för den föreslagna ändringen av offentligheten av diariet över patentansökningar är 12 § 2 mom. i grundlagen. Enligt det är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om inte offentligheten av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Var och en har rätt att ta del av offentliga handlingar och upptagningar.

Enligt den regeringsproposition (RP 309/1993 rd) som ledde till reformen av de grundläggande fri- och rättigheterna kan det bli nödvändigt att avvika från upptagningarnas offentlighet på grund av olika viktiga intressen. Som exempel på sådana nämns bl.a. integritetsskydd och affärshemligheter. I grundlagsutskottets utlåtande (GrUU

43/1998 rd) konstateras det att som rättslig norm enligt grundlagen gäller att myndigheternas handlingar är offentliga. Grundlagsutskottet konstaterar att offentligheten kan begränsas om nödvändiga skäl talar för det. Enligt grundlagsutskottet bör sekretessskyldigheten följaktligen uppfylla tre kriterier: 1) sekretessen grundar sig på tvingande skäl och 2) sekretessgrunderna fastställs genom en bestämmelse på lagnivå, genom vilken 3) offentligheten begränsas särskilt.

En del av de uppgifter som ska antecknas i diariet, såsom uppfinningens benämning och de klasser till vilka ansökan har hänförts, avslöjar speciellt för sökandens konkurrenter inom samma bransch sådant som strider mot det att själva ansökningarna är hemliga tills de har blivit offentliga enligt 22 § i patentlagen. Fastän de uppgifter som ingår i diariet i och för sig är tekniska, kan en del av dessa uppgifter ge initierade personer sådan information om företagets forsknings- och utvecklingsarbete som måste betraktas som affärshemligheter. För att säkerställa bevarandet av sökandenas affärs- och yrkeshemligheter och det produktutvecklingsarbete som de utför, är det nödvändigt att begränsa tidpunkten för sådana diarieanteckningarnas offentligblivande som innehåller affärs- och yrkeshemligheter eller uppgifter om patentsökandens produktutvecklingsarbete. Sådana anteckningar i diariet som inte innehåller nämnda uppgifter ska enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) bli offentliga när de har införts.

Grundlagsutskottet har betraktat säkerställandet av affärs- och yrkeshemligheter samt teknologiskt eller något annat utvecklingsarbete som lagfästa nödvändiga skäl (GrUU 19/2010 rd). Det finns således ett lagfäst nödvändigt skäl för den föreslagna ändringen av diariets offentlighet.

Grundlagsutskottet konstaterar i sitt ovan nämnda utlåtande (GrUU 19/2010 rd) att det för proportionaliteten i en begränsning av offentligheten är viktigt att lagen anger en bakre gräns för sekretessen och att handlingar blir offentliga när gränsen har nåtts. Enligt 7 a § 2 mom. i lagförslaget ska de anteckningar som innehåller affärs- eller yrkeshemligheter samt uppgifter om produktutvecklingsarbete

bli offentliga samtidigt som själva patentansökningarna blir offentliga. På så sätt har en bakre gräns för sekretessen angetts.

Av ändringen i lagstiftningen följer att de diarieanteckningar som avses i 7 a § 2 mom. och som gäller patentansökningar som har avskrivits, återkallats eller avslagits innan de har blivit offentliga inte blir offentliga, eftersom inte heller själva ansökningarna i detta fall blir offentliga. Grundlagsutskottet konstaterar i sitt ovan nämnda utlåtande att om myndigheten under den tid som sekretessen gäller har beslutat avskriva eller avslå en ansökan, blir handlingarna offentliga bara i det fall att sökanden begär ny behandling av ansökan eller söker ändring. Grundlagsutskottet fortsätter att man oberoende av myndighetens avgörande också i det fallet kan anse att det handlar om att skydda ovan beskrivna intressen och därmed om ett nödvändigt skäl till sekretess.

Det faktum att en del av diarieuppgifterna inte är offentliga så länge själva ansökan inte är offentlig påverkar inte heller tredje parter och i synnerhet inte konkurrenternas rättsliga ställning. Handlingar som gäller diarieanteckningar och som inte har blivit offentliga, får inte lämnas ut till andra än sökanden eller den som sökanden har befullmäktigat. Den föreslagna regleringen innebär ingen ändring i själva patenthandlingarnas offentlighet.

På ovan nämnda grunder kan det ändringsförslag som gäller diarieoffentlighet inte betraktas som problematiskt när det gäller offentligheten av handlingar som innehas av myndigheterna enligt 12 § 2 mom. i grundlagen.

Enligt regeringens uppfattning kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

6.3 Lagen om ändring av lagen om nyt-tighetsmodellrätt

I propositionen föreslås en ändring av offentligheten av det diarium över modellansökningar som förs av registreringsmyndigheten, så att en del av de uppgifter som antecknas i diariet ska bli offentliga när själva modellansökan har blivit offentlig enligt 18 § i lagen om nyt-tighetsmodellrätt. Förslaget motsvarar den ovan beskrivna änd-

ring som föreslagits i fråga om offentligheten av diariet över patentansökningar och till det hänför sig på motsvarande sätt bestämmelsen i 12 § 2 mom. i grundlagen om offentligheten av handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna.

Enligt den motivering som framfördes i stycke 6.2 kan förslaget inte betraktas som problematiskt när det gäller offentligheten av handlingar som innehas av en myndighet som avses i 12 § 2 mom. i grundlagen. Lagförslaget kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Eftersom propositionen är relevant med tanke på bestämmelserna i grundlagen, före-

slås det att nödvändigheten att skaffa grundlagsutskottets utlåtande övervägs.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås

att Riksdagen godkänner den i London den 17 oktober 2000 ingångna överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska patentkonventionen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i London den 17 oktober 2000 ingångna överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i den europeiska pa-

tentkonventionen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2.

Lag**om ändring av patentlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i patentlagen (550/1967) 8 § 1 mom., sådant det lyder i lag 407/1980,
ändras 7 §, 8 § 5 mom., 21 och 24 §, 31 § 1 mom., 33 § 3 mom., 50, 70 a—70 c, 70 e och
 70 h §,
 av dem 7 § och 8 § 5 mom. sådana de lyder i lag 407/1980, 21 och 70 a § sådana de lyder i
 lag 243/1997, 24 § sådan den lyder i lagarna 243/1997 och 896/2005, 31 § 1 mom. sådant det
 lyder i lag 990/2004, 33 § 3 mom. sådant det lyder i lag 387/1985, 70 b, 70 c ja 70 e § sådana
 de lyder i lag 593/1994 samt 70 h § sådan den lyder i lag 1695/1995, samt
fogas till lagen nya 7 a, 8 d, 27 a och 27 b §, till 60 §, sådan den lyder i lagarna 243/1997
 och 896/2005, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., nya 65 b och 65 c §,
 samt till 70 p §, sådan den lyder i lag 1695/1995, nya 1 och 2 mom., varvid de nuvarande 1
 och 2 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

2 kap

**Behandlingen av patentansökan och
 invändningsförfarandet**

7 §

Ansökan om patent görs skriftligen hos patentmyndigheten eller, i fall som avses i 3 kap., hos patentmyndigheten i ett annat land eller hos en internationell organisation. Patentmyndigheten för diarium över inkomna patentansökningar.

Med patentmyndighet avses i denna lag patentmyndigheten i Finland, om inte något annat föreskrivs. Patentmyndighet i Finland är Patent- och registerstyrelsen i enlighet med vad som särskilt föreskrivs om detta.

7 a §

I det diarium som avses i 7 § 1 mom. antecknas för varje ansökan

- 1) ansökans diarienummer,
- 2) de klasser till vilka ansökan har hänförts,
- 3) namnet på den prövningsingenjör som handlägger ärendet,
- 4) sökandens namn, hemort och adress,

5) om sökanden företräds av ett ombud, ombudets namn, hemort och adress,

6) uppfinnarens namn och adress,

7) uppfinningens benämning,

8) uppgift om huruvida ansökan är en finsk ansökan, en internationell ansökan eller en europeisk patentansökan som har omvandlats till en nationell patentansökan,

9) om ansökan är en finsk patentansökan, ansökans ankomstdag och ingivningsdag,

10) om ansökan är en internationell patentansökan, den internationella ingivningsdagen samt den dag då ansökan fullföljdes i enlighet med 31 § i patentlagen eller inkom i enlighet med lagens 38 §,

11) om ansökan har omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan, den dag då ansökan enligt den europeiska patentkonventionen (FördrS 8/1996) ingavs samt den dag då ansökan inkom till patentmyndigheten för omvandling,

12) om prioritet har begärts, var den åberopade tidigare ansökan har getts in, dagen för denna ansökan och dess nummer,

13) om ansökan har gjorts genom delning eller utbrytning, stamansökans diarienummer,

14) om det genom delning eller utbrytning från ansökan har uppkommit en ny ansökan, den avdelade eller utbrutna ansökans diarie-nummer,

15) om ansökan blivit offentlig i enlighet med 22 § 3 mom. i patentlagen, den dag då ansökan blivit offentlig,

16) om ansökan är en internationell patent-ansökan, det internationella ansökningsnumret,

17) om ansökan har omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan, den europeiska patentansökans ansökningsnummer,

18) skrivelser som har kommit in och avgifter som har betalats, och

19) beslut som har fattats i ärendet.

De anteckningar som avses i 1 mom. 2, 3, 6, 7 och 16—18 punkten är sekretessbelagda tills den patentansökan som gäller anteckningarna har blivit offentlig enligt 22 § eller om något annat inte följer med anledning av patentsökandens begäran.

8 §

Beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven ska avfattas på finska, svenska eller engelska. De kan avfattas också på flera än ett av dessa språk. Om patentkraven och sammandraget avfattats endast på det ena nationalspråket, ska patentmyndigheten sörja för översättningen av patentkraven och sammandraget till det andra av dessa språk, innan ansökan enligt 22 § blir offentlig. Sökanden ska betala fastställd översättningsavgift. Om patentkraven och sammandraget har avfattats endast på engelska, ska sökanden ge in en översättning till finska eller svenska av patentkraven och sammandraget innan ansökan blir offentlig enligt 22 §. Patentmyndigheten ska då vid behov sörja för översättningen av dem till det andra av dessa språk.

8 d §

Patentsökanden har rätt att få patentmyndighetens beslut på engelska, om det gäller en ansökan som avfattats på engelska och sökanden skriftligen begär engelska som beslutspråk när patentansökan görs.

Om sökanden inte har begärt engelska som beslutspråk när den ansökan som avses i 1 mom. gjordes, meddelar patentmyndigheten ett föreläggande, där sökanden ombeds att inom utsatt tid antingen ge in en översättning av patentansökan till finska eller svenska eller skriftligen begära engelska som beslutspråk. Om sökanden i sitt bemötande av föreläggandet har begärt engelska som beslutspråk, är den engelskspråkiga patentansökan grund för den fortsatta behandlingen. Om sökanden däremot har gett in en översättning av patentansökan till finska eller svenska, är den finsk- eller svenskspråkiga patentansökan grund för den fortsatta behandlingen.

Om patentmyndigheten upptäcker att översättningen av de engelskspråkiga patentkraven och sammandraget inte överensstämmer med de engelskspråkiga handlingarna, ska sökanden uppmanas åtgärda bristerna i översättningen inom utsatt tid.

21 §

Patentskriften, som innehåller en beskrivning av uppfinningen, patentkraven och ett sammandrag samt uppgift om patenthavaren och uppfinnaren ska av patentmyndigheten hållas allmänt tillgänglig från den dag då patentet meddelades. Om beslutet om bifall av ansökan i enlighet med 8 d § har meddelats på engelska, ska beskrivningen vara på engelska i patentskriften och kraven samt sammandraget förutom på engelska också på finska eller svenska.

24 §

Var och en kan göra en invändning mot meddelat patent. Invändningen ska göras till patentmyndigheten inom nio månader från den dag då patentet meddelades. Invändningen ska göras skriftligen och ska motiveras. Den som gjort invändningen ska betala fastställd avgift.

När en beskrivning av en uppfinning har avfattats på engelska, ska patenthavaren på begäran som framförts under invändningstiden ge in en översättning av beskrivningen till samma språk som kraven har getts in på. Översättningen av beskrivningen ska ges in till patentmyndigheten inom den tid som patentmyndigheten sätter ut. Om patentmyndigheten upptäcker att översättningen av den

engelskspråkiga beskrivningen inte överensstämmer med beskrivningen, ska sökanden uppmanas åtgärda bristerna i översättningen inom utsatt tid.

Om patenthavaren inte ger in den översättning som avses i 2 mom. inom utsatt tid, kan patentmyndigheten vid vite ålägga patenthavaren att ge in en översättning eller låta göra översättningen på patenthavarens bekostnad. De handlingar som har översatts till finska eller svenska är grund för den fortsatta behandlingen.

När en invändning har gjorts mot ett patent, ska patenthavaren underrättas om detta och reserveras tillfälle att avge ett yttrande i saken. En patenthavare som inte har hemvist i Finland ska under tiden för behandlingen av invändningen ha ett ombud som avses i 12 § patentlagen.

Patentmyndigheten kan, om det finns särskilda skäl till detta, beakta en invändning fastän patentet har förfallit eller förfaller enligt 51 § eller invändningen återkallas. Om den som gjort invändningen återkallar den, kan han inte söka ändring i ett beslut av patentmyndigheten. Patentmyndigheten ska beakta en invändning som gjorts under invändningstiden, fastän patentet har begränsats genom ett lagakraftvunnet beslut innan invändningen gjordes.

27 a §

När patentsökanden söker ändring i ett slutligt beslut på en patentansökan som har avfattats på engelska, ska patentsökanden till Patent- och registerstyrelsens besvärdsnämnd ge in en översättning av beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven till finska eller svenska. Om översättningen inte ges in inom utsatt tid, upptas besvären inte till prövning. De handlingar som har översatts till finska eller svenska är grund för den fortsatta behandlingen.

När patentsökanden söker ändring i ett slutligt beslut på en ansökan om patent vilket har meddelats på engelska, ska Patent- och registerstyrelsens besvärdsnämnd be patentmyndigheten ge in en översättning av beslutet till finska eller svenska.

När patenthavaren söker ändring i ett slutligt beslut som meddelats med anledning av en invändning, ska patenthavaren inom utsatt

tid till Patent- och registerstyrelsens besvärdsnämnd ge in en översättning av beskrivningen till finska eller svenska, om de fullständiga patenthandlingarna inte finns tillgängliga på finska eller svenska. Om patenthavaren inte ger in en översättning inom utsatt tid, kan Patent- och registerstyrelsens besvärdsnämnd vid vite ålägga patenthavaren att ge in en översättning eller låta göra översättningen på patenthavarens bekostnad. De handlingar som har översatts till finska eller svenska är grund för den fortsatta behandlingen.

27 b §

Om beskrivningen av uppfinningen och patentkraven har avfattats på engelska och beslutsspråket är engelska, har patenthavaren möjlighet att ge patentmyndigheten en rättad översättning. Patenthavaren ska betala en publikationsavgift för översättningen. Patentmyndigheten ska utan dröjsmål utfärda kungörelse om rättelsen på finska och svenska och så snart som möjligt hålla kopior av den rättade översättningen allmänt tillgängliga. Sedan kungörelsen har utfärdats gäller den rättade översättningen i stället för den tidigare.

Har någon, innan rättad översättning blev gällande, i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i landet på ett sådant sätt som enligt den tidigare översättningen inte utgjorde ett intrång i patenthavarens rätt eller vidtagit väsentliga åtgärder i detta syfte, får han den rätt som anges i 71 c § 2 och 3 mom.

31 §

Om sökanden vill fullfölja en internationell ansökan i fråga om Finland, ska han inom 31 månader från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet yrkas, den dag från vilken prioritet begärs, till patentmyndigheten ge in en översättning av den internationella patentansökan till finska, svenska eller engelska i den omfattning som bestäms genom förordning av statsrådet eller, om ansökan är avfattad på finska, svenska eller engelska, en kopia av ansökan. Sökanden ska inom samma tid betala fastställd avgift till patentmyndigheten.

—————

33 §

Bestämmelserna i 22 § 2 och 3 mom. blir tillämpliga redan innan ansökan fullföljts så snart sökanden fullgjort sin skyldighet enligt 31 § att ge in översättning av ansökan eller, om ansökan är avfattad på finska, svenska eller engelska, så snart sökanden gett in en avskrift av den till patentmyndigheten.

50 §

Tvångslicens meddelas av den domstol som avses i 65 § 1 mom. och som även bestämmer i vilken omfattning uppfinningen får utnyttjas samt fastställer vederlaget och övriga villkor för licensen. När väsentligen ändrade förhållanden kräver det, kan domstolen på yrkande av endera parten upphäva licensen eller fastställa nya villkor för denna.

Om tvångslicensiering av patent för tillverkning av läkemedelsprodukter för export till länder med folkhälsoproblem föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 816/2006. Behörig myndighet som avses i artikel 3 första stycket i förordningen är den domstol som avses i 1 mom.

60 §

Om beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven har avfattats på engelska, fås det skydd som avses i 1 mom. inte förrän patentkraven har getts in till patentmyndigheten översatta till finska eller svenska.

65 b §

I tvistemål enligt 65 § 1 mom. får domstolen, om en fullständig översättning till finska eller svenska av patentskriften inte finns tillgänglig hos patentmyndigheten, förelägga patenthavaren eller någon annan, som för talan med stöd av en rätt som härleds från patenthavaren, att ge in en översättning av patentskriften till finska eller svenska. Om den förelagda parten är kärke i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att talan annars avskrivs. Om den förelagda parten är svarande i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid

äventyr att patentskriften annars översätts på den förelagda partens bekostnad.

I mål där det är fråga om ett sådant brott mot industriell rättighet enligt 49 kap. 2 § i strafflagen som gör intrång på den ensamrätt som ett patent medför och i mål där det är fråga om en patentförseelse som avses i 57 § 2 mom. i denna lag får domstolen, om den fullständiga patentskriften inte finns tillgänglig hos patentmyndigheten på finska eller svenska, förelägga målsäganden att ge in en översättning av patentskriften till finska eller svenska. När det är fråga om ett brottmål som drivs av allmänna åklagaren och där målsäganden för talan, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att översättningen annars görs på målsägandens bekostnad. När det är fråga om ett brottmål som drivs av målsäganden ensam, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att målet annars avskrivs.

65 c §

Om beskrivningen av uppfinningen och patentkraven har avfattats på engelska och översättningen av dem inte överensstämmer med lydelsen i de engelskspråkiga handlingarna, omfattar patentskyddet endast vad som framgår av både översättningen och de engelskspråkiga handlingarna.

Om beskrivningen av uppfinningen och patentkraven har avfattats på engelska och beslutsspråket är engelska, är i mål om ogiltighet enligt 52 § lydelsen på beslutsspråket ensam beviskraftig.

70 a §

I fråga om tilläggsskydd föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 om tilläggsskydd för läkemedel och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel. I fråga om tilläggsskydd gäller dessutom vad som föreskrivs i detta kapitel.

70 b §

Ansökan om tilläggsskydd och om förlängning av giltighetstiden för tilläggsskydd för läkemedel görs hos Patent- och registerstyrelsen.

70 c §

Sökanden är skyldig att betala en fastställd ansökningsavgift. Innehavaren av tilläggs-skydd ska betala en fastställd årsavgift.

På avgifterna för ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggskydd för läkemedel och för det tilläggskydd som förlängts enligt ansökan tillämpas vad som föreskrivs i 1 mom.

70 e §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av detta kapitel samt om det förfarande som ska iakttas vid ansökan om och beviljande av tilläggskydd och förlängning av dess giltighetstid får utfärdas genom förordning av statsrådet.

70 h §

Ett europeiskt patent har ingen rättsverkan i Finland, om inte patenthavaren inom tre månader från den dag då det europeiska patentverket kungjort att det europeiska patentet har meddelats, till patentmyndigheten har gett in den översättning av det europeiska patentet som avses i 2 mom. och betalat fastställd avgift för publicering av översättningen. Beslutar det europeiska patentverket att europeiskt patent ska upprätthållas i ändrad avfattning, gäller det som bestäms ovan även handlingar med ändrad avfattning.

Av patentkraven ska en översättning till finska ges in. Om ett patent har meddelats på tyska eller franska, ska av patentbeskrivningen med eventuella ritningar ges in en översättning till finska eller engelska. Av patentbeskrivningen med eventuella ritningar får alltid ges in en översättning till finska. Om patenthavarens eget språk är svenska, får ovan nämnda översättningar vara på svenska.

Översättningen är offentlig förutsatt att det europeiska patentverket har publicerat ansökan om europeiskt patent eller utfärdat en kungörelse om att patent meddelats.

Har översättningen redan getts in och publiceringsavgiften betalats inom utsatt tid och har det europeiska patentverket kungjort sitt beslut om att patent har meddelats eller sitt beslut om att patentet ska upprätthållas i ändrad avfattning, ska patentmyndigheten utan dröjsmål kungöra detta på finska och svenska. Patentmyndigheten ska så snart som möj-

ligt hålla översättningen tillgänglig för allmänheten. Patentmyndigheten ska sörja för att patentkraven i ett europeiskt patent vid behov finns tillgängliga på finska och svenska.

70 p §

I tvistemål enligt 65 § om ett europeiskt patent får domstolen, om en fullständig översättning till finska eller svenska av patentskriften inte finns tillgänglig hos patentmyndigheten, förelägga patenthavaren eller någon annan, som för talan på grund av en rätt som härleds från patenthavaren, att ge in en översättning av patentskriften till finska eller svenska. Om den förelagda parten är kärande i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att talan annars avskrivs. Om den förelagda parten är svarande i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att patentskriften annars kan översättas på den förelagda partens bekostnad.

I mål där det är fråga om ett sådant brott mot industriell rättighet enligt 49 kap. 2 § i strafflagen som gör intrång på den ensamrätt som ett europeiskt patent medför och i mål där det är fråga om patentförseelse som avses i 57 § 2 mom. i denna lag, får domstolen, om den fullständiga patentskriften inte finns tillgänglig hos patentmyndigheten på finska eller svenska, förelägga målsäganden att ge in en översättning av patentskriften till finska eller svenska. När det är fråga om ett brottmål som drivs av allmänna åklagaren och där målsäganden för talan, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att översättningen annars görs på målsägandens bekostnad. När det är fråga om ett brottmål som drivs av målsäganden ensam, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att målet annars avskrivs.

1. Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

2. Bestämmelserna om diarium i 7 a § i denna lag tillämpas på en patentansökan som har gjorts eller som anses ha gjorts den dag denna lag träder i kraft eller därefter.

3. Bestämmelserna i denna lag som gäller en patentansökan som har avfattats på engelska samt patentmyndighetens meddelande av beslut om patentansökan på engelska tillämpas på patentansökan som har gjorts eller anses ha gjorts den dag denna lag träder i kraft eller därefter.

4. Bestämmelsen om avgift i 24 § 1 mom. i denna lag tillämpas på en invändning som

har gjorts mot ett patent som har meddelats den dag denna lag träder i kraft eller därefter.

5. Lagens 70 § 2 mom. tillämpas om en ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggskydd har gjorts den dag denna lag träder i kraft eller därefter.

6. Åtgärder som krävs verkställigheten av denna lag får vidtas innan den träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om nyttighetsmodellrätt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om nyttighetsmodellrätt (800/1991) 6 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1396/1995, samt
fogas till lagen en ny 6 a § som följer:

6 §

Ansökan om nyttighetsmodellrätt, nedan modellansökan, görs skriftligen hos Patent- och registerstyrelsen, som är registreringsmyndighet. Ansökan kan i det fall som avses i 8 a kap. också göras hos patentmyndigheten i ett annat land eller hos en internationell organisation. Registreringsmyndigheten för diarium över inkomna modellansökningar.

6 a §

I det diarium som avses i 6 § 1 mom. antecknas för varje ansökan

- 1) ingivningsdag och ansökningsnummer,
- 2) de klasser enligt den internationella patentklassificeringen till vilka ansökan har hänförts,
- 3) sökandens namn, hemort och adress,
- 4) om sökanden företräds av ett ombud, ombudets namn, hemort och adress,
- 5) uppfinnarens namn och adress,
- 6) uppfinningens benämning,
- 7) om ansökan har gjorts genom ändring av en tidigare patentansökan, den dag då patentansökan har eller anses ha gjorts,
- 8) om prioritet har begärts, var den åberopade tidigare ansökan har getts in, dagen för denna ansökan och dess nummer,
- 9) uppgift om huruvida ansökan är en finsk ansökan, en internationell ansökan eller en europeisk patentansökan som i enlighet med 8 eller 8 a § har ändrats eller omvandlats till en modellansökan,
- 10) om ansökan är en internationell ansökan, den internationella ingivningsdagen samt den dag då ansökan i enlighet med

45 d § har fullföljts eller ansökan enligt 38 § i patentlagen har getts in,

11) om ansökan har ändrats eller omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan i enlighet med 8 eller 8 a §, ingivningsdagen enligt den europeiska patentkonventionen samt den dag då ansökan gavs in till registreringsmyndigheten för omvandling,

12) om ansökan har gjorts genom delning, den ursprungliga ansökans diarienummer och ansökningsdag,

13) om genom delning av ansökan har uppkommit en ny ansökan, diarienumret för den nya ansökan,

14) om ansökningshandlingarna i enlighet med 18 § har blivit offentliga, dagen för offentligblivandet,

15) om ansökan är en internationell ansökan, det internationella ansökningsnumret,

16) om ansökan i enlighet med 8 eller 8 a § har ändrats eller omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan, den europeiska patentansökans ansökningsnummer,

17) huruvida en begäran om granskning enligt 12 § har lagts fram i fråga om ansökan,

18) skrivelser som har kommit in och avgifter som har betalats, och

19) beslut som har fattats i ärendet.

De anteckningar som avses i 1 mom. 2, 5, 6, 15, 16 och 18 punkten är sekretessbelagda tills den modellansökan som gäller anteckningarna har blivit offentlig enligt 18 § eller om något annat inte följer med anledning av sökandens begäran.

1. Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.
2. Bestämmelserna i 6 a § i denna lag om diarium tillämpas på en modellansökan som har gjorts eller som anses ha gjorts den dag denna lag träder i kraft eller därefter.
3. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 1 oktober 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

*Fördragstext***ÖVERENSKOMMELSE OM TILLÄMPNING AV ARTIKEL 65 I EUROPEISKA PATENTKONVENTIONEN****AGREEMENT ON THE APPLICATION OF ARTICLE 65 OF THE CONVENTION ON THE GRANT OF EUROPEAN PATENTS**

De stater som är parter i denna överenskommelse, vilka i egenskap av fördragsslutande stater till konventionen om meddelande av europeiska patent (Europeiska patentkonventionen) av den 5 oktober 1973,

The States parties to this Agreement, In their capacity as Contracting States to the Convention on the Grant of European Patents (European Patent Convention) of 5 October 1973,

Bekräftar sin önskan att stärka samarbetet mellan Europas stater såvitt avser skyddet för uppfinningar,

Reaffirming their desire to strengthen cooperation between the States of Europe in respect of the protection of inventions,

Med hänvisning till artikel 65 i Europeiska patentkonventionen, nedan benämnd "EPC",

Having regard to Article 65 of the European Patent Convention,

Inser betydelsen av ändamålet att minska kostnader hänförliga till översättning av europeiska patent,

Recognising the importance of the objective to reduce the costs relating to the translation of European patents,

Framhåller nödvändigheten av omfattande anslutning till detta ändamål,

Stressing the need for widespread adherence to that objective,

Är fast beslutna att effektivt bidra till sådan kostnadsminskning,

Determined to contribute effectively to such cost reduction,

Har kommit överens om följande:

Have agreed on the following provisions:

Artikel 1**Article 1***Avkall på översättningskrav**Dispensation with translation requirements*

(1) Varje stat som är part i denna överenskommelse och som har ett officiellt språk gemensamt med ett av Europeiska patentverkets officiella språk skall avstå från krav på sådan översättning som avses i artikel 65.1 EPC.

(1) Any State party to this Agreement having an official language in common with one of the official languages of the European Patent Office shall dispense with the translation requirements provided for in Article 65, paragraph 1, of the European Patent Convention.

(2) Varje stat som är part i denna överenskommelse och som inte har något officiellt språk gemensamt med ett av Europeiska patentverkets officiella språk skall avstå från krav på sådan översättning som avses i artikel 65.1 EPC, om det europeiska patentet har meddelats på det av Europeiska patentverkets officiella språk som föreskrivits av staten i fråga, eller har översatts till det språket samt

(2) Any State party to this Agreement having no official language in common with one of the official languages of the European Patent Office shall dispense with the translation requirements provided for in Article 65, paragraph 1, of the European Patent Convention, if the European patent has been granted in the official language of the European Patent Office prescribed by that State, or translated

ingivits i den ordning som anges i enligt artikel 65.1 EPC.

(3) En stat som avses i punkt 2 skall även fortsättningsvis ha rätt att kräva att en översättning av patentkraven till något av statens officiella språk ges in i den ordning som anges i artikel 65.1 EPC.

(4) Ingenting i denna överenskommelse skall tolkas som innefattande någon inskränkning i rätten för stater som är parter i överenskommelsen att helt avstå från översättningskrav eller att tillämpa mer liberala översättningskrav än som följer av punkterna 1 och 2.

Artikel 2

Översättningar i fall av tvist

Ingenting i denna överenskommelse skall tolkas som innefattande någon inskränkning i rätten för stater som är parter i överenskommelsen att föreskriva att patenthavaren, i fall av tvist som rör ett europeiskt patent, på egen bekostnad

(a) skall, på begäran av en påstådd intrångsgörare, tillhandahålla en fullständig översättning till ett officiellt språk i den stat där det påstådda intrånget ägde rum,

(b) skall, på anmodan av behörig domstol eller behörig domstolsliknande myndighet inom ramen för rättsförfarande, ge in en fullständig översättning till ett officiellt språk i den berörda staten.

Artikel 3

Undertecknande och ratificering

(1) Denna överenskommelse är öppen för undertecknande till och med den 30 juni 2001 av varje fördragsslutande stat till Europeiska patentkonventionen.

(2) Denna överenskommelse skall ratificeras. Ratifikationsinstrument skall deponeras hos Förbundsrepubliken Tysklands regering.

into that language and supplied under the conditions provided for in Article 65, paragraph 1, of the European Patent Convention.

(3) The States referred to in paragraph 2 shall continue to have the right to require that a translation of the claims into one of their official languages be supplied under the conditions provided for in Article 65, paragraph 1, of the European Patent Convention.

(4) Nothing in this Agreement shall be construed as restricting the right of the States parties to this Agreement to dispense with any translation requirement or to apply more liberal translation requirements than those referred to in paragraphs 2 and 3.

Article 2

Translations in case of dispute

Nothing in this Agreement shall be construed as restricting the right of the States parties to this Agreement to prescribe that, in the case of a dispute relating to a European patent, the patent proprietor, at his own expense,

(a) shall supply, at the request of an alleged infringer, a full translation into an official language of the State in which the alleged infringement took place,

(b) shall supply, at the request of the competent court or quasi judicial authority in the course of legal proceedings, a full translation into an official language of the State concerned.

Article 3

Signature – Ratification

(1) This Agreement shall be open for signature by any Contracting State to the European Patent Convention until 30 June 2001.

(2) This Agreement shall be subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Government of the Federal Republic of Germany.

Artikel 4

Anslutning

Denna överenskommelse är, när den tid för undertecknande, som anges i artikel 3 första stycket löpt ut, öppen för anslutning för varje fördragsslutande stat till Europeiska patentkonventionen samt för varje stat som har rätt att ansluta sig till den konventionen. Anslutningsinstrument skall deponeras hos Förbundsrepubliken Tysklands regering.

Artikel 5

Förbud mot förbehåll

Ingen stat som är part i denna överenskommelse får göra förbehåll mot densamma.

Artikel 6

Ikraftträdande

1) Denna överenskommelse träder i kraft första dagen i fjärde månaden efter deposition av det sista ratifikations- eller anslutningsinstrumentet från åtta fördragsslutande stater till Europeiska patentkonventionen, varibland skall finnas de tre stater i vilka de flesta Europeiska patent vann giltighet år 1999.

(2) Ratifikation eller anslutning efter det denna överenskommelse trätt i kraft träder i kraft första dagen i fjärde månaden efter deposition av ratifikations- eller anslutningsinstrumentet.

Artikel 7

Överenskommelsens giltighetstid

Denna överenskommelse gäller för obegränsad tid.

Article 4

Accession

This Agreement shall, on expiry of the term for signature mentioned in Article 3, paragraph 1, be open to accession by any Contracting State to the European Patent Convention and any State which is entitled to accede to that Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Government of the Federal Republic of Germany.

Article 5

Prohibition of reservations

No State party to this Agreement may make reservations thereto.

Article 6

Entry into force

(1) This Agreement shall enter into force on the first day of the fourth month after the deposit of the last instrument of ratification or accession by eight Contracting States to the European Patent Convention, including the three States in which the most European patents took effect in 1999.

(2) Any ratification or accession after the entry into force of this Agreement shall take effect on the first day of the fourth month after the deposit of the instrument of ratification or accession.

Article 7

Duration of the Agreement

This Agreement shall be concluded for an unlimited duration.

Artikel 8

Uppsägning

Varje stat som är part i denna överenskommelse får, när denna varit i kraft i tre år, när som helst säga upp överenskommelsen. Meddelande om uppsägning skall lämnas till Förbundsrepubliken Tysklands regering. Uppsägningen träder i kraft ett år efter den dag då sådant meddelande togs emot. Inga rättigheter som vunnits med stöd av denna överenskommelse skall därvid påverkas.

Artikel 9

Tillämpningsområde

Denna överenskommelse tillämpas på europeiska patent beträffande vilka kungörelse om att patent meddelats publicerats i Europeiska patenttidningen (European Patent Bulletin) efter det att överenskommelsen trädde i kraft för staten i fråga.

Artikel 10

Överenskommelsens språk

Denna överenskommelse, som upprättats i ett enda original exemplar på engelska, franska och tyska språken, skall deponeras hos Förbundsrepubliken Tysklands regering. De tre texterna äger lika vitsord.

Artikel 11

Översändande och underrättelser

(1) Förbundsrepubliken Tysklands regering skall framställa bestyrkta avskrifter av denna överenskommelse och översända dem till regeringarna i alla stater som undertecknat överenskommelsen eller anslutit sig till den.

Article 8

Denunciation

Any State party to this Agreement may denounce it at any time once it has been in force for three years. Notification of denunciation shall be given to the Government of the Federal Republic of Germany. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of such notification. No rights acquired pursuant to this Agreement before the denunciation took effect shall thereby be impaired.

Article 9

Scope

This Agreement shall apply to European patents in respect of which the mention of grant was published in the European Patent Bulletin after the Agreement entered into force for the State concerned.

Article 10

Languages of the Agreement

This Agreement, drawn up in a single original in the English, French and German languages shall be deposited with the Government of the Federal Republic of Germany, the three texts being equally authentic.

Article 11

Transmissions and notifications

(1) The Government of the Federal Republic of Germany shall draw up certified true copies of this Agreement and shall transmit them to the Governments of all signatory or acceding States.

(2) Förbundsrepubliken Tysklands regering skall underrätta regeringarna i de stater som avses i punkt 1 om

- (a) undertecknanden,
- (b) depositioner av ratifikations- eller avslutningsinstrument,
- (c) dagen för denna överenskommelses ikraftträdande,
- (d) uppsägningar enligt artikel 8 och dagen för varje uppsägnings ikraftträdande.

(3) Förbundsrepubliken Tysklands regering skall låta registrera denna överenskommelse hos Förenta Nationernas sekretariat.

Till bekräftelse härav har därtill vederbörli- gen befullmäktigade ombud, efter att ha företett sina fullmakter vilka befunnits vara i gott och vederbörligt skick, undertecknat denna överenskommelse.

Upprättad i London den 17 oktober 2000 i ett enda original på engelska, franska och tyska språken, vilka texter är lika giltiga på alla språken.

(2) The Government of the Federal Republic of Germany shall notify to the Governments of the States referred to in paragraph 1:

- (a) any signature;
- (b) the deposit of any instrument of ratification or accession;
- (c) the date of entry into force of this Agreement;
- (d) any denunciation received pursuant to Article 8 and the date on which it will take effect.

(3) The Government of the Federal Republic of Germany shall register this Agreement with the Secretariat of the United Nations.

In witness whereof, the Plenipotentiaries authorised thereto, having presented their Full Powers, found to be in good and due form, have signed this Agreement.

Done at London on 17 October 2000, in one original, in English, French and Germany, each text being equally authentic.

*Bilaga
Parallelltext*

2.

Lag

om ändring av patentlagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i patentlagen (550/1967) 8 § 1 mom., sådant det lyder i lag 407/1980,
ändras 7 §, 8 § 5 mom., 21 och 24 §, 31 § 1 mom., 33 § 3 mom., 50, 70 a–70 c, 70 e och 70
h §,
av dem 7 § och 8 § 5 mom. sådana de lyder i lag 407/1980, 21 och 70 a § sådana de lyder i
lag 243/1997, 24 § sådana de lyder i lagarna 243/1997 och 896/2005, 31 § 1 mom. sådant det
lyder i lag 990/2004, 33 § 3 mom. sådant det lyder i lag 387/1985, 70 b, 70 c ja 70 e § sådana
de lyder i lag 593/1994 samt 70 h § sådana de lyder i lag 1695/1995, samt
fogas till lagen nya 7 a, 8 d, 27 a och 27 b §, till 60 §, sådana de lyder i lagarna 243/1997
och 896/2005, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., nya 65 b och 65 c §,
samt till 70 p §, sådana de lyder i lag 1695/1995, nya 1 och 2 mom., varvid de nuvarande 1
och 2 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap

2 kap

Behandlingen av patentansökan och invändningsförfarandet

Behandlingen av patentansökan och invändningsförfarandet

7 §

Med patentmyndigheten avses i denna lag
patentmyndighet i Finland, om ej annat är
stadgat. Patentmyndighet i Finland är patent-
och registerstyrelsen i enlighet med vad där-
om särskilt stadgas.

7 §

*Ansökan om patent görs skriftligen hos pa-
tentmyndigheten eller, i fall som avses i 3
kap., hos patentmyndigheten i ett annat land
eller hos en internationell organisation. Pa-
tentmyndigheten för diarium över inkomna
patentansökningar.*

Med patentmyndighet avses i denna lag pa-
tentmyndigheten i Finland, om inte något an-
nat föreskrivs. Patentmyndighet i Finland är
Patent- och registerstyrelsen i enlighet med
vad som särskilt föreskrivs om detta.

7 a §

*I det diarium som avses i 7 § 1 mom. an-
tecknas för varje ansökan*

- 1) ansökans diarienummer,*
- 2) de klasser till vilka ansökan har hän-
förts,*
- 3) namnet på den prövningsingenjör som
handlägger ärendet,*

- 4) sökandens namn, hemort och adress,
 - 5) om sökanden företräds av ett ombud, ombudets namn, hemort och adress,
 - 6) uppfinnarens namn och adress,
 - 7) uppfinningens benämning,
 - 8) uppgift om huruvida ansökan är en finsk ansökan, en internationell ansökan eller en europeisk patentansökan som har omvandlats till en nationell patentansökan,
 - 9) om ansökan är en finsk patentansökan, ansökans ankomstdag och ingivningsdag,
 - 10) om ansökan är en internationell patentansökan, den internationella ingivningsdagen samt den dag då ansökan fullföljdes i enlighet med 31 § i patentlagen eller inkom i enlighet med lagens 38 §,
 - 11) om ansökan har omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan, den dag då ansökan enligt den europeiska patentkonventionen (FördrS 8/1996) ingavs samt den dag då ansökan inkom till patentmyndigheten för omvandling,
 - 12) om prioritet har begärts, var den åberopade tidigare ansökan har getts in, dagen för denna ansökan och dess nummer,
 - 13) om ansökan har gjorts genom delning eller utbrytning, stamansökans diarienummer,
 - 14) om det genom delning eller utbrytning från ansökan har uppkommit en ny ansökan, den avdelade eller utbrutna ansökans diarienummer,
 - 15) om ansökan blivit offentlig i enlighet med 22 § 3 mom. i patentlagen, den dag då ansökan blivit offentlig,
 - 16) om ansökan är en internationell patentansökan, det internationella ansökningsnumret,
 - 17) om ansökan har omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan, den europeiska patentansökans ansökningsnummer,
 - 18) skrivelser som har kommit in och avgifter som har betalats, och
 - 19) beslut som har fattats i ärendet.
- De anteckningar som avses i 1 mom. 2, 3, 6, 7 och 16–18 punkten är sekretessbelagda tills den patentansökan som gäller anteckningarna har blivit offentlig enligt 22 § eller om något annat inte följer med anledning av patentsökandens begäran.

8 §

Ansökan om patent göres skriftligen hos patentmyndigheten eller, i fall som avses i 3 kap., hos patentmyndigheten i annat land eller hos internationell organisation.

8 §

(1 mom. upphävs)

Beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven skola avfattas på finska eller svenska i enlighet med stadgandena i gällande språklagstiftning. Då patentkraven och sammandraget avfattats endast på det ena inhemska språket, skall patentmyndigheten draga försorg om översättning av patentkraven och sammandraget till det andra av dessa språk, innan ansökan enligt 22 § 2 mom. blir offentlig. Sökanden skall erlagga fastställd översättningsavgift. I fråga om utländsk sökande skall beskrivningen av uppfinningen avfattas på finska samt patentkraven och sammandraget på såväl finska som svenska. Envar har likväl rätt att avfatta beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven på såväl finska som svenska.

Beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven ska avfattas på finska, svenska eller engelska. De kan avfattas också på flera än ett av dessa språk. Om patentkraven och sammandraget avfattats endast på det ena nationalspråket, ska patentmyndigheten sörja för översättningen av patentkraven och sammandraget till det andra av dessa språk, innan ansökan enligt 22 § blir offentlig. Sökanden ska betala fastställd översättningsavgift. Om patentkraven och sammandraget har avfattats endast på engelska, ska sökanden ge in en översättning till finska eller svenska av patentkraven och sammandraget innan ansökan blir offentlig enligt 22 §. Patentmyndigheten ska då vid behov sörja för översättningen av dem till det andra av dessa språk.

8 d §

Patentsökanden har rätt att få patentmyndighetens beslut på engelska, om det gäller en ansökan som avfattats på engelska och sökanden skriftligen begär engelska som beslutsspråk när patentansökan görs.

Om sökanden inte har begärt engelska som beslutsspråk när den ansökan som avses i 1 mom. gjordes, meddelar patentmyndigheten ett föreläggande, där sökanden ombeds att inom utsatt tid antingen ge in en översättning av patentansökan till finska eller svenska eller skriftligen begära engelska som beslutsspråk. Om sökanden i sitt bemötande av föreläggandet har begärt engelska som beslutsspråk, är den engelskspråkiga patentansökan grund för den fortsatta behandlingen. Om sökanden däremot har gett in en översättning av patentansökan till finska eller svenska, är den finsk- eller svenskspråkiga patentansökan grund för den fortsatta behandlingen.

Om patentmyndigheten upptäcker att översättningen av de engelskspråkiga patentkra-

ven och sammandraget inte överensstämmer med de engelskspråkiga handlingarna, ska sökanden uppmanas åtgärda bristerna i översättningen inom utsatt tid.

21 §

Patentskriften, som innehåller en beskrivning av uppfinningen, patentkraven och ett sammandrag samt uppgift om patenthavaren och uppfinnaren skall av patentmyndigheten hållas allmänt tillgänglig från den dag då patentet meddelades.

21 §

Patentskriften, som innehåller en beskrivning av uppfinningen, patentkraven och ett sammandrag samt uppgift om patenthavaren och uppfinnaren *ska* av patentmyndigheten hållas allmänt tillgänglig från den dag då patentet meddelades. *Om beslutet om bifall av ansökan i enlighet med 8 d § har meddelats på engelska, ska beskrivningen vara på engelska i patentskriften och kraven samt sammandraget förutom på engelska också på finska eller svenska.*

24 §

Var och en kan göra en invändning mot meddelat patent. Invändningen skall göras till patentmyndigheten inom nio månader från den dag då patentet meddelades. Invändningen skall göras skriftligt och skall motiveras.

24 §

Var och en kan göra en invändning mot meddelat patent. Invändningen *ska* göras till patentmyndigheten inom nio månader från den dag då patentet meddelades. Invändningen *ska* göras *skriftligen* och *ska motiveras*. *Den som gjort invändningen ska betala fastställd avgift.*

När en beskrivning av en uppfinning har avfattats på engelska, ska patenthavaren på begäran som framförts under invändningstiden ge in en översättning av beskrivningen till samma språk som kraven har getts in på. Översättningen av beskrivningen ska ges in till patentmyndigheten inom den tid som patentmyndigheten sätter ut. Om patentmyndigheten upptäcker att översättningen av den engelskspråkiga beskrivningen inte överensstämmer med beskrivningen, ska sökanden uppmanas åtgärda bristerna i översättningen inom utsatt tid

Om patenthavaren inte ger in den översättning som avses i 2 mom. inom utsatt tid, kan patentmyndigheten vid vite ålägga patenthavaren att ge in en översättning eller låta göra översättningen på patenthavarens bekostnad. De handlingar som har översatts till finska eller svenska är grund för den fortsatta behandlingen.

När en invändning har gjorts mot ett patent, skall patenthavaren underrättas om detta och *denne skall* reserveras tillfälle att avge ett ytt-

När en invändning har gjorts mot ett patent, *ska* patenthavaren underrättas om detta och reserveras tillfälle att avge ett yttrande i sa-

rande i saken. En patenthavare som inte har hemvist i Finland skall under tiden för behandlingen av invändningen ha ett ombud som avses i 12 § patentlagen.

Patentmyndigheten kan, om det finns särskilda skäl till detta, beakta en invändning fastän patentet har förfallit eller förfaller enligt 51 § eller *fastän* invändningen återkallas. Om den som gjort invändningen återkallar den, kan han inte söka ändring i ett beslut av patentmyndigheten. Patentmyndigheten skall beakta en invändning som gjorts under invändningstiden, fastän patentet har begränsats genom ett lagakraftvunnet beslut innan invändningen gjordes.

ken. En patenthavare som inte har hemvist i Finland *ska* under tiden för behandlingen av invändningen ha ett ombud som avses i 12 § patentlagen.

Patentmyndigheten kan, om det finns särskilda skäl till detta, beakta en invändning fastän patentet har förfallit eller förfaller enligt 51 § eller invändningen återkallas. Om den som gjort invändningen återkallar den, kan han inte söka ändring i ett beslut av patentmyndigheten. Patentmyndigheten *ska* beakta en invändning som gjorts under invändningstiden, fastän patentet har begränsats genom ett lagakraftvunnet beslut innan invändningen gjordes.

27 a §

När patentsökanden söker ändring i ett slutligt beslut på en patentansökan som har avfattats på engelska, ska patentsökanden till Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd ge in en översättning av beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven till finska eller svenska. Om översättningen inte ges in inom utsatt tid, upptas besvären inte till prövning. De handlingar som har översatts till finska eller svenska är grund för den fortsatta behandlingen.

När patentsökanden söker ändring i ett slutligt beslut på en ansökan om patent vilket har meddelats på engelska, ska Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd be patentmyndigheten ge in en översättning av beslutet till finska eller svenska.

När patenthavaren söker ändring i ett slutligt beslut som meddelats med anledning av en invändning, ska patenthavaren inom utsatt tid till Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd ge in en översättning av beskrivningen till finska eller svenska, om de fullständiga patenthandlingarna inte finns tillgängliga på finska eller svenska. Om patenthavaren inte ger in en översättning inom utsatt tid, kan Patent- och registerstyrelsens besvärsnämnd vid vite ålägga patenthavaren att ge in en översättning eller låta göra översättningen på patenthavarens bekostnad. De handlingar som har översatts till finska eller svenska är grund för den fortsatta behandlingen.

27 b §

Om beskrivningen av uppfinningen och patentkraven har avfattats på engelska och beslutsspråket är engelska, har patenthavaren möjlighet att ge patentmyndigheten en rättad översättning. Patenthavaren ska betala en publikationsavgift för översättningen. Patentmyndigheten ska utan dröjsmål utfärda kungörelse om rättelsen på finska och svenska och så snart som möjligt hålla kopior av den rättade översättningen allmänt tillgängliga. Sedan kungörelsen har utfärdats gäller den rättade översättningen i stället för den tidigare.

Har någon, innan rättad översättning blev gällande, i god tro börjat utnyttja uppfinningen yrkesmässigt här i landet på ett sådant sätt som enligt den tidigare översättningen inte utgjorde ett intrång i patenthavarens rätt eller vidtagit väsentliga åtgärder i detta syfte, får han den rätt som anges i 71 c § 2 och 3 mom.

31 §

Om sökanden vill fullfölja en internationell ansökan i fråga om Finland, skall han inom 31 månader från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet yrkas, den dag från vilken prioritet begärs, till patentmyndigheten inge en översättning av den internationella patentansökningen till finska eller svenska i den omfattning som bestäms genom förordning av statsrådet eller, om ansökningen är avfattad på finska eller svenska, en kopia av ansökningen. Sökanden skall inom samma tid betala fastställd avgift till patentmyndigheten.

31 §

Om sökanden vill fullfölja en internationell ansökan i fråga om Finland, ska han inom 31 månader från den internationella ingivningsdagen eller, om prioritet yrkas, den dag från vilken prioritet begärs, till patentmyndigheten ge in en översättning av den internationella patentansökan till finska, svenska eller engelska i den omfattning som bestäms genom förordning av statsrådet eller, om ansökan är avfattad på finska, svenska eller engelska, en kopia av ansökan. Sökanden ska inom samma tid betala fastställd avgift till patentmyndigheten.

33 §

Stadgandena i 22 § 2 och 3 mom. blir tillämpliga redan innan ansökningen fullföljts så snart sökanden fullgjort sin skyldighet enligt 31 § att inge översättning av ansökningen eller, om ansökningen är avfattad på finska eller svenska, så snart sökanden ingivit en avskrift av den till patentmyndigheten.

33 §

Bestämmelserna i 22 § 2 och 3 mom. blir tillämpliga redan innan ansökan fullföljts så snart sökanden fullgjort sin skyldighet enligt 31 § att ge in översättning av ansökan eller, om ansökan är avfattad på finska, svenska eller engelska, så snart sökanden gett in en avskrift av den till patentmyndigheten.

50 §

Tvångslicens meddelas av rätten, som även

50 §

Tvångslicens meddelas av den domstol som

bestämmer i vilken omfattning uppfinningen må utnyttjas samt fastställer vederlaget och övriga villkor för licensen. När väsentligen ändrade förhållanden påkalla det, äger rätten på yrkande av endera parten rätt att upphäva licensen eller fastställa nya villkor för denna.

avses i 65 § 1 mom. och som även bestämmer i vilken omfattning uppfinningen får utnyttjas samt fastställer vederlaget och övriga villkor för licensen. När väsentligen ändrade förhållanden kräver det, kan domstolen på yrkande av endera parten upphäva licensen eller fastställa nya villkor för denna.

Om tvångslicensiering av patent för tillverkning av läkemedelsprodukter för export till länder med folkhälsoproblem föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 816/2006. Behörig myndighet som avses i artikel 3 första stycket i förordningen är den domstol som avses i 1 mom.

60 §

Om beskrivningen av uppfinningen, sammandraget och patentkraven har avfattats på engelska, fås det skydd som avses i 1 mom. inte förrän patentkraven har getts in till patentmyndigheten översatta till finska eller svenska.

65 b§

I tvistemål enligt 65 § 1 mom. får domstolen, om en fullständig översättning till finska eller svenska av patentskriften inte finns tillgänglig hos patentmyndigheten, förelägga patenthavaren eller någon annan, som för talan med stöd av en rätt som härleds från patenthavaren, att ge in en översättning av patentskriften till finska eller svenska. Om den förelagda parten är kärande i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att talan annars avskrivs. Om den förelagda parten är svarande i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att patentskriften annars översätts på den förelagda partens bekostnad.

I mål där det är fråga om ett sådant brott mot industriell rättighet enligt 49 kap. 2 § i strafflagen som gör intrång på den ensamrätt som ett patent medför och i mål där det är fråga om en patentförseelse som avses i 57 § 2 mom. i denna lag får domstolen, om den fullständiga patentskriften inte finns tillgänglig hos patentmyndigheten på finska eller svenska, förelägga målsäganden att ge in en översättning av patentskriften till finska eller svenska. När det är fråga om ett brottmål

som drivs av allmänna åklagaren och där målsäganden för talan, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att översättningen annars görs på målsägandens bekostnad. När det är fråga om ett brottmål som drivs av målsäganden ensam, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att målet annars avskrivs.

65 c §

Om beskrivningen av uppfinningen och patentkraven har avfattats på engelska och översättningen av dem inte överensstämmer med lydelsen i de engelskspråkiga handlingarna, omfattar patentskyddet endast vad som framgår av både översättningen och de engelskspråkiga handlingarna.

Om beskrivningen av uppfinningen och patentkraven har avfattats på engelska och beslutsspråket är engelska, är i mål om ogiltighet enligt 52 § lydelsen på beslutsspråket ensam beviskraftig.

70 a §

Om tilläggsskydd stadgas i rådets förordning (EEG) nr 1768/92 om införande av tilläggsskydd för läkemedel och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel. I fråga om tilläggsskydd gäller dessutom vad som stadgas i detta kapitel.

70 a §

I fråga om tilläggsskydd föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 om tilläggsskydd för läkemedel och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 om införande av tilläggsskydd för växtskyddsmedel. I fråga om tilläggsskydd gäller dessutom vad som föreskrivs i detta kapitel.

70 b §

Ansökan om tilläggsskydd görs hos patent- och registerstyrelsen.

70 b §

Ansökan om tilläggsskydd och om förlängning av giltighetstiden för tilläggsskydd för läkemedel görs hos Patent- och registerstyrelsen.

70 c §

Sökanden är skyldig att betala en fastställd ansökningsavgift. Innehavaren av tilläggsskydd skall betala en fastställd årsavgift.

70 c §

Sökanden är skyldig att betala en fastställd ansökningsavgift. Innehavaren av tilläggsskydd ska betala en fastställd årsavgift.

På avgifterna för ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggsskydd för läkemedel och för det tilläggsskydd som förlängts enligt ansökan tillämpas vad som föreskrivs i 1 mom.

70 e §

Närmare stadganden om verkställigheten av detta kapitel samt om det förfarande som

70 e §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av detta kapitel samt om det förfarande som

skall iakttas vid ansökan om och beviljande av tilläggsskydd kan utfärdas genom förordning.

ska iakttas vid ansökan om och beviljande av tilläggsskydd *och förlängning av dess giltighetstid* får utfärdas genom förordning av statsrådet.

70 h §

Europeiskt patent har ingen rättsverkan i Finland, om inte *sökanden eller* patenthavaren inom utsatt tid tillställt patentmyndigheten en översättning till finska av de handlingar som ligger till grund för meddelande av patentet och betalt fastställd avgift för publicering av översättningen *så som stadgas närmare genom förordning. Om sökandens eller patenthavarens eget språk är svenska, får dock en översättning till svenska ges in.* Beslutar det europeiska patentverket att europeiskt patent skall upprätthållas i ändrad avfattning, gäller det som stadgas ovan även handlingar med ändrad avfattning.

Översättningen är offentlig förutsatt att det europeiska patentverket har publicerat den europeiska patentansökningen eller utfärdat en kungörelse om att patent meddelats.

Har översättningen redan ingivits och publiceringsavgiften betalats inom utsatt tid och har det europeiska patentverket kungjort sitt beslut om att patent har meddelats eller sitt beslut om att patentet skall upprätthållas i ändrad avfattning, skall patentmyndigheten utan dröjsmål kungöra detta på finska och svenska. Patentmyndigheten skall så snart som möjligt hålla *kopior* av översättningen tillgängliga för allmänheten. Patentmyndigheten skall sörja för att patentkraven i ett europeiskt patent vid behov finns tillgängliga på finska och svenska.

70 h §

Ett europeiskt patent har ingen rättsverkan i Finland, om inte patenthavaren inom *tre månader från den dag då det europeiska patentverket kungjort att det europeiska patentet har meddelats, till patentmyndigheten har gett in* den översättning av det europeiska patentet som avses i 2 mom. och betalat fastställd avgift för publicering av översättningen. Beslutar det europeiska patentverket att europeiskt patent *ska* upprätthållas i ändrad avfattning, gäller det som bestäms ovan även handlingar med ändrad avfattning.

Av patentkraven ska en översättning till finska ges in. Om ett patent har meddelats på tyska eller franska, ska av patentbeskrivningen med eventuella ritningar ges in en översättning till finska eller engelska. Av patentbeskrivningen med eventuella ritningar får alltid ges in en översättning till finska. Om patenthavarens eget språk är svenska, får ovan nämnda översättningar vara på svenska.

Översättningen är offentlig förutsatt att det europeiska patentverket har publicerat *ansökan om europeiskt patent* eller utfärdat en kungörelse om att patent meddelats.

Har översättningen redan *getts in* och publiceringsavgiften betalats inom utsatt tid och har det europeiska patentverket kungjort sitt beslut om att patent har meddelats eller sitt beslut om att patentet *ska* upprätthållas i ändrad avfattning, *ska* patentmyndigheten utan dröjsmål kungöra detta på finska och svenska. Patentmyndigheten *ska* så snart som möjligt hålla översättningen *tillgänglig* för allmänheten. Patentmyndigheten *ska* sörja för att patentkraven i ett europeiskt patent vid behov finns tillgängliga på finska och svenska.

70 p §

I tvistemål enligt 65 § om ett europeiskt patent får domstolen, om en fullständig översättning till finska eller svenska av patentskriften inte finns tillgänglig hos patentmyn-

digheten, förelägga patenthavaren eller någon annan, som för talan på grund av en rätt som härleds från patenthavaren, att ge in en översättning av patentskriften till finska eller svenska. Om den förelagda parten är känd i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att talan annars avskrivs. Om den förelagda parten är svarande i målet, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att patentskriften annars kan översättas på den förelagda partens bekostnad.

I mål där det är fråga om ett sådant brott mot industriell rättighet enligt 49 kap. 2 § i strafflagen som gör intrång på den ensamrätt som ett europeiskt patent medför och i mål där det är fråga om patentförseelse som avses i 57 § 2 mom. i denna lag, får domstolen, om den fullständiga patentskriften inte finns tillgänglig hos patentmyndigheten på finska eller svenska, förelägga målsäganden att ge in en översättning av patentskriften till finska eller svenska. När det är fråga om ett brottmål som drivs av allmänna åklagaren och där målsäganden för talan, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att översättningen annars görs på målsägandens bekostnad. När det är fråga om ett brottmål som drivs av målsäganden ensam, får domstolen förelägga att en översättning ges in vid äventyr att målet annars avskrivs.

1. Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

2. Bestämmelserna om diarium i 7 a § i denna lag tillämpas på en patentansökan som har gjorts eller som anses ha gjorts den dag denna lag träder i kraft eller därefter.

3. Bestämmelserna i denna lag som gäller en patentansökan som har avfattats på engelska samt patentmyndighetens meddelande av beslut om patentansökan på engelska tillämpas på patentansökan som har gjorts eller anses ha gjorts den dag denna lag träder i kraft eller därefter.

4. Bestämmelsen om avgift i 24 § 1 mom. i denna lag tillämpas på en invändning som har gjorts mot ett patent som har meddelats den dag denna lag träder i kraft eller därefter.

5. Lagens 70 § 2 mom. tillämpas om en ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett tilläggskydd har gjorts den dag denna lag träder i kraft eller därefter.

6. Åtgärder som krävs verkställigheten av denna lag får vidtas innan den träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om nyttighetsmodellrätt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om nyttighetsmodellrätt (800/1991) 6 § 1 mom., sådant det lyder i lag
 1396/1995, samt
fogas till lagen en ny 6 a § som följer:

Gällande lydelse

6 §

Ansökan om nyttighetsmodellrätt, nedan modellansökan, görs skriftligen hos patent- och registerstyrelsen, som är registreringsmyndighet. Ansökan kan i det fall som avses i 8 a kap. också göras hos patentmyndigheten i ett annat land eller hos en internationell organisation.

Föreslagen lydelse

6 §

Ansökan om nyttighetsmodellrätt, nedan modellansökan, görs skriftligen hos *Patent- och registerstyrelsen*, som är registreringsmyndighet. Ansökan kan i det fall som avses i 8 a kap. också göras hos patentmyndigheten i ett annat land eller hos en internationell organisation. *Registreringsmyndigheten för diarium över inkomna modellansökningar.*

6 a §

I det diarium som avses i 6 § 1 mom. antecknas för varje ansökan

- 1) ingivningsdag och ansökningsnummer,*
- 2) de klasser enligt den internationella patentklassificeringen till vilka ansökan har hänförts,*
- 3) sökandens namn, hemort och adress,*
- 4) om sökanden företräds av ett ombud, ombudets namn, hemort och adress,*
- 5) uppfinnarens namn och adress,*
- 6) uppfinningens benämning,*
- 7) om ansökan har gjorts genom ändring av en tidigare patentansökan, den dag då patentansökan har eller anses ha gjorts,*
- 8) om prioritet har begärts, var den åberopade tidigare ansökan har getts in, dagen för denna ansökan och dess nummer,*

9) uppgift om huruvida ansökan är en finsk ansökan, en internationell ansökan eller en europeisk patentansökan som i enlighet med 8 eller 8 a § har ändrats eller omvandlats till en modellansökan,

10) om ansökan är en internationell ansökan, den internationella ingivningsdagen samt den dag då ansökan i enlighet med 45 d § har fullföljts eller ansökan enligt 38 § i patentlagen har getts in,

11) om ansökan har ändrats eller omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan i enlighet med 8 eller 8 a §, ingivningsdagen enligt den europeiska patentkonventionen samt den dag då ansökan gavs in till registreringsmyndigheten för omvandling,

12) om ansökan har gjorts genom delning, den ursprungliga ansökans diarienummer och ansökningsdag,

13) om genom delning av ansökan har uppkommit en ny ansökan, diarienumret för den nya ansökan,

14) om ansökningshandlingarna i enlighet med 18 § har blivit offentliga, dagen för offentligblivandet,

15) om ansökan är en internationell ansökan, det internationella ansökningsnumret,

16) om ansökan i enlighet med 8 eller 8 a § har ändrats eller omvandlats från en europeisk patentansökan till en nationell ansökan, den europeiska patentansökans ansökningsnummer,

17) huruvida en begäran om granskning enligt 12 § har lagts fram i fråga om ansökan,

18) skrivelser som har kommit in och avgifter som har betalats, och

19) beslut som har fattats i ärendet.

De anteckningar som avses i 1 mom. 2, 5, 6, 15, 16 och 18 punkten är sekretessbelagda tills den modellansökan som gäller anteckningarna har blivit offentlig enligt 18 § eller om något annat inte följer med anledning av sökandens begäran.

1. Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

2. Bestämmelserna i 6 a § i denna lag om diarium tillämpas på en modellansökan som har gjorts eller som anses ha gjorts den dag denna lag träder i kraft eller därefter.

82
Gällande lydelse

RP 175/2010 rd
Föreslagen lydelse

*3. Åtgärder som krävs för verkställigheten
av denna lag får vidtas innan den träder i
kraft.*
